
**THE KASHMIR SERIES
OF
TEXTS AND STUDIES.**

KASHMIR SERIES OF TEXTS AND STUDIES.

No. XXXVII.

SRI

MĀLINIVIJAYOTTARA TANTRAM

BY

PANDIT MADHUSŪDAN KAUL, SHĀSTRĪ, M. A., M. O. L.,
SUPERINTENDENT OF THE RESEARCH DEPARTMENT,
JAMMU AND KASHMIR STATE,
SRINAGAR.

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT
OF HIS HIGHNESS LIEUT.-GENERAL MAHĀRĀJA

SIR PRATĀP SINGH SĀHIB BAHĀDUR,
G. C. S. I., G. C. I. E., G. B. E., LL. D.,
MAHĀRĀJA OF JAMMU AND KASHMIR STATE.

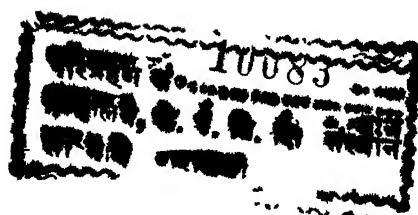
BOMBAY.

PRINTED AT THE "TATVA-VIVECHAKA" PRESS.
1922.

(All rights reserved.)

श्रीसोमानन्दनाथप्रमृतिगुरुवरादिष्टसशीतिमार्गे
 लब्ध्वा यद्वैव सम्यकपटिमनि घटनामीश्वराद्वैतवादः ।
 कदम्भीरेभ्यः प्रसृत्य प्रकटपरिमलो रक्षयन्सर्वदेश्यान्
 देशोऽन्यस्प्रद्वष्टो भुसृणविसरवत्सर्ववन्द्यत्वमाप ॥ १ ॥

तरत तरसा संसाराब्धिं विधत्त परे पदे
 पदभविचलं नित्यालोकप्रमोदसुनिर्भरे ।
 विमृशत शिवादिष्टाद्वैतावबोधसुधारसं
 प्रसभविलसत्सद्युक्तयान्तःसमुत्थवदायिनम् ॥ २ ॥

३०

काश्मीर-संस्कृतग्रन्थावलिः ।

ग्रन्थाङ्कः ३७

श्रीमालिनीविजयोत्तर तन्त्रम्

श्रीभारतधर्ममार्तण्ड-कश्मीरमहाराज-

श्रीप्रतापसिंहवर-प्रतिष्ठापिते

प्रतिविद्याप्रकाश-(रिसर्च) कार्यालये

तदव्यक्त-पण्डित-मधुसूदन कौल-शास्त्रिणा

उद्दिष्टकार्यालयस्थपण्डितसहायेन

संगृहा, संशोधन-पर्यायाङ्कन-विवरणादिसंस्करणोत्तरं

पाक्षात्यविद्वत्परिषत्संमताधुनिकसुगमशुद्धीत्युपन्यासादिसंस्कारैः परिच्छृत्य
मुम्बव्ययां

तत्त्वविवेचकाल्य-मुद्रणालये मुद्राप्रियत्वा प्राकाश्यमुपनीतम्

संवत् १९७८

खेस्ताब्दः १९२२

काश्मीर-श्रीनगर

(अस्य ग्रन्थस्य सर्वे प्रकाशन-मुद्रापणायथिकाराः प्रोक्तमहाराजवयैः
स्वायत्तीकृताः सन्ति)

(All rights reserved.)

Printed by
Withal Tanaji Modak at The "Tatva-Vivechaka" Press,
No. 3544, Parel Road, New Nagpada, opposite
Richardson & Cruddas Office, Bombay.

and Published by
The Research Department, Jammu and Kashmir State,
Srinagar.

MĀLINIVIJAYOTTARA TANTRAM.

FOREWORD.

The present volume of the Kashmir Series of Texts and Studies represents the Saiva yoga as set forth in the Trika system of Kashmir. Its edition is based on the collation of the manuscripts described below :

(क).—This manuscript belongs to the Manuscript Library of the late Rájarám Śāstrī of Śrinagar. It is written out on country paper in bold and legible Sāradā character. In size it is just about foolscap. Leaves of the M.S. number fifty with an average of 27 lines to each page. Its importance lies in its being correct and its containing *variae lectiones* which proved greatly useful in the collation work. It is complete except a few omissions. New. No date; but seems to be three-fourths of a century old.

(ख).—This pertains to Pandit Harabhatta Sāstrī of this Department. The MS. is in the form of a tālapatra and is written on paper in legible Śāradā character. It consists of 25 leaves of foolscap size with 24 lines to each page. It is correct and complete but with small *lacunae* here and there. It is only twenty-five years old. The MS. was of much assistance as far as it threw light on many intricate points in the volume under notice.

(ग).—This MS. is in possession of Pandit Maheśvara Rājānaka of this Department. It is copied on Kashmirian paper in Devanāgarī character. The handwriting is bold and legible. The MS. contains 70 leaves measuring 10" by 6". There are a few blanks in the MS. It is correct and older than either of the above two MSS. One of its distinctive features consists in its containing in the colophon the following three couplets which mention the name of the scribe and the date of completion of the transcript and which are not met with in either of the aforesaid MSS. The couplets run :

(१) मालिनीविजयं देव्यास्तन्त्रं रहसि यत् पुरा ।
परमेश्वेन संप्रोक्तं भक्ताद्ग्रहकाम्यया ॥

(२) कार्त्तिकेयेन यच्चोक्तं श्रुत्वा संवदतोस्तयोः ।
मुनीनां भक्तियुक्तानां संसारार्णवतारणम् ॥

(३) तदेतद्बुर्वृद्धातो गोविन्दाश्रमसंवृक्तः ।
श्रीनोन्दपंडितसुतो उधेश्लिखत वै बुधः ॥

Their rendering in English is as follows :—

1. The Tantram, to wit, Malinīvijaya, was, of yore, out of compassion for His devotees, said in secrecy by Parameśa to Devī.

2. This Tantram, a never-failing help in crossing the ocean of mundane existence, was related to the devoted munis by Kárttikēya after he had heard it from them, *i.e.*, the Devī and Parameśa the topic of Whose dialogue it formed.

3. The same Tantram, under the charge of his religious preceptor, was transcribed on Wednesday by the learned Govindāśrama, son of Śrī Nonda Pandita.

The date of the MS. is recorded as संवत् २६ वैशादि सप्तम्यां भौमे, *i.e.*, on Tuesday, the 7th of the dark fortnight of Vaisākha 26 anno Vikramī. This 26 must most probably be 1826 A. V. or 1769 A. D. as is corroborated by the older appearance of the paper used on the MS. in question.

In addition to the assistance derived from the collation of the above MSS. much pains have been taken in adopting many a corrigendum in the variant readings of the text from their direct and indirect references in Tantrâloka, Śrî Svacchandatantram, Parâtrîśikâ, Sîvasûtravimarśinî and Vîjñânabhairava (all of the Kashmir Series). The major portion of the MS. owes its correction particularly to the Tantrâloka which is a detailed exposition of this and to the Svacchanda to which it is in many respects akin. For this the scholarly labour of my Sanskrit staff is really commendable.

In spite of my overcautiousness in making the present edition of the Mâlinîvijayatantram really useful for the Tantric public, many unavoidable blemishes have been lurking in the book for want of the better material available. I hope that my future researches, carried under the munificent patronage of the Kashmir Darbar in obtaining the desired material, will lead me to better ends in view.

SRINAGAR, KASHMIR, } MADHUSUDAN KAUL.
31st January 1922. }

INTRODUCTION.

General.—The supreme control over and the gradual unification with the 36 principles from Śiva to the gross earth form, *inter alia*, the principal argument of the Mālinītantram. The first recipient of this mystic lore is Parameśa who learns it from Aghora. The Tantra is in the form of an inter-locution between the Devī and Parameśa, the sacred teachings whereof have been communicated to the Rshis by Kumāra the destroyer of Târaka.

It seems from the opening verses that there was originally a Tantra called the Siddhayogīś-varitantram which consisted of nine crore verses and which interpreted the Śaivaistic teachings in the light of Bheda, Bhedābheda and Abheda. Its abnormal prolixity necessitated its being summarised in three crore verses, the chief topic dealt with therein being the path of yoga. The abstract thus formed went by the name of Mālinī-vijaya. In course of time, another improved and still more summarised edition of 12,000 verses of the same was adopted. The tantra in

the present form is supposed to be the briefest *resume* of the above as far as it is most convenient and helpful to the dull brain.

In my opinion supported by the text itself, the Málinitantram is the latter part of the Siddhayogīśvaritantram of which the former part was probably represented by the Siddhāmatam (cf. śloka 13, M. V. T., 1st Adhikāra).

Authorship of the Tantram.—The Tantram is affiliated to the Agama Sastra and is, as such, of divine authorship. The origin of the sacred lore or Agama is very beautifully painted in the rich vocabulary of Tantrāloka. It describes in a masterly style the way how it was revealed to the sages :—

“ The Logos, or the All-Transcending Word (Parāvāk), germinally contains all the Sāstras or Āgamas in their super-sensuous form. This Logos materialises gradually into the physical form as syllables or vocables and, as such, forms the units of speech. In its preliminary materialisation as Paśyantī, the two aspects of consciousness are totally merged together and the words and their meanings are not at all separated. The

objects of perception in this stage appear as of a piece with the subject. In the intervening stage of the Parā, words and their meanings are differentiated from each other in the mind before being voiced forth. In the last stage it becomes Vaikhari because it expresses itself through the words uttered by different vocal organs.

“ Thus the Parā forms ultimately the source of all the Śāstras flowing out as spoken words from the five faces of the Supreme Being, which represent His fivefold Śakti—Cit, Ānanda, Icchā, Jñāna and Kriyā. The five systems of revelation, which principally originate from Paramas’iva through His five powers, constitute the 92 schools of Tantras divisible into three classes and designated respectively—Śiva, Rudra and Bhairava. First of these which maintains the doctrine of duality consists of ten systems only. The second class contains eighteen systems and propounds the doctrine of duality-unity or Bhedābheda. The last, on the other hand, is unique in declaring the eternal truth in the light of Idealistic Monism and preaches its doctrine in 64 systems.”

The same line of thought is also perceptible in the primeval utterances of our ancient vedic seers. The reader is advised to consult the verses 29, 45 hymn 164, mandala 1, Rgveda.

(१) अयं स शिंके येन गौरभीवृता
मिमाति पाणुं ध्वंसनावधिश्चिता ।

सा चित्तिभिर्नि हि चकार मर्त्ये
विद्युद्धवन्ती प्रति वविमौद्वत ॥

(२) चत्वारि वाङ् परिमिता पदानि
तानि विदुर्बाह्यणा ये मनीषिणः ।
गुहा श्रीणि निहिता लेगयांति
तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति ॥

Tantra defined.—Tantra being a generic term for a class of religious and magical works is designated as the mantrasāstra though it generally treats of (i) incantations, (ii) their philosophy, (iii) the principles, (iv) the worlds, (v) ceremony, (vi) initiation, (vii) worship, (viii) mental and bodily discipline, (ix) observances of a Tantric. Like the Veda it is, as the Tantrics hold, the breath of the Supreme Being or in other words the immutable and eternal knowledge.

The performance of the present day Vedic ceremonies by the Kashmiris, which run side by

side with those of the Tantras and which are sometimes intermixed with the latter, leads to believe that the Tantras are either an imitation or a development of, or an improvement upon the Vedic ceremonies. The Tantric supplement is useful, in the opinion of the Tantrists, to quicken and ensure the fulfilment of desires in the Kali age.

Tantric worship.—It does not essentially differ from that of the Vedas. It strongly maintains the omniscience and the omnipotence of God. The complete immersion of the duality in unity is the main lesson of the Tantras. The adorer becomes the adored himself. His body is the temple and his soul the idol in it. He is the high priest not of a god above, around, or below but of his own ever-wakeful self.

Tantric view of Moksha.—Moksha, in the tantric sense of the word, is the unfoldment of powers brought about by the self-realization. It is not the giving up of the mortal coil and thus acquiring immunity from death. To a real Tantric, birth and death are phenomena of his own creation. He finds gratification as much in

the one as in the other (cf. Bhairavastotra of Abhinava Gupta). He is the Bhairava whose name even strikes terror into the destructive agencies and at whose sweet will the world lives, moves and has its being. His sole article of faith is that death has significance only for those who are subject to mortality and not for those who have risen superior to its idea by their living belief in the deathlessness of the soul (cf. Tantraloka p. 192, vol. I)

Realistic Optimism of the Tantras.—A Tantric, like the one believing in the Vedas, by gradual marches on the spiritual path, comes to feel his close kinship with nature. To him both the animate and the inanimate are glowing with divinity. The divinely glorious presence puts an end to all his animal tendencies and inspires him to fulfil his noble mission. His self-centredness cheers him up and infuses him with the fresh energy that facilitates and quickens the dawn of his native glory without any detriment to the enjoyment of the sweet pleasures awaiting him in the world. To him the world is not an illusion, not a Mâyâ of the Vedantists,

and therefore he tries to make himself and his surroundings happy to the best of his ability.

Potency of the Mantras.—The main theme with which the *Tantras* are concerned is the power of Mantras. Mantras, as the Tantrists maintain, are certain scientifically arranged formulas which, if practised according to the Tantric precepts, bring about certain results conducive to the fulfilment of utterer's wishes. Each and every Mātrkā (अ, आ, etc.) is a living energy in itself and should in no way be mistaken for a mere Varna or letter. A living force is created by placing the letters in a certain systematic order by the Sādhaka.

The mantras are nothing but the harmoniously living forces strong enough, no doubt, to accomplish even the most difficult undertakings of the votaries of the Tantras. This is not all. The arrangement of letters in a scientific procedure goes a great way to help the worshipper, provided no omissions of any sort of the part or parts in the Tantric ceremony are made, to fathom out the hidden secrets of nature, nay work wonders, and gradually free him from the meshes of the

world and raise him high to the lofty plain of supreme consciousness styled Paramapada.

All-embracing nature of the Tantras.—The great merit of the Tantra lies in its all-comprehensive and all-embracing nature. The portals of Tantra are invitingly open to all irrespective of caste and creed. The repulsive and revolting creed of untouchability is unknown here. The sweet cup of nectar, which it holds in its outstretched palms, can be enjoyed by both the high and the low. No hard and fast rules, nor any strict observances like those of the Vaidikas, are to be followed by the devotees of Tantra. Short-lived and enervated as the men of iron age are, they, by following the short and smooth methods of Tantric self-culture, accomplish within a short span of time what others achieve in ages after ages. This is why the Tantras are popular and have a large following.

Difficulties in the adoption of Tantric methods.—But no rose is without a thorn. Good and evil run side by side. There is nothing which has unmixed good or unmixed evil in it. The rosy path of the Tantric is beset with thorns

here and there. It is therefore the foremost duty of the Sâdhaka to avoid the thorns and to adhere to the rosy path, lest he fall into the trap of the low spirits of nature, who, trying to cause mischief, put obstacles in his way and thereby retard his progress in the attainment of his desired object. It is only the potency of the mantras that brings about the subjugation of these supersensuous beings.

But, as ill luck would have it, a novice or a beginner in the Tantric ceremonies, oftener than not, associates with the low spirits and makes them minister to his unlawful ends. He discards the achievement of the high ideal which he ought to have followed strictly and unerringly. This sort of practice is resorted to by the black magicians whose fate is rendered miserable both here and hereafter. Practices of this type are, never and in no region, commendable on the part of the real Tantrics. The realisation of the Advaita Tattva is the chief aim, or the summum bonum, to be attained by the high-class Tantrics. It is to this end that they consecrate their lives and gain the highest status in spirituality.

Mâlinî.—In his commentary on the 17th verse of the Tantraloka, volume 1, p. 35, No. XXIX of our Series, Jayaratha says that the Mâlinîvijayottara is so called because, due to the glory of Mâlinî, it occupies a pre-eminent position among and is superior to all the other Schools of Saivaistic Tantrism. Mâlinî is also known by Mâlā and so the Mâlinî is the generic term for the series of letters or the alphabet.

The natural and phonetically scientific order of the Sanskrit alphabet goes by the name of Pûrvamâlinî which is popularly known as Mâtrikâ or Siddhâ. When, on the other hand, no attention is paid to the alphabetic origin and to its natural order and when therefore the vowels and consonants are taken promiscuously, the alphabet is called Uttaramâlinî, chiefly denoting that order in which ‘na’ occupies the first position and ‘pha’ the last.

Mâlinîvijayottara has reserved for itself the various modes of application of the Uttaramâlinî for the mystic practices just as the Svacchanda does, of the Pûrvamâlinî. I believe that in the time of the Sri Svacchanda either the order of the

alphabet from 'na' to 'pha' was unknown or less appreciated and therefore less in vogue, or that the followers of the Svacchanda did not believe in the Mâlinîmata. Of course Kshemarâja looks at the Svacchanda in the Trika perspective but there is no reference whatsoever to the Mâlinî, i.e., the Uttaramâlinî, in the text of Svacchanda.

The Sanskrit alphabet as given in the Uttaramâlinî arrangement runs as below :

ନ କ୍ର ଶ୍ର ଲ୍ଲ ଥ୍ ଚ୍ ଧ୍ ଈୟ ଉୟ ଙ୍ ଙ୍ ଙ୍ ଙ୍
 ଖ୍ ଗ୍ ଘ୍ ଙ୍ ଅ୍ ବ୍ ମ୍ ଯ୍ ଙ୍ ଙ୍ ଙ୍ ଙ୍ ଙ୍ ଙ୍
 ପ୍ ଛ୍ ତ୍ ଆ୍ ସ୍ ଅ୍ ଃ ହ୍ ଷ୍ କ୍ଷ୍ ମ୍ ଶ୍ ଅ୍ ତ୍ ଏ୍
 ଓ୍ ଔ୍ ଦ୍ ଫ୍ ।

Mâlinî is of the greatest utility in infusing the divine life into the body of practisers and all the Tantrists are enjoined to have recourse to it for the attainment of desired objects in all the cases in which particular details and instructions could not be punctiliously observed regarding nyâsa. Different parts of the human body represent the different letters of the Mâlinî. While giving the three kinds of mantra called para, apara and parapara, instances are furnished as to how a particular incantation can be made

out from particular technical terms such as head, eyes, etc. (see p. 135, *Tantrasāra* of our Series).

Commentary.—The text of the Mâlinîvijaya-tantra is difficult to be understood owing to the numerous technicalities found in it. But the attempts of Abhinavagupta have left no point unexplained and for this the Tantric public must feel specially thankful to him. The first verse of the Tantra he took up in his Mâlinîvijaya-vârttika and explained it so thoroughly that connotations of several terms are made clearly intelligible. The points, that could not find room in the Vârttika for want of space and owing to its limited scope as Vârttika, he discussed in the Tantraloka.

The Tantraloka, as the author himself declares, is a detailed exposition of the Tantra. The reader of the Tantra could get an opportunity of understanding the text more clearly if this Department were to get the MS. of Abhinava's Pûrvapanchikâ on it. (See commentary on Tantraloka, 16th Ahnika). Abhinava has a very high opinion of the Tantra and says in the Tantraloka that the Mâlinîvijaya is the essence of the Trika

System which again represents the pith and marrow of the different teachings of the Lord enunciated in the different schools of Tantras.

ABSTRACT.

The great sages Nârada and others, feeling athirst under the holy inspiration of Śivaśakti for the right realisation of the Supreme Principle, repair to Kumâra and, after paying due homage, request him to initiate them in the mystic processes of yoga. Kumâra, thereupon takes commiseration on them and communicates the secret knowledge of the Mâlinîvijayatantra as originally addressed by Siva to Umâ.

The whole range of the knowable is divided into two classes, the acceptable and the avoidable. The acceptables are : Śiva, Śakti, Vidyesa, Mantra, Mantreśvara and the Jivas. The impurity, actions, Mâyâ and the whole world, as her creation, form the category of the avoidables. The key to the success in both the spheres of matter and soul is supplied by the right discernment of the acceptable and the avoidable.

The supreme controller of the universe in the words of the Mâlinîvijaya is all-doing, all-

knowing, all-sustaining and infinite. On the emergence of desire at the creational stage, He evolves out of His own Self the octad of Vijnāna-kevalas. He assigns to them the functions of sustenance, destruction, preservation and benefaction. For their sphere of action He manifests seven crores of mantras with their respective ranges. All these mantras are the living psychological forces and they gratify the wishes of a Sādhaka by the well-merited bestowal of fruits.

The self comes into manifestation in the fourfold capacity as Śiva, Mantramahēśa, Manta-śa and Mantra. Śiva is the lord Himself. Vijnānākala is a degree less than Mantra owing to the defilement of mala. Pralayākala is wrapped up in the defilements of mala and karma. Mala stands for the imperfect knowledge and the tree of the world shoots up therefrom. Karma is the action in general. As virtuous, it leads to pleasure and, as otherwise, it yields pain. Sakala stands for the anus or jivas in general. Their field is offered by the totality of categories from kalā to earth.*

* Cf. Tantrasāra. The group of perceivers designated Mantramahesvaras is domineered over by Sadasiva. At this stage,

Rudras are one hundred and eighteen in number and are headed by *Angushthamâtra*. According to their merits they are appointed as *Mantreśvaras*. They take over charge of their departments and reward Brahma and others according to their deserts. The sages receive the sacred science of the knowable either as acceptable or as avoidable from Brahma, etc. and Manus, from the sages.

Of the seven crores of mantras one half of the portion has, at the option of Śiva, attained the deathless stage after favouring hosts of jivas.

Each principle from earth up to matter is susceptible of being viewed from fifteen different standpoints owing to the seven perceivers regarded either as Śakti or as Śaktimān and to the principle itself; those from Purusha to Kalā, from thirteen owing to the inapplicability of

objectivity is dim and is wholly overshadowed by subjectivity. The Mantramahesvaras carry on their functions under the supervision of Isvara. This stage is marked by the polarity of objectivity and subjectivity. The Mantras under the guidance of Anantabhattaraka find their place at the stage of *Suddhavidya*. It gives rise to the multiform objectivity. At the stage intervening between *Suddhavidya* and maya, *Vijnanakevalas* only are in existence as pure cognition. Maya is peculiar to *Pralayakevalas*. The principles from maya down to the earth is the sphere of *Sakalas*.

perceptivity to Sakala therein. The principle of māyā is viewed from eleven standpoints because of the further reduction of Pralayākala as perceiver. Similarly, other principles know each a further reduction of two standpoints up to the last principle of Śiva which has no diversity.

The spiritual teacher is defined as one who knows all the aforesaid principles in their true perspective. He occupies as lofty a position as Śiva and is, as such, the revealer of the potency of mantras. At his mere touch the people get purged of all sins.

The inspiration of Rudra Śakti is ever existent in him. The five indicative marks of the Rudraśakti are . (1) firm devotion to Rudra, (2) the success of the mantra capable of yielding the desired object instantaneously, (3) the control over all creatures, (4) the bringing to completion of all undertakings, and (5) the poetic faculty. The inspiration of Rudraśakti is primarily divisible into three heads, Ānava, Śākta and Śāmbhava, each of which is fiftyfold with reference to bhūta, tattva, ātman, mantreśa and Śakti and to their sub-divisions.

Ānava is that inspiration of Rudrasakti which is attainable by utterance, conscious mental discipline (karana), contemplation, incantation and the bodily centres.

S'ākta is the name of that stage which is obtainable by the contemplation through the mind on the object of meditation accompanied by utterance.

S'āmbhava indicates the state which is produced by the deep and penetrative spiritual insight involving absolutely no mental concentration on any particular object.

All the above forms of inspiration are susceptible of being interpreted in the light of the fivefold state, waking, dreaming, dreamless, the fourth and beyond the fourth. The following table is given to help the reader in tracing the pentad of states in the chain of standpoints undergoing a gradual reduction by twos at each stage of perceivers :—

From earth to matter.	<p>1. <i>Svarupa-sakala stage.</i></p> <ul style="list-style-type: none"> (a) Svarupa-sakala-sakti = waking state (jagrat). (b) Pralayakala = dreaming state (svapna). (c) Vijnanakala = dreamless state (sushupti). (d) Mantra, mantresa } = 4th state mantramahesa. } (e) Sivasakti = beyond the 4th state,
-----------------------	--

From Purusha to kala.	<p>2. <i>Sakala stage.</i></p> <p>(a) Sakala = waking state. (b) (c) (d) (e) { As above.</p>
Principle of maya.	<p>3. <i>Pralayakala stage..</i></p> <p>(a) Pralayakala = waking state. (b) Vijnanakalasakti = dreaming state. (c) (d) { As above. (e)</p>
Mayordhva.	<p>4. <i>Vijnanakala stage.</i></p> <p>(a) Vijnanakala = waking state. (b) Mantra = dreaming state. (c) Mantresa = dreamless state. (d) Mantramahesa = the 4th state. (e) As above.</p>
Suddhavidya.	<p>5. <i>Mantra stage.</i></p> <p>(a) Mantra = waking. (b) Mantresa = dreaming. (c) Mantramahesa = dreamless. (d) Sakti = the 4th (e) Siva = beyond the 4th.</p>
Isvara.	<p>6. <i>Mantresa stage.</i></p> <p>(a) Mantresa = waking. (b) Mantramahesasakti = dream- ing. (c) Mantramahesa = dreamless. (d) (e) { As above.</p>
Sadashiva.	<p>7. <i>Mantramahesa stage.</i></p> <p>(a) Mantramahesa = waking. (b) Kriyasakti = dreaming (c) Jnanasakti = dreamless. (d) Icchhasakti = the 4th. (e) Siva = beyond the 4th.</p>

Undifferentiated stage.	<i>Siva stage.</i>	(a) Kriya. (b) Jnana. (c) Iccha. (d) Ananda. (e) Cit.	(a) Waking. (b) Dreaming. (c) Dreamless. (d) The 4th. (e) Beyond the 4th.
-------------------------	--------------------	---	---

The synonyms of the states are :

- (a) Jagrat = Pindastha = Sarvatobhadra.
- (b) Svapna = Padastha = Vyapti
- (c) Sushupti = Rupastha = Mahavyapti.
- (d) Turya = Pracaya = Rupatita.
- (e) Turyatita = Mahapracaya.

The triple manifestation of the transcendental self, as an average self, as energy and as Siva, constitutes the triad of fundamentals forming the central theme of the Trika Philosophy. It covers the entire field of Tattvas of the Śaivism, the Atman overlapping as many as those beginning with earth and ending with the Vijñanakala ; Vidyā or Sakti, those from Mantra to Mantreśvara and the rest constituting the state of Siva.

The fourfold classification of the Tattwas from the evolutionistic standpoint is termed the earthly, the material, the mayic and the Saktic. Among these the first is pervaded by Dhārikā Kalā. It has only one Tattwa, one

letter, one world, one mantra represented by 'kṣha' and sixteen worlds. Āpyāyanī Kalā pervades the second. Twenty-three principles from water upwards and as many letters (ta and others) are assigned to it. Five words, five mantras and fifty-six worlds are included in it. The third is permeated by the Bodhīnī Kalā. Seven principles, twenty-eight worlds, seven letters, two words and two mantras are found in it. The last is covered by Utpūyinī and there are three principles, three letters, eighteen worlds, one word and one mantra in this class. The final principle is called Śiva. As such, it is under the Avakasadā kalā and has sixteen vowels, one mantra and one word. The above four classes are respectively presided over by Brahmā, Vishṇu, Rudra and Īśvara.

In giving the genesis of the sanskrit alphabet from 'a' to 'kṣha' there occurs a description as to how the inseparable Śakti of the Lord, at the cosmic stage, evolves as cognition and activity when He feels the holy impulse of bringing into manifestation the world as we see it. The faculty that gives the determinate knowledge, 'this is thus and not otherwise', is known as jñānaśakti.

The *kriyāsakti* denotes that faculty wherethrough the determination, ‘let such and such thing come to light’, is translated into action. As regards the universe of sound, Sakti appears as Pūrvamālinî representing the alphabet from ‘a’ to ‘ksha’. Aghora is said to be awakened into action by Parameśvara and at His desire he vitalises mâyâ and from her emanate various letters and these letters are the source of knowledge in general.

Although the Sakti of Śiva possesses infinite forms, she is chiefly known through her three aspects—(a) *aparā* or *ghoratari*, (b) *parāparā* or *ghorā*, and (c) *parā* or *aghorā*. The *aparā* keeps always surrounding the Rudra souls and pushes the Jivas on the downward march by attaching them to sense objects. *Parāparā*, like the former, hinders the progress of the jivas towards their goal of life and brings about their attachment to the mixed fruit of pain and pleasure. Lastly, *parā* occupies herself in conducting the creatures to the highest end of life, the attainment of Śiva stage. The Uttaramālinî in which also Sakti appears is referred to above.

The three respective mantras of the above triad are given in the phraseology of the different parts of the human organism.

The allotment of the six systems of the path (*adhvan*) is substantially the same in the *Uttaramâlinî* as in the *Pûrvamâlinî*. The former in this respect differs from the latter inasmuch as the order of the alphabet is different to and other than that given for the former. ‘Pha’ is assigned to the principle of earth. From ‘da’ to ‘jha’ the twenty-three letters are respectively allocated to the corresponding 23 principles beginning with water and ending with matter. The principles from purusha to mâyâ claim, one each, the letters from ‘cha’ to ‘a’; ‘i’ to ‘gha’ cover respectively the principles Suddha-vidyâ, Îśvara and Sadâśiva. The principle of Sîva embraces the sixteen letters from ‘ga’ upto ‘na.’

For understanding the application of the three mantras of *parâ*, *aparâ* and *parâparâ*, as regards the different principles, the reader is advised to consult the passage given on page 24 *Mâlinivijaya*.

The knowledge of the acceptable as also of the avoidable is indispensable for the attainment of yoga which, as such, is the unification of the individual soul with the universal. Jñāna as well as yoga lead alike to the goal of life as referred to above. The former is threefold as being based on what is heard, on contemplation and on living realisation of the reality. The first deals with it as dwelt upon here and there in the sacred texts. The second involves a deeper study of those in their entirety with an eye to sifting the fundamentals. The third marks the final stage of the seeker after truth and is possible only on the fixity of the previous stage.

Yogi also has to go through the four stages while on the path of Yoga. According to the degree of divine inspiration, he is called (1) Samprāpta, (2) Ghatamāna, (3) Siddha and (4) Siddhatama.

Samprāpta is one who has received initiation through a line of teachers and is living upto it.

Ghatamāna refers to him who again and again checks and restrains his mind from the outside influence and concentrates it on the truth,

By the continuity of efforts owing to the ever-increasing interest, he gets success in disciplining his mind into the concentration on that truth exclusively, and is called Siddhayoga.

When getting totally identified with the highest principle so as to lose his individuality to the utter disregard of the circumstances he is placed in, he becomes siddha. In this stage alone he is really justified to uplift the depressed humanity.

The ūaiva teacher is advised to purge his disciple of all the impurities peculiar to the different worlds numbering 118 which respectively cover the range of principles from Prthvî to Sadâśiva before he can lead him to find the reality in Śiva.

The purification of the soul is to be necessarily undergone not only in the above way but also in the body which microcosmically represents all the principles.

The Mâlinîvijaya has a set of mudrâs on the exercise of which it lays a great stress and enumerates them as follows :—

(a) Trisûla. (b) Padma. (c) Sakti. (d) Cakra. (e) Vajra. (f) Danda. (g) Damshtî.

- (h) Mahāpreta. (i) Mahāmudrā. (j) Khagesvarī. (k) Mahodayā. (l) Karālā. (m) Khatvāṅga. (n) Kapāla. (o) Hala (p) Pāsa. (q) Ankusa. (r) Ghantā. (s) Trisikhamudgara. (t) Āvāha. (u) Sthāpanī. (v) Rodhā. (w) Dravyadā. (x) Natī. (y) Amṛtā, and (z) Yogamudrā.

Their mantras are to be formed by prefixing the syllables ‘om’ and ‘Hrīṁ’ and affixing the word ‘namah’ at the end.

A follower of the Mālinī School, if and when he desires to perform a sacrifice, must have purificatory baths technically known as Bhasmasnāna, Jalasnāna, Agnisnāna, Vāyusnāna and Divyasnāna. Being thus purified he should enter the sacrificial altar and offer worship to the deities of the entrance. He should consider himself as akin to Śiva in the form of light and should electrify himself with the vital energy of consciousness consisting in ‘I am He.’ He should identify his body with the māṭrakā assigning each of the parts of his body to the corresponding letters of the alphabet according to the arrangement of the māṭrkānyāsa. In the sāktanyāsa which he has to observe after this,

he has to identify his body with the three *vidyās* alluded to above. Then he has to perform the mental sacrifice for the details of which the student is advised to consult the text p. 48 *Mālinīvijayatantram*.

As regards the physical worship the worshipper is to worship Ganeśa as three-eyed, as elephant-headed and as dwarfish in stature. The *pujā* to Ganeśa being over, he has to contemplate Śiva as seated on the sixfold seat of Ananta, Dharma, Jñāna, Vairāgya, Aisvarya, and Karnikā and as bearing a sword, a shield, fierce to look at, of great jaws, terrible and with his eyebrows knit together and surrounded by the eight deities (*mātrkās*).

Then he should begin the sacrifice. Two vessels, one big and one small, formed of gold and full of perfumed water, should be placed with two canopies of white cloth over them. Indra and other deities of the quarters should be requested to watch the proceedings so as to ward off the malignant influences while the smaller vessel is passed round and its water allowed to drop. Then he should prepare a *kunda* for the fire. The fire should necessarily be got either in

a copper vessel or in an earthen pot and should receive the several ceremonies of birth, etc. He should perform homa by muttering the mula-mantra one hundred times and the other attendant mantras ten times. The homa being over, he may rest and go to sleep.

If he sees a good dream he may express it to his disciples and if otherwise he should perform the homa.

The vows that a Tantric disciple has to observe are —(A) that he should always offer worship (a) to his deity, (b) to the fire, (c) to the spiritual teacher and (d) to the goddesses ; (B) that he should not eat without offering his food to them ; (C) that he should refrain from using the property dedicated to the deity, the guru and Candī ; (D) that he should not even for a moment engage himself in idle and unavailing pursuits and lastly (E) that he should either be fixed in the practice of yoga or in that of the mantra.

When by the proper and satisfactory discharge of the duties prescribed for him, the disciple gives an unmistakable proof of his

ardent admiration for the Śaivism and when consequently the Śaiva teacher also feels justified in initiating him in its mysteries by his own conviction in the depth and genuineness of the disciple's longing for the same, the latter should have the mystic diagrams drawn on the carefully selected piece of ground in conformity with the rules and regulations detailed in the Mālinīvijayatantram. In their centre he should invoke Bhairava and perform the pūjâ to H̄im. Thereupon, he should approach H̄im with the following.—'At Thy dictate, O Lord, I have been installed in the position of a preceptor. The disciples are fully under the sanctifying influence of Sīvaśakti. They, as such, deserve Thy favour. They have sought Thy help in securing it. Therefore, O Lord, I pray, be kind to me and let my body be enshrined by Thee so that I may be qualified to render them due assistance.'

The prayer being over, he should believe and feel that the six kinds of the Path are presided over by Bhairava and that his body has veritably been penetrated into by the divine spirit and the cloaks of mala that conceal his

kinship with Siva have fallen one by one laying it entirely bare to him. In this stage he should identify himself with his disciple and with the path in which the disciple is to be initiated by the holy faith, ' I alone am the supreme reality ; this whole universe is in me ; I am the stay and support of this all.'

The unification of the Sishya, the teacher and the rest of the world into the one ultimate reality is the Nirvāna. This is as regards the outer aspect of initiation.

As regards the inner side, the teacher has to bring in the Jiva of his disciple from the outside into his own self and then he has to awaken the serpent force in him and move it up from centre to centre till it reaches the Brahmīc aperture in the head. The disciple, that is thus united with the supreme principle by his own spiritual teacher, witnesses the destruction of his bondage of māyā and never, thenceforth, takes his birth and becomes a pasu.

If the disciple after receiving initiation feels a strong impulse to acquire the mystic powers, he may repair to his guru and obtain instruc-

tions from him regarding the performance of certain penances leading to that end.

In case the Sādhaka aspires after the attainment of the stage of Ācārya, he must acquire a higher mode of initiation leading to enjoyment both here and hereafter. The formation of the diagrams and the kundas and such other external requisites have no significance in it. He has only to consider and really believe that his body has been burnt by the bright fire of energy enkindled from the tip of the toe up to the cranium through the help of mahāmudrā. After that he has to consider himself as possessed of an ethereal form purged of the impurities closely accompanying the principle of materiality.

The inspiration of Śivaśakti as revealed in him is determined by the particular movement of Dantakāshṭha. The reception of the divine inspiration is betokened by the five states of (1) happiness, (2) the awakening of the serpent force, (3) the bodily tremulation, (4) sleep and (5) intoxication. In this initiation sixty-four lamps are to be lighted and the worship to Śiva is offered in a conch full of herbs and perfumed water with which the Sādhaka is anointed towards the close of the ceremony.

A spiritual teacher, who has already obtained control over the different principles constituting the world, must very well ascertain the tendency of the disciple towards a particular principle, before he instructs him in the way to achieve success in securing the conquest thereof. He should never allow him to swerve from that with which he has made an effort already to unify himself. He is sure to get union with Śiva through that after enjoying particular privileges peculiar thereto.

But the place must invariably be in all cases very well chosen for entering upon the yogic practices. It must either be a cave or a cell with no din of the world and perfectly charming as regards scenery. It must be a safe retreat from all evil contaminations.

Such a place very well serves the purpose of the yogi who has habituated himself to a particular posture day and night. A man of the street or a man of the field cannot take to yoga and profit by that. A candidate for that must have curbed his passions to the entire subjugation of the mind. He must have had an

established practice in the suppression of breath. All the sense activities must be under his control. He must have overcome sleep, anger, and the mental restlessness and must be altogether impervious to pain.

A candidate with such qualifications is entitled to yogic practice and if he continue to follow the methods adopted for different dhāraṇās, he is sure to win his conquest of the entire cosmos. The palm of the glory attendant upon the success in each dhāraṇā from earth to Siva is very well described in the latter portion of the Mâlinivijaya. If the seeker after truth dives deeper in the mysteries of them, he will himself examine the truth of the statements made so often in connection with the dhāraṇās. His patience will not be exhausted by the minute details recorded in relation to the dhāraṇās because the success in one particular dhāraṇā will repay the trouble in an incalculable way.

SRINAGAR, Kmr. }
February 5, 1922. } MADHUSUDAN KAUL.

भूमिका.

काश्मीरिक-संस्कृत-ग्रन्थमालाया वर्तमानोऽयमङ्गः काश्मीरिकनिक-
दर्शने सौष्ठवेन निर्णीतस्य शैवयोगस्य प्रातिनिधिं भजते । अस्य
प्रथमः सस्कारोऽधस्तान्निर्वर्णमान-हस्तलिखितपुस्तकानां संमेलने
प्रतिष्ठितः ।

(क० पु०)—इदं पुस्तकं स्वर्गतपंडित-राजरामशास्त्रि-हस्त-
लिखितपुस्तकागारे वर्तते । लितं चास्ति एतत् काश्मीरिककाळपत्रे
समशीर्षैः सुस्पष्टैः शारदाक्षौरैः । आकृत्या च ‘फूलसकेप’-कल्पम् ।
पत्राणां संख्या पचाशत्—परिमिता । प्रतिपत्रं सामान्यतः सप्तविंशतिः
श्रेणयः । आवश्यकोऽयं ग्रन्थः अनुरोधेन शुद्धतायाः तेषां च पाठा-
न्तराणाम्, यदनुसंधानात् संमेलनकार्यमाधिक्येन फलेग्रहि समजायत ।
विहाय कतिच्चन न्युनताः एतत् पुस्तकं परिपूर्णेन दृश्यते । नृत्नं,
तिथिहीनं, वयसा चानुमानतः शताब्दीन्निपाद्या नाधिकम् ।

(ख० पु०)—इदं पुस्तकं कार्यालयीय-पंडितहरभद्रशास्त्रिणः ।
तालपत्राकृति । काश्मीरिककाळपत्रे सुस्पष्टैः शारदाक्षौरैः लिखितम् ।
संख्यया च पञ्चविंशतिपत्रात्मकम् । पारिमित्येन पूर्वसमानम् । प्रतिपृष्ठं
चतुर्विंशतिकं पंक्तीनाम् । मुद्रं, संपूर्णं, यत्र तत्र श्रुटिं च । आयुषा
पञ्चविंशतिवर्षम् । विवरणास्पदस्य कतिषुच्चन जटिलस्थलेषु वैशाद-
प्रदानेनातिसाहाय्यकरम् ।

(२)

(ग० पु०)—कार्यालयस्य-पंडितमहेश्वरराजानकस्य । कश्मीर-
काकलपत्रे देवनागराक्षरैराङ्कितम् । लिपिः स्फुटा समीचीना च ।
पत्राणि १२"×२" सप्ततिः । त्रुटितवर्जे सपूर्णम् । शुद्धं पुराणतरं
च पूर्वस्मादुभयात् । लिपिकालं लेखकस्य नामवेय च संसूचयतः
पूर्वोक्तपुस्तकद्वये च अविद्यमानस्य अध उद्भूतस्य श्लोकत्रयस्य पुष्टि-
कान्तःसद्बोवेनास्य पुस्तकस्य वैलक्षण्यम् ।

(१) मालिनीविजय देव्यास्तन्त्र रहसि यत्पुरा ।

परमेशन संप्रोक्तं भक्तानुग्रहकाम्यया ॥

(२) कर्त्तिकेयेन यच्चोक्तं श्रुत्वा सवदतोस्तयोः ।

मुनीनां भक्तियुक्तानां संसारार्णवतारणम् ॥

(३) तदेतद्वनुज्ञातो गोविन्दाश्रमसंज्ञकः ।

श्रीनैदेवंपंडितसुतो बुधेऽलिखत वै बुधः ॥

लिपिकालस्तु अस्य पुस्तकस्य निर्दिष्ट इथम् : “सवत् २३
वैवदि सप्तम्या भौमे” । अत्रत्या षड्बृशत्या अष्टादशशत-
पूर्वा वैकमीषषड्बृशतिः संभावयितुं शक्यते । यत इयं संभावना विवि-
यमाणपुस्तकस्य जीर्णप्रायया आकृत्या समर्थ्यते ।

न केवलं पूर्वोक्तपुस्तकसंमेलनेनैव साहाय्यमस्माभिरधिगतं, अपितु
तंत्रालोक-स्वच्छन्द-विज्ञानभैरवपरात्रीशिकादिग्रन्थेषु गौण्या अगौण्या
वा वृत्त्या निर्दिष्टानां प्रमाणपद्मानां संकलनेन महतायासेन नानविघपां-
ठान्तरणां तारतम्ये चानुसंधाय अस्य मालिनीविजयस्य मूलश्लोकानां

(३)

बहवः शुद्धपाठः स्वीकृताः सन्ति । मुद्रितपुस्तकस्य बहुलो भागः
विशेषतः तन्नालोक—स्वच्छन्दशास्त्राभ्यां शुद्धिविषयेऽनुगृहीतोऽस्ति ।
एतयोरेकमस्य विस्तृतं विवरणम् । अन्यदपि अस्यैव सादृश्यं बहुशः
अनुवहति । शोधनविषये मदीयस्य सस्कृतसहचारिवर्गस्य बौद्धः
परिश्रमः सत्यतया प्रशंसार्हः ।

तान्त्रिकमतानुयायिनां चिरपरिचिताया आकांक्षायाः परिपूरणार्थ
अस्य मालिनीविजयात्म्यपुस्तकस्य संस्करणं याधातथ्येन लाभावहं
संपादयितुं यद्यपि महती सावधानता सर्वथाभ्यस्तास्ति, तथापि
वरीयस्याः पुस्तकसामड्या अलाभेन अनत्या अनिवार्याः क्रुटयः
अस्मिन् पुस्तके लीयन्ते एव । आशासेऽह श्रीकश्मीराज्यवदान्याश्रयेऽ
भीष्टसामग्रीलाभाय भविष्यति अनुसियमाणाभिर्गवेषणाभिः श्रेयांसि
द्वगोचराणि भवेयुः इति ।

श्रीनगर
२६-१०-७८ } मधुसूदनकौलः

अथ

मालिनीविजयोत्तरे तन्त्रे शुद्धयशुद्धिपत्रम्

३०	३०	अशुद्धिः	शुद्धिः
९	९	अकल	अवस्था
६	९	योगन	योगेन
६	१४	न्यद्याव	न्यो याव
१०	६	सकला	मकला
१०	१४	स्वा	सनिजेशाना
१२	२	हसि	हति
१४	६	सदा	सादा
१५	६	द्विधा	द्विधा
१८	११	झजौ	झबौ
१९	१	उत्थि	उस्थि
१९	११	उत्थि	उस्थि
१८	१९	मीरुत	मीर्युत
२०	८	देयं	देया
२०	१५	निविताः	निविता
२१	९	सहयु	स्मायु
२३	९	लालि	लालि
२४	२०	पुरागे	पराङ्गे

पृ०	पं०	अशुद्धिः	शुद्धिः
२९	६	दुर	द्विर
२९	१५	ण्डो माधवोऽजश्च	ण्डोमाधवाजाश्च
३३	१०	ब्रंगुल	ब्रंगुलं
३५	८	अमिता	अमृता
४२	१४	जिफतो	जिङ्गतो
४३	१०	सूत्रे	मूत्रे
५०	८	मृतं	मृते
५१	४	कां चेति	कायां च
६१	८	स्वार्णे	स्वांगै
६२	५	जसं	जस
६२	८	सस्वरै	स्वस्वरैः
६७	२	तथा	तदा
६७	१४	षुक्रैरुद्धैर्वै	षुक्रैरुद्धैर्वै
६०	१५	कपाल	कपोल
६१	७	सूत्रै	मूत्रै
६१	१	कर्मणा	वर्त्मना
६२	१२	लभनं	लभ्मनं
६९	१७	वाच्यः	वाध्यः
७३	४	मूल	मूलं

४०	४०	अथुद्धिः	शुद्धिः
७३	६	नेत्रे	नेत्रं
७४		धः त	धस्त
७६	९	वता	वता
८६	१६	साद्	वद्
८७	८	तन्मात्रसम	तन्मन्त्रेभर
८८	९	अशुद्धान्	आशुगान्
९०	२	चिर्भू	चिर्भू
९१	८	यमेव	य-एव
९२	१८	निरा	नीरा
९३	१	पद्यते० सर्वा०० ताम् पश्यते० सर्वा०० तम्	
९६	२	श्रितः	श्रिताः
९७	३	वच	वद
९७	१६	देहपू	देहं पू
९८	६	सर्वफलं	सर्व फलं
९८	८	अवलम्बितः	अविलम्बितः
१०७	१६	किमा	
११३	७	मात्रात्रिगुणात्	मात्रात्रिगुण
१२९	७	तिम्	ति
१३६	१६	कुले	कुली

(४)

पू०	पं०	अथुद्धिः	शुद्धिः
१३९	१६	व्यक्त्वा	त्यक्त्वा
१४०	१४	चेतः	चेतो
१४३	१३	गुर्वे	गुर्वी
१४३	१५	अक	अका
१४४	१०	सादु	स्वादु
१४४	१३	सादुनि	स्वादुनि
१४५	१७	ताम्	ता
१४८	१२	घनो	गणो
१५०	९	प्रेक्त	प्रोक्त
१५६	२	वषट् हुं वौष	वौषट् हुं वषट्

अथ

मालिनीविजयोत्तरतन्त्रस्थमूलश्लोकानामकारा-

द्यनुक्रमणिका ।

	श्लो	पृ०		श्लो	पृ०
ओं अमृते तेजोमालिनि	६२	२१	अथ पिण्डादिभेदेन	१	१३७
अं शिखायां विसर्गेण	२९	४३	अथ लक्षणसंपन्नं	१	६८
अकलौ द्वौ परिहेत्यौ	२८	१०	अथ वागिन्द्रियादीनां	१	९७
अकस्मात्पश्यते किञ्चित्	४०	१०१	अथवा प्रहणे मासि	७	१५३
अकारादिक्षकारान्ताः	६१	१४३	अथवा चक्रलुपेण	११	१५१
अर्किन्चिचिन्तकस्यैव	२३	९	अथवा तन्न शक्नोति	३५	१४८
अग्नीशरक्षोवायुनां	७६	४९	अथातः परमं गुह्यं	१	१४४
अघोरान्तं न्यस्तेवादौ	५१	१९	अथातः परमं गुह्यं	१	१५३
अघोर्याद्यष्टकं न्यस्य	३८	४४	अथातः संप्रवक्ष्यामि	१	२७
अघोर्याद्यष्टकं वापि	३७	१४१	अथातः संप्रवक्ष्यामि	१	३५
अगुणाप्रात्तनुं दग्धां	१९	४२	अथातः संप्रवक्ष्यामि	१	४०
अंगुष्ठौ कल्पयेद्द्वान्	३०	३८	अथातः संप्रवक्ष्यामि	१	७३
अज्ञानेन निरुद्धं तत्	३	१३७	अथातः संप्रवक्ष्यामि	१	८४
अतीतानागतार्थस्य	५४	२०	अथान्यं संप्रवक्ष्यामि	१	१४५
अतो रूपवर्ती वक्ष्ये	१९	१३	अथान्यत्परमं गुह्यं	१	१४९
अतः प्रकाशकं शुक्रं	१४	८५	अथापरं प्रवक्ष्यामि	२०	१४६
अतः प्रपूजयेदतत्	४	११७	अथास्य वस्तुजातस्य	१	३१
अतः स्पर्शवतीमन्यां	२८	९४	अथैतत्स्वर्मुद्दिष्टं	१	११२
अथ गन्धादिपूर्वाणां	१	९१	अथैतुपसंशुल्य	१	२२
अथ गर्वमर्यां दिव्यां	१	१०३	अथैतां देवदेवस्य	१	७९
अथ जास्यः प्रवक्ष्यन्ते	१३	१५४	अथैनं परमं योग	१	१२६

		पृ०	श्लो०
अथैषां समयस्थानां	१	५७	अन्यान्यपि फलानि स्युः १४
अथैषामेव तत्त्वानां	१	७	अन्योन्यान्तरिताः सर्वाः ३३
अष्टुना श्रोतुभिच्छामि	३	१२६	अपकर्षक इत्युक्तो १०
अधोमुखस्थिते वामे	२६	३७	अपरीक्ष्य गुरुस्तद्वत् २
अधः प्रकाशितं पीतं	३७	८३	अपेरेयं समाख्याता ५२
अधमः सङ्कुद्धातो	११	११३	अप्रधृष्यो भवेयोगी ३
अध्यायात्कथनं कुर्यात्	५५	१२३	अब्दाजरादिर्मुक्तः २१
अनन्तः प्रथमस्तेषां	१३	२८	अभक्तस्य गुहस्यापि ३५
अनन्तस्यापि भेदस्य	३०	१७	अभिन्नमालिनीकाये १०
अनयोः कथयेज्ञानं	४७	७८	अभिषिक्तविधावेव ४६
अनामामध्यमे तस्य	१८	३७	अभिषिक्तदात्मानं ३४
अनाभिकाकनिष्ठाभ्यां	२०	३७	अस्ताहोऽस्तुतवपुः १८
अनिलेनाहता वीणा	४२	९५	अस्तोऽस्तुतपूर्णश्च १७
अनुक्तासनयोगेषु	१६	१५५	अस्वागुर्वांति योगिन्यो ६०
अनुगृह्ण शिवः साक्षात्	३८	५	अभिका च अघोरा च ३१
अनुप्रदेश्वरः कूरो	५०	१४२	अयुक्तोऽप्युच्चसंशुद्धि ४२
अनुपालितगुरुवैज्ञाः	९९	१३६	अरुणोदयवेलायां ३६
अनुलोभप्रयोगाच्च	५	७३	अर्कलोकमवाप्नोति ६
अनेन क्रमयोगेन	४७	६	अर्घेशो भारभूतिश्च ४९
अनेन लिङ्गलिङ्गेन	१२	११८	अर्थोपाधिवशायाति १५
अनेनैव विद्यानेन	५	७	अ ललाटे द्वितीयं च २७
अन्तरायत्वमभ्येति	५७	९०	अवस्थात्रितयेऽप्यस्मिन् ३६
अन्तरिक्षगता दिव्याः	१६	१३६	अवाच्यः सर्वदुष्टानां १७
अन्याधः पूजयेद्दिव्यां	१०	७४	अवा...समेकैक १५

(३)

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
अविच्छिन्नां ततो धारां	१०५	५२	आत्मानं पूजयित्वा तु	५४	४६
अबीचिः कुम्भीपाकश्च	२	२७	आदावाथारशर्क्ति तु	५५	४६
अव्यासिमन्त्रसंयोगा	६६	६५	आदिवर्णान्वितं वाथ	३५	१२९
अशिरस्के भवेन्मृत्यु	५२	१०९	आयर्ण व्यापकं भूयः	७९	१३४
अष्टादश विजानीयात्	५६	१३	आपदुत्तरणं चैव	१२८	५५
असूत सा कलातत्त्वं	२७	४	आम्रातकेशजल्पेश	१८	२८
अन्नेणाङ्गुष्ठमूलात्	१४	४१	आरिराधिगुः शम्भुं	५	१२६
अस्याप्युच्चारणादेव	१५	७४	आवाहस्थापनीरोधा	४	३५
अस्याः पूर्वोक्तविधिना	२१	१५५	आविर्भवत्यवंदेहात्	२६	१२९
अस्या वाचकभेदेन	३५	१८	आविष्टो बहुवाक्यानि	३०	१४०
अस्योपरि ततः शार्तं	३६	४४	आसाद विपुलान्मोगान्	३४	१४७
अस्योपरि न्यसेद्दथात्वा	९४	५१	आस्वादयति दूरस्थं	१७	९९
अहमेव परं तत्वं	५२	६३	आहूतीनां ग्रथं दद्यात्	६८	६५
अहोरात्रोषितो योगी	५	१४९	इच्छया निर्देहत्यन्वयत्	२३	८६
आकाशान्तं परं शान्तं	९	३२	इच्छैयैनां सुवर्णमां	६२	१३२
आग्रेयीं धारणां कृत्वा	२७	११४	इच्छैयैव महाकायः	४७	८९
आग्रेयीं शक्तिहस्तां च	९७	५१	इच्छानिष्ठते: स्वस्थत्वा-	३५	१०
आचार्यस्याभिषेकोऽयं	११	६९	इच्छारूपधरां देवीं	७४	४८
आचार्यस्याभिषेकोऽय	४५	७८	इच्छारूपधरां ध्यात्वा	७३	४८
आज्यगुणगुल्मृतेहा	२०	७०	इतराघविधि मुक्त्वा	८०	६७
आणवोऽय स्माख्यातः	२०	९	इति पिण्डादिभेदेन	२६	१३९
आत्मनो वा परेणां वा	५८	१०९	इति मातृगणः प्रोक्तो	६८	२१
आत्ममूर्च्यादिपूज्यान्तं	१०८	५२	इति संक्षेपतः प्रोक्तं	६३	१४३
आत्मा चतुर्विधो व्येष	४८	६	इति संदीक्षितस्यास्य	४१	७७

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
इतीश्वरपदान्तस्य	६८	१११	उत्तरादिक्रमादद्येक	१५	३२
इत्यनेन कलाद्येन	३५	५	उत्तरे विन्यसेच्छृंगे	३४	६१
इत्यनेन विधानेन	२४	११४	उत्तरोत्तरवैशिष्ठ्य	३९	२६
इत्यर्थं द्विविदो भावः	४७	१०२	उत्थितं विन्दुयुक् प्राणं	४४	१९
इत्यर्थं सर्वतत्त्वेषु	१८	८६	उत्पूयिन्या चतुर्थं तु	५५	१३
इत्युक्तः स महेशान्या	४	१४	उत्सादे नीलहरित	७२	१३३
इत्येकादश गीतानि	४३	१०२	उदयादित्यसंकाशो	२४	९९
इत्येतत्कथितं देवि	८८	१२५	उदयास्तमर्य यावत्	४	१४९
इत्येतत्कथितं सर्वे	४१	२६	उदितं विपुलं शान्तं	४५	१२
इत्येतत्सर्वमाख्यातं	६६	११०	उदयादित्यविम्बाभं	८	१०४
इत्येतत्सर्वमालोच्य	५०	६३	उपलक्षणमेतते	४४	१३०
इत्येवं पञ्चतत्त्वानां	५४	९०	उपलब्धं तदभ्यस्य	५०	१२२
इत्येवं पृथिवीतत्त्व	३९	८३	उपलब्धं समाकृज्य	१४	१५०
इत्येवमादिसमया	१३४	५६	उपविश्य ततस्तस्य	३१	७६
इत्येवं वारुणी प्रोक्ता	२०	८६	उपादेयं च हैयं च	५०	६
इत्येषा कथिता काल	३०	११५	उमाकान्तोऽर्धनारीशो	५६	१४३
इत्येषा कुलचक्रस्य	४८	१३१	र्दर्शशिम्पयनायासात्	६४	१३३
इत्येषा वारुणी प्रोक्ता	५	८४	ऊर्वरिंशतिके भेदे	२१	३३
इष्टाः पञ्चदशावस्था-	५९	९०	ऊर्ध्वप्रसारितो मुष्टिः	१०	३६
ईक्षते च स्वदेहान्तः	१६	१३८	ऋ ऋ नासापुटे तद्वत्	२८	४३
ईश्वरं च महाप्रते	६८	४८	ए ऐकारौ तथा जंघे	४१	१८
उच्चरन्कादिनान्तां वा	१०	१५१	एकपिङ्गेक्षणेशान	२९	३०
उच्चारकरणव्यान	२१	९	एकमेकं पृथक् क्षणं	५१	१२
उच्चाररहितं वस्तु	२२	९	एकमेवेदमाख्यातं	३१	१२०

श्लो	पृ०	श्लो	पृ०		
एकान्तस्थो यदा योगी	२०	१३	एतेषामनिवेशैव	१३२	५५
एकार्थेन्द्रुर्ध्वकोटिस्थं	१३	५८	एतेषामेव तत्त्वानां	९.	८
एकीकुर्वञ्छन्नैर्गच्छे	७७	६६	एभिर्देशैकसंख्यातैः	१५	२८
एकैकभागमानानि	२०	५९	एवं कृत्वाभिषेकोक्तं	१३	६९
एकैकासार्धवर्णानि	२२	२४	एवं क्षमापयामास	४०	१५७
एकैकांगुलमेतत्स्यात्	५६	४६	एवं जगति सर्वज्ञ	३७	५
एकोऽप्यनेकधात्मानं	३३	१४७	एवं जलादिमूलान्तं	४	७
एतच्चतुर्विंशं ह्येण	२०	१३९	एवं शत्वा महादेवि	५६	१२३
एतज्ञात्वा परित्यज्य	१७	३	एवं तत्त्वविधिः प्रोक्तो	११	३२
एतत्रिगुणतां याति	४२	१४१	एवं तु सर्वतत्त्वेषु	३३	३०
एतत्रिश्लूहिष्ट	८१	४९	एवं दिने दिने कुर्यात्	२५	१४६
एतत्पत्यष्टकं प्रोक्तं	१७	२८	एवं भुवनमालापि	८	७
एतत्समभ्यसन्योगी	२०	११९	एवंभूतं शिवं व्यात्वा	४२	६२
एतत्सर्वं परिक्षेपं	२६	२४	एवं भैरविमैभिन्न	४८	१२
एतदन्तं प्रकुर्वात्	२२	५९	एवं मुद्रागणं मन्त्री	३६	३९
एतदेवान्यथाभूतं	१३०	५५	एवं संस्मरतस्तस्य	२९	१४९
एतदेवामृतैषेन	४३	१३०	एवं सर्वात्मनस्तावत्	१६	१४५
एतद्वेदान्तविज्ञान	२४	१०५	एवमत्र सुनिष्पन्ने	३२	६१
एतस्मालिङ्गविज्ञानात्	१३	११८	एवमभ्यसतस्तस्य	३	८४
एतास्मिन् व्यक्तिमाप्ते	३०	१३९	एवमभ्यसतस्तस्य	३३	१०७
एतां बद्धा महावीरः	१७	३६	एवमभ्यसतस्तस्य	१४	१४५
एताः सर्वाणुसंघातं	३४	१८	एवमस्यात्मनः काले	४२	५
एतात्पि व्यापके भावे	४५	१०२	एवमाविष्टदेहस्तु	२०	८१
एते योनिस्मुद्भूता	२४	१६	एवमाविष्ट्या शक्त्या	३६	७७

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
एवमुक्ता महादेवी	१	१४	कर्तव्या यस्य संशुद्धिः	५१	४५
एवमुक्तो जगद्वाच्या	५	७९	कलातत्त्वे परिज्ञेयौ	२७	२९
एवमुक्तो महादेव्या	१२	२३	कलादिक्षितिपर्यन्त	३३	४
एवमुक्तो महेशान्या	४	१२६	कवर्गं विन्यसेद्वामे	३०	४३
एवमुक्तः स तैः सम्यक्	३	२२	कवित्वं पञ्चमं श्लेष्य	१६	८
एवमेतत्पदं प्राप्य	१२	६९	कादिभान्ताः परिज्ञेयाः	५७	१४३
एवमेतन्महादेव	२	१४	कादिभिश्च स्मृता योनिः	११	१५
एषा ते पार्थिवी शुद्धा	२५	८२	कादिहान्ताक्षराक्षान्तं	३४	१२९
कखलमिव क्योर्मध्ये	६१	४७	कारयेच्छिवकुम्भेन	१३५	६५
कण्ठकूपविघानाभं	४२	१०८	कालाभिपूर्वकैरभिः	११	२८
कण्ठकूपावधौ चक्रे	३८	१०७	कालानलसमस्पशी	६९	१३३
कण्ठाकाशे स्थिरं चेतः	४१	१०८	कालान्तव्यासिसंशुद्धौ	७०	६५
कथचिद्दुपलब्धस्य	६४	१२३	किं तु बाह्यस्तु यो यत्र	४८	४५
कदम्बगोलकाकारः	११	८०	किं तु शक्रदिदिक्षवत्र	७७	४९
कनकाभं स्वकं प्राण	२०	९९	कीलने चिन्तयेयोगी	६८	१३३
कनस्वलं नाखल च	१९	२९	कुण्डस्तोलेखन लेखः	११०	५३
कनिष्ठाङ्गुष्ठकौ लिङ्गौ	९	३६	कुम्भः पञ्चविद्धो श्लेष्यः	६	११२
कपालमिति विज्ञेय	२३	३७	कुरुते निर्दहत्यन्य	३४	७७
कपोलकण्ठशोभोप	३१	६०	कुर्यादन्तःकृतिं मन्त्री	११८	५४
कम्पते गात्रयष्टिश्च	५३	२०	कुर्वन्तेऽद्विधं योगी	३४	१४०
करावूर्ध्वमुखौ कार्यौ	२७	३८	कुशास्तरणपरिधि	१११	५३
करोत्याविष्टचित्तस्तु	३१	१४०	केचित्तत्र सिता रक्ताः	२२	९३
करोम्येवमिति प्रोक्तो	३९	६१	केसरेषु भक्तारान्ताः	१५	१५४
कर्णिकाकेसरोपतं	६१	४२	कोणेषु चिन्तयेन्मन्त्री	५९	४६

(७)

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
कौमारमौमं श्रैकण्ठं	२५	२९	गन्धैर्मण्डलकं कृत्वा	१०९	५३
कृतमन्त्रतत्त्वं सम्यक्	६	६८	गम्भीरा घोषणी चैव	४५	१४२
कृतसेवाविधिवार्थ	२९	१५६	गामित्यनेन विद्वेशं	९१	५०
कृत्वा तन्मयमात्मानं	९	१३८	गुणागुलस्मैर्भागैः	७	५७
कृत्वात्मस्थं ततो योनौ	६०	६४	गुरुत्वेन त्वचैवाह	३७	६१
कृत्वा पूर्वोदितं यागं	२८	७१	गुलकानं विन्यसेद्धथात्वा	१२	३२
कृत्वा शिष्यं तथात्मस्थं	७६	६६	गुहाया भूयैव वापि	६	७९
क्रमणैव यथा रात्रौ	१६	१२७	गृहीतस्य पुनः कुर्यात्	३७	७७
क्रियाज्ञानविभेदेन	७	२२	गृहीयायोगयुक्तात्मा	३९	११६
क्रियास्वनुक्तमन्त्रासु	७२	६६	प्रन्थेश्वर्व त्रिश्लाघो	६०	४७
कुद्धदृष्टिः करालेयं	२१	३७	प्रहणं तस्य कुवैतं	५९	६४
क्वचिकार्ये समुत्पन्ने	३७	१५७	प्रामं वा पत्तनं वापि	९०	१३५
क्षित्यादिकालतत्त्वान्ते	३९	१०७	घटानादविरामान्ते	४१	९५
क्षेत्राद्वये चापरे दण्डे	१६	५९	घनमुक्तेन्दुविम्बाभ	१३	८५
खद्वज्ञाख्या स्मृता मुदा	२२	३७	चक्रवक्त्रमाणेषा	२७	१५६
खद्वज्ञाशब्दवर्जयुक्ता	९८	५१	चक्रवक्त्रमयेदेना	८२	१३५
गणेशं पूजयित्वा तु	८	७३	चतुरकुलदेहादि	३४	१०७
गणेशाधस्ततः सर्वे	९	७४	चतुरेकाक्षरे द्वे च	२०	२४
गतागतं चुविक्षिसं	४४	११	चतुर्थे हृदतं ध्यायेत्	३०	८२
गतिभङ्गं ततस्तस्य	२	११२	चतुर्दशिविषे भेदे	१५	९८
गन्धादिगधो यजेह्वं	४५	६२	चतुर्दशिविषो यत्र	७	२७
गन्धपुष्पादिगन्धस्य	४५	१२१	चतुर्दश समभ्यर्च्य	११	९८
गन्धपुष्पादिभिः पूज्य	९९	५१	चतुर्भिरपि चृङ्गाणि	२८	६०
गन्धधूपादिकं दत्त्वा	९०	५०	चतुर्भिर्विषयान्तःस्थं	३१	१५२

	ऋ०	पू०		ऋ०	पू०
चतुभदत्वमायाति	१३	१३८	जयमूर्तिर्जयोत्साहो	२१	१६
चतुर्विधं तु पिण्डस्थं	४३	११	जयश्च विजयश्वैव	२०	१६
चतुर्क्षमत्र विशेषं	४०	१३०	जरामरणनिर्मुक्तो	२६	१०६
चतुर्पर्वे प्रधानं च	२७	३४	जरामरणनैर्मुण्य	४१	१३०
चतुर्क्षो धारणा शेयाः	१४	११३	जराव्याधिविनिर्मुक्तः	१५	९२
चन्द्रकेटिकरप्रस्थां	२७	१४७	जराव्याधिविनिर्मुक्तो	६	१४४
चन्द्राकृष्टिकरं नाम	२१	१४६	जलबुद्बुदसंकाशं	१२	९२
चरकं दापयेत्पश्चात्	२३	७५	जलतत्त्वोक्तविम्बादि	१८	९३
चलत्वं कफजग्याधि	३५	८७	जलझानेऽपि चाक्रेण	९	४१
विकीर्तुश्च यदा दीक्षां	२८	७६	जलान्तःस्थं स्मरदेहं	२	८४
विश्वनीचीरवाकादि	१२	८०	जलावरणविज्ञान	८	८५
विन्तयेत्कृतके व्याधि	७४	१३४	जागरित्वाथ वा योगी	२७	१५१
विन्तयेत्स्य शृङ्खु	७०	४८	जाग्रत्स्वप्नादिभेदेन	२६	९
विन्तयेद्बुद्बुदसंकाशा	७०	१३३	जाता तदैव तत्तद्	८	१५
विन्त्यते देहमापूर्ण	१२	८५	जानाति वस्त्रशयोगी	५५	१३३
चूतपङ्कवर्कं च	१०२	५२	जितास्त्रो जितमना	७	७९
चूर्णयत्यद्विसंघातं	३७	८८	जीवः प्राणपुटान्तस्थः	३९	४४
चेतः शुद्धमवाप्नोति	२४	१३९	जीवमादिद्विजारूढं	२९	११५
चेतः सम्यक् स्थिरीकुर्या	५६	९०	जीवे खण्डेन्दुयुगलं	१०	५८
चेतसा अभ्यं कुर्यात्	२५	१२८	जुंकारोऽथ तथा स्वाहा	५८	१४३
छिद्रां प्रपक्ष्यते भूमि	२७	१००	ज्ञानं तत्रिविधं ग्रोत्तं	२८	२५
जगदर्णवमग्रानां	२	१	ज्ञानोदया च देवेशि	२३	१३९
जननादि ततः कर्म	११४	५३	ज्ञापयन्ती जगत्यन्त्र	७	१४
जयन्ति जगदानन्द	१	१	शेयाः सप्तदशैकर्णी	६०	२०

	श्लो	पृष्ठा		श्लो	पृष्ठा
जवलद्विप्रतीकार्ण	१७	८१	ततस्तु श्रूयते योन्यः	४०	९५
जवलितस्याथवा वह्नेः	११६	५३	ततस्तं भावयेयोगी	२५	११९
जवालान्तस्तिष्ठते यावत्	४७	१२२	ततस्तां चेतसा व्याप्य	३०	१४७
ठाहौ च सप्तके सप्त	१६	२३	ततो गुरुत्वमायाति	२३	८१
ठो हस्तयोर्ज्ञं जौ शाखा	३९	१८	ततो जपेत्परा शर्क्ति	६	१२६
ततः एव कल्यातत्वा	३०	४	ततो द्वितीयभागान्ते	१२	५८
ततः कालक्रमायोगी	४५	१०८	ततोऽन्धकारे बहुले	२८	१५१
ततः काले व्यतिक्रान्ते	९	१५०	ततोऽप्यर्धाङ्गुलव्याप्त्या	१४	३२
ततः पञ्चाष्टकव्याप्त्या	२२	२४	ततो मध्ये पर्यां शर्क्ति	७२	४८
ततः परमधोरात्नं	५०	१९	ततो मायादितत्वानि	४	३१
ततः पूर्णाहुतिं दद्या	६७	६५	ततोऽर्घपात्रमादाय	५०	४५
ततः प्रकम्पो देवेशि	४०	११६	ततोऽवासाः भुवासा वा	७	४०
ततः प्रक्षेपयेत्पुष्पं	२०	७५	ततोऽस्य ऋतुमात्रेण	४	९९
ततः प्रसार्य वदनं	३१	१४७	ततोऽस्य दशभिर्देवि	३०	९४
ततः शक्तिमनुस्मृत्य	८१	१३४	ततोऽस्य मासमात्रेण	९२	१३६
ततः शिष्यं समाद्वय	१७	७४	ततोऽस्यापरया कार्ये	६३	६४
ततः सर्वमवाप्नोति	६९	१२४	ततोऽहंकारविज्ञानं	५	१०३
ततः स्नात्वा जितद्वन्द्वो	४	४०	तत्तत्त्वेशान्क्रमात्सर्वान्	५०	८९
ततस्तच्छोध्ययोनीनां	५७	६४	तत्तथं जायते तस्य	३४	१५६
ततस्तत्र महातेजः	१०	१५४	तत्त्वागो न ब्रतादीनां	७६	१२५
ततस्तत्र शृणोत्येष	३	१५३	तत्त्विधा तैजसात्समात्	३१	४
ततस्तत्र सुनिष्पत्ते	९	११८	तत्त्वमार्गविद्यावेन	२८	३४
ततस्तत्र स्थिरीभूते	२२	११९	तत्त्वानि सप्त बोधिन्या	५४	१३
ततस्तालशतायोगी	१९	८१	तत्त्वे चेतः स्थिरीकार्यं	७९	१२५

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
तत्त्वे निश्चलचित्तस्तु	८०	१२५	तत्र सुरुदमवाप्नोति	३०	१२०
तत्परः कथितः प्राणः	४०	१८	तत्र स्वरूपं शक्तिश्च	२७	१०
तत्पीत्वा मनसा शेषां	३६	१४८	तत्राकाशोक्तवत्सर्वं	३६	१०९
तत्प्रदेशं समासाद्य	२२	१५५	तत्रात्मदेहपूर्वं तु	८	९७
तत्प्रलान्तरमेतस्मात्	१९	८६	तत्रादौ कुम्भमादाय	१०१	५२
तत्समत्वं गतो जन्तु	५३	६३	तत्रादौ यागसदनं	२	४०
तत्संबन्धात्ततः कथित्	४३	६	तत्रापि पूर्ववित्सद्धि	४७	१३१
तत्समानबलो भूत्वा	२५	१५५	तत्रैतत्प्रथमं चिह्नं	१४	८
तत्सर्वं फलमानोति	२६	९४	तत्रैव चिन्तयेदहं	५	९७
तत्स्थानं सर्वमन्त्राणां	३५	१२०	तत्रैव दिव्यचिह्नानि	४१	१२१
तत्र कृत्वानयेन्मन्त्री	२३	५९	तत्रैव पश्यते सर्वं	८	११७
तत्र चित्तं समाधाय	८	१४९	तत्रैवालोचयेत्सर्वं	५१	६३
तत्र चित्तं समाधाय	६	११७	तत्रोन्मीठितनेत्रस्तु	१०	१५०
तत्र चेतः समाधाय	२१	९३	तत्रोपरि ततो मूर्ति	७१	४८
तत्र चेतः स्थिरीकुर्व	१७	१३८	तत्रोपरि न्यसेदेव	१२	७४
तत्र चेतः स्थिरं कुर्यात्	५०	१०९	तदग्रार्थ्योर्जीवा	१४	५८
तत्र तत्र दिशः सर्वाः	३२	१४०	तदम्बुना समापूर्य	५३	४६
तत्र तेन सहात्मानं	१५	१५०	तदर्थभावनायुक्तं	२०	११४
तत्रत्यव्येकपर्वं तु	३६	१०७	तदर्थचन्द्रसकाशा	३९	१०१
तत्र द्वारपतिन्पूज्य	१६	४१	तदस्याभ्यसतो मासा	११	१५४
तत्र ध्यायेत्तमोरुपं	६१	१२३	तदा तस्य प्रकुर्वीत	५८	१२३
तत्र स्वादुनि सज्जाते	७	१४४	तदा निवारणीयोऽसौ	७२	१२४
तत्रस्थश्चाशुसंधात	२८	१५६	तदनेन विधानेन	७५	१३४
तत्र स्थितं तु यज्ञेयं	३७	१३०	तदान्यत्र क्वचिद्गत्वा	७३	१२४

	श्लो	पृ०		श्लो	पृ०
तदा पूर्वोदितं न्यासं	२६	११४	तद्वोद्गुलकत्वेन	१२	१३८
तदा प्रथमयामे तु	३५	१५६	तद्वच्च वर्णमार्गेऽपि	८१	६७
तदा प्रवृत्त्यतामेति	४३	८८	तद्वत्खण्डाष्टक चास्या	७	१२६
तदाप्रभृति संयुक्तः	३८	११६	तद्वत्दुपरिश्ठातु	३	३१
तदा प्रसाधयत्याशु	६१	१३२	तद्विक्ष्याच्च कोणेषु	५	५७
तदा मारयते शत्रुं	८४	१३५	तद्वदेव च शत्रीना	१६	१६
तदीशः शक्तिशंभू च	३२	१०	तद्वदेव स्मरेदेहं	२९	८२
तदुत्थेन ततस्तासां	३१	७१	तद्वन्नासापयोभ्यां तु	६७	२१
तदूर्ध्वमात्मनो रूपं	६	९१	तद्वन्मायापि विशेया	६	७
तदूर्ध्वं पृथिवी ज्ञेया	५	२७	तद्वर्णव्यासिं चर्वे	६०	१३२
तदेतत्खेचरीकं	१८	१५०	तन्त्रोक्तां निष्कृतिं कृत्वा १३१	५५	
तदेते तद्विधाः प्राप्ता	३८	६१	तन्मन्त्रेशत्वमाप्नोति	४२	८८
तदेनं युगपच्छत्त्या	३८	७७	तन्मुखं सर्वमन्त्राणा	५३	१२२
तदेव तत्र स्वर्भासुः	४३	१०८	तन्मूर्तिरमृतेशश्व	१९	१६
तदेव मन्त्ररूपेण	३४	११५	तमाराध्य ततस्तुष्टा	४५	६
तदेतदात्मनो रूप	११	१३८	तमुक्तुष्य ततोऽज्ञाष्टात्	२८	११५
तदेव पदमिच्छन्ति	५	१३७	तमेव युतिसंयुक्तं	१७	९३
तदेव परमं तत्त्वं	३८	१२१	तथा चोर्ध्वविसपिण्या	५३	८९
तदेव रूपमित्युक्तं	६	१३७	तथा प्रविष्ट्या देहं	३२	१४७
तदिग्भागं समाप्तित्य	२३	१२८	तथैवाधोविसपिण्या	५२	८९
तद्वस्तौ प्रेरयेच्छत्त्या	२२	७५	तयोरेवापराजीवात्	१५	५८
तद्वहिः शतस्त्राणा	१२	२८	तर्जनीमध्यमानामा	५	३५
तद्वर्वं सर्वमाप्नोति	७	१०३	तर्पयित्वा दशांशेव	२६	१५६
तद्वप्मेव संचिन्त्य	९६	५१	तस्मात्समन्यस्तेवेन	३४	१२०

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
तस्मात्सर्वगत भावं	२४	११९	तेनापूरितमात्मानं	५४	१०९
तस्य किञ्चित्समासाद्य	१४	१२७	तेनविर्भाव्यमानं तत्	४	१३७
तस्य नाभ्युतितं शक्ति	६९	४८	तेनैवालिङ्गिताः मन्त्राः	३९	१२१
तस्य पातः शुभः प्राची	१२३	५४	तेषां तन्मन्त्रवद्यासि	१९	३३
तस्य पादरजो मूर्धि	३९	१५७	तैरिदं सन्ततं विश्वं	२९	१७
तस्या सर्तर्पणं कृत्वा	५८	६४	तोयं विनिक्षिपेन्मूर्धि	११	४१
तादृगूपस्य चक्रस्य	४	१०३	ऋयोदशात्मक भेद	३७	१०७
तान्यन्यस्यस्ततो बद्धा	२४	९३	ऋयोर्विशत्यादीनि	५३	१२
ताप्ने तु तथा किञ्चु	७१	१३३	त्रिः कृत्वा सर्वमत्तांश्च	४३	६२
तावदालोक्येचन्द्रं	२४	१४६	त्रिके स्वं शक्तिशक्तीच्छा	३४	१०
तावद्यावत्समायाता	२९	७१	त्रिकोणं विन्नयेदेहं	२१	८६
तावस्तर्पणं भावं	३३	१२०	त्रिखण्डे कण्ठपर्यन्त	१०	३२
तास्तेव संदधिच्छतं	५५	९०	त्रिखण्डे विशतिगुणः	८२	६७
ता गृहीत्वा समालङ्घ	७७	१३४	त्रिभिः संवत्त्वैर्देवि	३५	१०१
तिर्थगमुखान्तसुपरि	१४	३६	त्रिभिरब्दैर्भीं भुङ्गे	२८	८२
तिष्ठते हस्तमात्रेण	२४	१५१	त्रिभिरब्दैः संस्पूर्णं	२६	८६
तिष्ठेत्तावदनुद्विग्ने	७८	६६	त्रिभिर्द्रीःयामथैकेन	६१	१०
तिष्ठेदन्योदयं यावत्	१७	१२८	त्रिभिर्निधानसंसिद्धि	२४	७०
तुर्यान्तमाणवं विद्या	८३	४९	त्रिमासाद्यापकं तेजो	२५	९४
प्रजारूपप्रतीकाश	२९	१५२	त्रिनेत्रमुदितं ध्यात्वा	१२	५१
ते तैरालिङ्गिताः सन्तः	२८	१७	त्रिवा मंत्रेश्वरेशाना	७	७
तेन संप्रोक्षयेद्भूमि	८०	५०	त्रितयत्वं प्रकुर्वीत	२९	३४
तेन सारूप्यमित्युक्ता	२२	१३९	त्रिर्जानुवेष्टनान्मात्रा	१२	११३
तेनापि खेचरीं बद्धा	८४	५०	त्रिविश्वं तस्मभ्यस्य	२५	१३९
			त्रिवेदद्वीन्दुसंख्यात	१७	११३

	क्षे०	पु०		क्षे०	पु०
त्रिशूलं च तथा पद्मं	२	३५	दीसां शक्तिमनुस्मृत्य	४	७३
त्रिशूलेन प्रयोगेन	२१	१५१	दीसिः पुष्टिर्मतिः कीर्तिः	५१	१४२
ऋबद्धात्रपश्यते वायु	३९	८८	दुर्निरीद्यो भवेत्सवैः	१५	११६
दक्षजानुयुतं दण्डं	४३	१८	दूराच्छवणविज्ञानं	३५	९५
दक्षजानुयुतश्चायं	४०	४४	दृष्टा तत्परमं तेजः	२६	११९
दक्षजानुयुतं हृच	४५	१९	देवतादर्शनं साक्षात्	१२९	५५
दक्षश्वर्णो हरः शौ.	४३	४१	द्वयेऽप्यन्न स्थिरीभूते	३३	८२
दक्षांशुर्णं ततोऽधस्ता.	१३	७४	द्वयोरन्ते द्वयं चान्यत्	७	११२
दक्षिणं नाभिमूले तु	३५	३९	द्वयोर्द्योः पुनर्मन्द्ये	२१	५९
दक्षिणे च तथा वामां	३४	३८	द्वादशांगुलमन्यत्वं	२३	३३
दण्डाकारं तु तं ताव	१६	३६	द्वादशारस्य चक्रस्य	४०	१४१
दत्त्वानन्तं तथा धर्मं	१३	५१	द्वारं वेदाधि वृत्तं वा	३०	६०
दत्त्वार्थं तस्य लक्षणां	१८	७०	द्वार्विशतित्र्य पर्वाणि	८	३१
ददेददक्षादिकं किंचित्	२०	१२८	द्वावेव गर्भेगांयुषौ	३१	३८
दन्तकाष्ठं ददेवेवि	२६	७६	द्वावेव मोक्षदौ शेषौ	२७	२४
दलक्षेसरमध्यस्था	६७	४८	द्वासप्तिसहस्राणि	३६	१३०
दश पञ्च च ये मन्त्राः	३२	७१	द्विगुणांशुरुलं कार्यं	२४	६०
दशपञ्चविद्घो भेदः	३७	९४	द्वितीयं व्यापकं वर्णं	८०	१३४
दशमादिवसादूर्ध्वं	३	९१	द्वितीयस्य तु संपूर्णा	१७	३२
दशस्वपि ततोऽङ्गेण	१७	४१	द्वितीयेऽन्नत्र ततुल्यः	१७	८५
दशांगुलानि त्रीष्यस्मा	२०	३३	द्वितीये पूर्ववक्तुमभं	३	६८
दिवसामिप्रभाकारं	३०	८७	द्विधा च नवधा चैव	१०	१५
दिवसैरभियुक्तस्य	३२	१२९	द्विभेदेऽपि स्थिरीभूते	११	८५
दिव्यचक्षुरनायासा	१४	१०४	द्विरूपमपि तज्ज्ञानं	५	२२

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
द्विविधः शक्तिसंशोडवि	१९	९	न भूयः पशुतामेति	७९	६६
द्विसंज्ञं स्वप्रभिच्छन्ति	३७	११	न येत्तेजः समाहत्य	६०	१२३
द्वौ द्वौ भागौ परित्यज्य	८	५८	न शब्द्यो योजितुं भूयो	६७	१२४
धरातर्त्वोक्तविम्बाभ	८	१२	न शिखा ऋ ऋह लृ लृ च ३७	१८	
धरातर्त्वोक्तवत्सर्व	१०	९२	नश्यते दिव्यविज्ञानं	९८	१३६
धर्माधर्मात्मक कर्म	२४	३	नष्टेऽपि चेतसा शेषं	११	१५०
धात्रीद्वारामृतामीनाः	२१	७०	न स योगमवाप्नोति	५८	४६
धारणाः क्षमादितत्वानां	१७	१०५	नातः परतरं ज्ञानं	३८	१५७
धारणापञ्चके सिद्धे	५८	९०	नात्र शुद्धिनेचाशुद्धि	७४	१२४
धारणाभिर्दैताभिः	१६	११३	नानाकराणि रूपाणि	३३	१४०
धूमवर्णं यदा पश्येत्	५६	१०९	नाभिकन्दादधस्तात्	५१	१२२
धूमाकान्ताम्निसंकाश	२८	८७	नाभिचक्रोपविद्या तु	५१	१२१
ध्यातव्या योगिभिर्निलं	५७	१३२	नाभेरूर्ध्वं त यावत्स्यात्	७	३१
ध्यायंस्तत्वमतामेति	४१	८८	नायकानां पृथग्मन्त्रा	४	६८
ध्यायेत्पूर्वोदितं शूलं	३२	७१	नारदागस्त्यसंवर्त	३	१
ध्येयतत्त्वसमानत्व	१६	८५	नासाक्रान्तं महाप्राणं	२०	१५५
नगरे पञ्चरात्रं तु	११	१२७	नासासुखोर्ध्वताल्लना	५	११२
न च तत्कालमाप्नोति	५७	१२३	नास्या मण्डलकुण्डादि	२	७३
न च योगाधिकारित्वं	८	२२	निक्षिपेदिषु सर्वासु	८५	५०
न चापि तत्परिल्यागो	७५	१२५	निग्रहानुग्रहं कर्म	३५	७२
न चापि परशिष्याणा	४२	१५७	नितम्बं केवलं न्यस्य	४८	१९
न चासंशोधितं वस्तु	५२	४६	नितम्बं तदधस्ताच्च	२२	४२
नन्दा भद्रा जया कालौ	४४	१४१	नितम्बं दक्षमुदतं	४६	१९
नफहीभित्यनेनापि	३७	७२	निल्यादिनितयं कुर्यात्	४९	६

	श्लो	पृष्ठा		श्लो	पृष्ठा
निपीड्य तं ततस्तत्र	३२	११५	पदस्थमिति शंसन्ति	३९	१३०
निमीलिताक्षो हृष्टात्मा	४९	१०८	पद्मरागप्रतीकाशं	६४	११०
नियतिर्योजयसेनं	२९	४	पद्माकारौ करौ कृत्वा	६	३५
निरालम्बौ तु तौ ध्यात्वा	१९	७५	परस्वरूपलिङ्गादि.	७७	१२५
निरोधं तत्र कुर्वति	१३	१४५	परादित्रितयं पश्चात्	३७	४४
निरोधं मध्यमे स्थाने	३७	१२१	परापराङ्गसंभूता	५९	२०
निर्गच्छन्तीं स्वकादेहात्	८९	१३५	परासंपुटमध्यस्था	७	७३
निवातश्यो जितप्राणो	१०	१४५	परेयमनया चिद्दिः	५५	२०
निश्चलं तत्र संयम्य	३२	१०६	पश्यते मासमात्रेण	३०	१५२
निष्कले पदमेकार्णं	१९	२४	पश्यते योगशुक्तात्मा	३३	१५२
निष्कले परथा कार्यं	७४	६६	पश्यतो जनवृन्दस्य	१६	१५०
निष्प्रपञ्चो निराभासः	४२	११	पाणौ च तं समाधाय	७	९७
निष्फलं नैव चेष्टत	१३३	५५	पातालानि ततः सप्त	३	२७
नीलाङ्गननिभं देहं	३८	८८	पादाधः पञ्चभूतानि	२	३१
नीत्वा तत्रासने पूर्वं	१०७	५२	पादावेवंविद्यो ध्याय.	१०	९८
नैव न चैवं नाप्येवं	८	१३७	पादं पार्श्वद्वये पृष्ठे	३१	४३
न्यासं कृत्वा तु शिष्याणां १२६		५५	पायावपि मनस्तत्त्वं	१२	९८
न्यासं कृत्वा तु सामान्य	८	४०	पार्थिवं प्राङ्गतं चैव	४९	१२
पञ्चगव्यं ततः कुर्यात्	८६	५०	पिण्डं शरीरमित्युक्तं	२	१३७
पञ्चतामिव संप्राप्तः	२३	११४	पिण्डद्वयविनिर्मुक्ता	१८	१३९
पञ्चधा भूतसंज्ञस्तु	१८	९	पिण्डस्थादिप्रभेदेषु	४५	१३०
पञ्चविशितपवेण	३	४०	पिण्डाकृष्णकरी झेया	६५	१३३
पतते काश्यपीपृष्ठे	३९	७७	पिवनीपूर्विकाभिश्च	६२	६४
पदभावविनिर्मुक्ता	२१	१३९	पिशाचानन्तपर्यन्त.	६७	१११

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
पीव्यते न कदाचित्स्यात्	३२	१००	पूर्ववदेदितव्यानि	१८	२३
पीतं तद्वच्चतुष्कोणं	२७	६०	पूर्वापरसमासेन	३	५७
पीतकं गन्वतन्मात्रं	२	९१	पूर्वास्यः सौम्यवक्षो वा	१८	४२
पुष्ट्यलोकत्वमाप्नोति	१३	९८	पूर्वोक्तं च फलं सर्वं	४९	८९
पुनः संपूज्य देवेशं	८	६८	पूर्वोक्तं सर्वमाप्नोति	६०	११०
पुनस्तथैव शिखरं	४७	१९	पूर्वोक्ताकालनियमाः	९	९८
पुनस्तां प्रेरयेतावत्	१५	१४५	पूर्वोक्ताषुद्गुदाकारं	१६	९२
पुरुषोऽशकं हेयं	५२	१२	पूर्वोक्तविधिसंनद्धं	२७	१४०
पुष्ट्यक्षेपप्रयोगेन	२४	७५	पृथक्तत्वप्रभेदेन	३९	११
पुष्टेरअलिमापूर्यं	८९	५०	पृथक्तत्वविधौ दीक्षां	४०	७७
पूरकःकुम्भकवैव	३	११२	पृथग्द्वयमसंख्यात्	५०	१२
पूरकःपूरणाद्वायो	४	११२	पृथग्ना क्रमशो वापि	४३	९६
पूर्णं च पूर्ववद्यात्	११७	५४	पैशाचं राक्षसं याक्षं	२३	२९
पूर्वन्यासेन सञ्चद्धः	३	१४४	पौर्णमास्यां तथा योगी	२६	१४७
पूर्वन्यासेन सञ्चद्धः	३	१५३	प्रगुणामयुणं.....	१२	१४५
पूर्वमेव त्वया प्रोक्तं	३	७९	प्रचण्डोमाध्वोऽजात्थ	२६	२९
पूर्वमेवमिमं कृत्वा	२२	७०	प्रचयं रूपातीतं च	३८	११
पूर्वयाम्यापोदक्षु	११	७४	प्रत्यये तत्र संशेय	४६	१२
पूर्ववक्षाभिषेकं च	१४	६९	प्रणम्य देवेदेवेशं	१२०	५४
पूर्ववच्छिन्तयेहं	६	८४	प्रतिबन्धः प्रकर्तव्यो	६५	६५
पूर्ववज्जन्तुजातस्य	३३	१७	प्रत्यङ्गमङ्गतस्तस्य	१८	१४६
पूर्ववत्तालुमध्यस्य	२७	८७	प्रत्युवाच प्रहृष्टात्मा	६	१
पूर्ववत्पृथिवीतत्वं	२५	३३	प्रत्येकपुच्छेद्वीजं	७८	१३४
पूर्ववस्त्रवर्मन्यच्च	१९	९९	प्रधानं त्यंगुलं हेयं	२६	३३

श्लो	पृष्ठा	श्लो	पृष्ठा		
प्रपद्यत्यन्विरादेव	६२	११०	बकवर्ग इथा वक	३८	१८
प्रभाहृतमोजालं	२९	८७	बद्धा पद्मासनं योगी	४८	१०८
प्रभौत्तिविघैरिष्टा	१६	७४	बद्धापि खेचरीं मुद्रां	८२	४९
प्रयतानां विनीतानां	४३	१५७	बन्धमोक्षावुभावेता	४४	१०२
प्रयातव्याधिका मात्रा	२६	१२०	बलप्रमाणनी चान्या	६४	४७
प्रविशन्तीं स्वकं देहं	९२	१३६	बलावहक्ष बलवान्	२३	१६
प्रविश्य पूर्ववन्मन्त्री	३३	६१	बहिः कर्म ततः कुर्यात् ३२४	५४	
प्रविश्य यागसदनं	३	७२	बहिसुखभ्रं कुर्यात्	११	५८
प्रसङ्गादिदमुद्दिष्टं	४८	१२२	बहुधानन्याचितस्तु	२३	१५५
प्रसन्नमिन्दुसंकाशं	५१	१०९	बहून्यपि शरीरणि	१९	१४६
प्रस्त्रे मध्यमे लभे	७	३५	बाहुकण्ठशीखामेषु	५६	६४
प्रहरस्याष्टमो भागो	३	६४९	बायाभ्यन्तरमेदेन	१०	८०
प्राणशक्त्यवसाने तु	५२	१२२	बायार्थान्त्रप्रगृह्णति	१५	१३८
प्राणस्थ परयाक्रान्तं	३९	१४१	विन्दुनादात्मकं रूपम्	१५	११३
प्राणायामादिकैङ्कै	१९	११९	विन्दुं नानाविधं त्यक्तवा	३४	१५२
प्राणायामादिभिस्तीत्रे.	६८	१२४	विन्दूर्धेचन्द्रखं नाद	२३	४२
प्राणोपरि न्यसेन्नार्भि	३३	४३	विम्बादिकं क्लमात्सर्वं	१२	१०४
प्रासयोगः स विशेष	३५	२५	विम्बादिकेऽपि तत्रस्थे	४०	१०७
प्राप्नोति परमं स्थानं	४३	१२१	विम्बादि चात्र पूर्वोक्तं	३०	१०६
प्राप्य पूर्वोदितं सर्वं	३१	८२	विम्बादौ पूर्ववत्सर्वं	२३	१०५
प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु	१७	१५५	बीजमत्र शिवः शक्ति	१२	१५
प्रोक्तकालावसानेन	१३	१५०	बीजयोनिसमुद्भूता	२५	१७
फलमाप्रोत्यसंदेहात्	१६	१०५	बुमुक्षोस्तु प्रकुर्वीत	४२	७८
फे धरतत्त्वमुद्दिष्टं	१५	२३	बोधिता तु यदा तेन	५८	३०

श्लो०	पृ०	श्लो०	पृ०		
ब्रह्मरन्मप्रदेशे तु	४४	१२९	भूयोऽपि संप्रदानेन	५०	१३१
ब्रह्मरन्मप्रापरि ध्यायेत्	५३	१०९	भूयोऽप्यासामवस्थाना	३६	११
ब्रह्मादीनां प्रथच्छन्ति	३९	५	भेदः परः कलाहीनां	३४	५
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च	५९	१३	भेदाः सह फलैर्ज्ञेयाः	३३	१००
भद्रपीठे शुभे स्थाप्य	५	६८	भोगभागा	६४	६५
भवन्तीति किमार्थ्य	१४	११८	भौगोलधनसंसिद्धै	२५	३
भवेदपि पतिर्देवि	२७	१२९	भोग्यभोक्तुत्वसामर्थ्य	६१	६४
भस्मस्तानं महाक्षेण	५	४०	भो भोः शक्तवया स्वस्यां १०६	५२	
भागार्थभागमानं तु	९	५८	भौतिकं बाय्यमिच्छन्ति	१४	१३८
भानुविम्बे न्यसेवकं	६	१४९	भ्रमणोऽद्वनिद्राश्च	१०	१३८
भावनां तस्य कुर्वीत	७	१३७	भ्रमित्वा पुनरायाति	१९	१३८
भावेयेत्परमां शक्तिं	३२	१२०	मणिप्रदीपसंकाशं	३१	८७
भावयेत्पृथगात्मानं	४७	६२	मण्डलवितये शोरं	१५	१५४
भिन्नोनिस्तु या देव	११	२३	मण्डलाधिपतीनां तु	१६	३२
भीमश्च भीषणश्चैव	२०	३	मत्स्यमध्ये क्षिपेत्सूत्रं	४	५७
भुत्तक्वा यथेष्टितान्मोगान् १००	१३६		मध्यादिनकराकारं	४४	१०८
भुजौ तस्य समालोक्य	१८	७५	मध्यमानाभिकाम्या च	१९	३७
भुज्ञानस्तत्कल तेन	३८	२६	मध्यमे द्वे युते कार्ये	२८	३८
भुवनं वैष्णवं तस्मात्	१०	२८	मन एव मनुष्याणां	३८	१०१
भुवनानां न संख्यास्ति	१३	८०	मनोवतीमतो वक्ष्ये	३७	१०१
भुवनाव्यविधावत्र	१८	३३	मनोऽग्नादकरो योऽन्य	३९	९५
भुवोलेकस्तदूर्ध्वे च	६	२७	मञ्चमञ्चेश्वरेश्वरे	२१	३
भूततत्त्वाभिधानाना	४०	११	मञ्चमञ्चेश्वरेशानाः शक्ति ३०	१०	
भूमौ निपत्य तिष्ठन्ति	३०	७१	मञ्चमन्त्रेश्वरेशानाः शक्ती ३१	१०	

(१९)

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
मन्त्रयेदूर्ध्वपर्यन्तैः	८७	५०	माहेशी ब्राह्मणी चैव	१४	१५
मन्त्राणां कोटयस्तिन्नः	४१	५	माहेश्याद्यास्तथा देवि	५३	१४२
मन्त्रास्तपतयः सेशा	४१	११	मिश्रकर्मफलासर्क्ति	३२	१७
मन्दतीव्रादिभेदेन	२७	७६	मुखमुद्घाव्यं तं पश्चात्	२१	७५
मन्दस्वभ्यस्तभेदेन	३१	२५	मुद्राविशिखो ह्येष	२९	३८
मैतत्कथित देवि	४१	१५७	मुद्रा च महती योज्या	३२	१५६
मयाप्येतत्पुरा प्राप्तं	१४	२	मुद्राबन्धादिकं वाथ	२३	१५१
मलः कर्मे च माया च	१६	२	मुनयो योगमध्यस्य	४४	१५७
मलैक्युक्तस्तत्कर्मे	२३	३	मुहूर्ते तिष्ठते यावत्	१६	११८
महतीं पुष्टिमाधते	६७	१३३	मुहूर्ते स्मृशते भूमि	२२	१५१
महाकालो द्विरणश्च	५५	१४३	मुहूर्तादेव तत्रस्थः	२१	११४
महाक्षमापपलान्याहु	१९	७०	मुहूर्तानिर्देहसर्वं	२१	११९
महातेजःप्रभृतयो	२८	३०	मूर्तीमूर्तत्वभेदेन	४१	६२
महाव्याधिविनाशेपि	५५	१०९	मूर्तिः सवका शक्तिश्च	४४	४५
महाव्युच्चरन् गच्छेत्	१२	४१	मूर्तिं स्मृशितत्त्वं च	३५	४३
महोदया कराला च	३	३५	मूर्तिं तत्रैव संचिन्त्य	४६	१०८
माधवश्च महादेवि	५९	१४३	मृगसंज्ञश्च पश्चात्यः	८	२७
मायातत्त्वे विशुद्धे तु	७१	६५	मृते जीवच्छरीरे वा	१७	१४६
मायानं षष्ठिभिर्लक्ष्मैः	२६	७१	मौक्तिकाभरणोपेता	२८	१४७
मार्गे चेतः त्थिरीभूते	१९	११४	यं शृणोति महाघोषं	३४	९५
मालिनीविजय तन्नं	७	१	यः करोति तमिच्छन्ति	३६	२५
मासद्वयेन सर्वत्र	१२	१५०	यः पुनः श्रूयते शब्दः	३७	९५
मासमन्त्रेण भोगीदैः	४५	८९	यः पुनः सर्वतत्त्वानि	१०	८
मासेन त्थिरबुद्धिःस्यात्	९	१०४	य एवैनं समासाद्य	१८	११८

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
यजेदाध्यात्मिक लिङ्गं	३	११७	येनासौ भवति योगी	१८	९९
यतःसंतोष उत्पन्नः	७०	१२४	ये पुनर्दीक्षितास्तेन	१२	८
यतः सर्वं विजानाति	५४	१२२	योजनानां शार्तं गत्वा	३६	८८
यत एतामनुग्रासो	१९	१३९	योजयेच्छोद्यसंशुद्धि	३२	७६
यतो योगं समासाद्य	३२	२५	योजयेनैश्वराद्वूर्वं	७३	६६
यतोऽस्य ज्ञानमप्यस्ति	४०	२६	योगदीक्षां समासाद्य	४६	६
यत्क्षिविज्ञितयेद्वस्तु	२३	११४	योगमार्गस्त्वया प्रोक्तः	१०	२
यत्तद्वक्षरमन्यकं	१७	११८	योगमार्गविधि देव्या	२	२२
यत्त्वया कथितं पूर्वं	९	२	योगमेकत्वभिच्छन्ति	४	२२
यदा तु विषये कापि	४६	१०२	योगाङ्गत्वे समानेषि	१८	११४
यद्भ्रूमध्यस्थिरं यस्मात्	४६	१३१	योगमध्यासविधि देवि	५	७९
यन्नामायक्षर यन्न	१२	१२७	योगाष्टकं प्रधाने तु	२४	२९
यमाकर्णं महादेवि	४	१५३	योगिना सर्वसिद्ध्यर्थं	१०१	१३६
यमेवोच्चारयेद्वर्णं	४६	१२२	योगिनामनुवर्णते	१८	१०५
यया संसिद्धया सर्वं	३२	९४	योगिनीमेलकं प्राप्य	२१	१२८
यां संवित्तिमवाग्नोति	४०	१२१	योग्यतावशसंजाता	४०	८३
याति तन्मयतां तत्र	९	१५४	योनिजा द्वामजा क्षेत्र	९५	१३६
यात्युक्त्यं महीपृष्ठात्	२६	१५१	योऽनुभ्यातः स एवैतत्	५	११७
या मया कथिता देवि	१४	२३	योऽन्यप्रेदशसंप्राप्तै	९	११३
या यत्र देवता वर्गे	१३	१२७	यो यत्र योजितस्तच्चे	४१	८३
यावदन्यां दिशं मन्त्री	१८	१२८	यो यत्र रोचते गन्धः	५	९१
यावन्तः कीर्तिं भेदै	४७	४५	यो यत्राहे स्थितो वर्णः	५८	१३२
यावल्यः सिद्धयस्तन्त्रे	४३	४४	यो हि यस्मात्तुणोत्कृष्टः	६०	१३
या सा शक्तिर्जगद्वातुः	५	१४	रक्तं शूलं प्रकुर्वीत	२९	६०

(२१)

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
रक्तं सञ्चिन्तयेदेहं	२७	१०६	लक्षयेदात्मनम्छायां	८	१५४
रक्तत्वङ्गाससूक्तैस्तु	३५	६१	लक्षणेकेन पृथ्वीशः	२३	७०
रक्तपद्मस्थित रक्तं	२९	१०६	लक्ष्यभेदेन वा सर्वे	८	८०
रक्तैः कृष्णैस्तथा पीतैः	२५	६०	लभिकावाधितश्चात्र	५७	४६
रक्तजके द्वर्णमुद्दिष्ट	२१	२४	लरटक्षवयैर्दीर्घैः	६६	२१
रविबिम्बानिमं पीतं	३६	८३	लवणादीन्परित्यज्य	१४	९२
रसरूपामतो वक्ष्ये	११	९२	लिङ्गाकारं स्मरन्दीप्ति	१५	१०४
रसान्तः सोमबिम्बादि	६	९७	लोकयात्रापरित्यक्तो	२४	१२८
राजावर्तनीभ चान्यत्	६३	११०	लोहगन्धेन तच्चात्र	५	१४४
राजीवासनसंस्थां च	२९	१४७	वक्राणि कल्पयेत्पूर्व	२६	४२
रात्रौ सौम्यादिभेदेऽत्र	८५	१३५	वक्रतर्जनिना ग्रस्ता	२४	३७
रुतं पक्षिगणस्थापि	५	१५३	वचनान्तं नमः शब्द	२	९७
रुद्रशक्तिसमाविष्टः	४४	६	वज्रदेहत्वमासाद्य	३१	९४
रुद्रशक्तिसमावेशः	१७	८	वज्रिणे वज्रधराय	६४	२१
रुद्रशक्तिसमावेश	१३	८	वत्सरायोगसांसिद्धें	३५	१४०
रुद्रशक्तिसमावेशो	४२	४४	वत्सरैस्तु त्रिभिर्द्वयं	२२	९९
रुद्रशक्तिसमावेश	५६	२०	वत्सरैस्तु त्रिभिर्योगी	२८	१००
रुधिरं मदिरां वाथ	८	१४५	वर्गाष्टकमिह ज्ञेय	१३	१५
रुपिण्यो विविधाकाराः	९४	१३६	वर्णे विविन्तयेयोगी	७३	१३४
रेचकः पूर्ववज्ज्ञेयः	८	११२	वर्णेस्तारकसंकाशेः	५३	१३१
रौद्री ज्येष्ठा च वामा च	३२	३०	वर्षीतपसमायोगात्	१३	४१
लकुली भारभूतिश्च	१६	२८	वर्षादिक्तुसंयुक्तं	७	१४९
लक्षद्वयं च रुद्राणां	१५	६९	वाक्षिद्विर्जयते देवि	८८	१३५
लक्षयेचिह्नसंघात	३५	७७	वागोवास्य प्रवर्तेत	४	९७

श्लो०	पृष्ठा०	श्लो०	पृष्ठा०
वाचो वर्णात्मिका यस्मात् ८८	१३५	विन्यसेतु द्विरण्डान्तं	१३ ३२
वातश्लेष्मभवैः सर्वैः २२	८६	विभ्वादिनवक चान्यत्	६५ ४७
वामजानुगतं पादं १२	३६	वियोगं च तथोद्घारं	४६ ६२
वामतो वक्षगां कुर्यात् ११	३६	विशेषविधिहीनेषु	३६ १८
वामाङ्गुष्ठाग्रसंलम्बं २५	३७	विश्वेशी च सुमाख्या च	४७ १४२
वामाङ्गुष्ठे तले नेत्रे ३६	७२	विषयेष्वेव सलीनान्	३१ १७
वामा ज्येष्ठा च रौद्री च ६३	४७	विषाप्हारिमन्त्रादि	८१ १२५
वामा उज्येष्ठा च रौद्री च ६६	४७	विसर्जित्वा वागीशीं	६९ ६५
वामो वायं विधिः कायोः ४६	४५	विस्तीर्ण वा जनानीकं	९१ १३५
वायुं भ्रमणयोगेन ३६	११५	विहारपादचारादि	६५ ११०
विकिरैरासनं दत्त्वा १०४	५२	विहितं सर्वमेवात्र	७८ १२५
विज्ञानकेवलानश्चै १९	३	वेत्ति तत्पतितुल्यत्वं	४२ १३०
विज्ञानमन्त्रविद्याद्या ६३	१२३	वेत्ति भुक्षे च सततं	५९ ११०
विज्ञानकल्पर्यन्तं ४७	१२	वेदना महती चास्य	२५ ९९
विज्ञातरत्वमवाप्नेति ३८	१३०	वेदवेदिनि हूँ फट् च	६३ २१
विदधात्यतुला शार्नित् ६६	१३३	वेदाङ्गुलं च तदधो	१८ ६९
विद्याज्ञैः पञ्चभिः पञ्चात् ६	४०	वेदानुद्दिरते सुस.	११ १०४
विद्यातस्त्वेऽपि पञ्चाहुः ३०	३०	वेदाभित्रे हि हस्ते ग्राक्	६ ५७
विद्यात्रयस्य गान्त्राणि ६१	२०	वृथा परिश्रमस्तस्य	१० ११८
विद्यामूलिं ततो दध्यात् २१	४२	व्यापकं पदमन्यच्च	२४ ३३
विद्या विवेचयत्यस्य २८	४	व्याप्ते पुनरावृत्य	३७ ११६
विद्येश्वरसमानत्वं ५६	१३२	व्योमविग्रहविन्दूर्ण	९ ८०
विद्यिमेनं प्रकुर्वीत ६६	१२४	शक्तस्तु साधयेतिसिद्धि	१० १२७
विद्यिस्नानादिं चात्र १०	४१	शक्तिमच्छक्तिभेदेन	२ ७

(२३)

	लो०	पृ०		लो०	पृ०
शक्तिशंभु परिहेयौ	२९	१०	शिवाधवनिपर्वतं	१७	१५०
शत्तथावेशमवाप्रोति	२८	१२०	शिवे सचिन्तयेलीनां	३३	७६
शतपुष्परसोन्दिष्ट	४८	८९	शिष्यदेहे च तत्पाश	४९	६३
शताधेदभिज्ञानां	१५	१५	शिष्यमण्डलवहीनां	५४	६३
शताधेचारयोगेन	३१	११५	शिष्येणापि तदा ग्रास्या	५७	२०
शताश्रोतरसंजसं	१०३	५२	शीघ्रो निधीश्वरश्वैव	१४	२८
शरसंध्याप्रसंधार्भं	२५	१०६	शुद्धाशुद्धं जगत्सर्वं	५८	१३
शार्तं च पूर्ववल्क्षत्वा	३६	६१	शुद्धेनानेन शुद्धयन्ति	३४	३०
शार्तं प्रपश्यते तेजः	२९	१२०	शुभं प्रकाशयेत्तेषा	१२७	५५
शास्त्रार्थस्य परिज्ञान	२९	२५	शूलदण्डचतुष्कं च	४९	१९
शिवः शक्तिः सविदेशा	१५	२	शेषमन्यद्वैद्वृश्यं	१७	५९
शिवजिह्वान्वितः पश्चात्	१४	७४	शेषाणां मन्त्रजातीनां	११९	५४
शिवतत्त्वं ततः पश्चात्	५	३१	शोध्याध्वानं ततो देहे	६	७३
शिवतत्त्वे गकारादि	१७	२३	शोध्याध्वानं ततो न्यस्य	३०	७६
शिवतुल्यबलो भूत्वा	२७	११९	शक्तरवीरकारण्य	३१	१२९
शिवबिन्दुसमाकार	२०	४२	शृणु देवि परं गुणं	१	११७
शिवमेमिति विन्यस्य	११२	५३	शृणु देवि प्रवक्ष्यामि	१३	२
शिवगुकमिति ध्यात्वा	११३	५३	श्रुत्वा चैतपतेवाक्यं	९	२३
शिवश्वेति परिहेयाः	३३	१०	श्रोत्रं त्वक्चक्षुषी जिह्वा	३२	४
शिवहस्तं ततः कुर्यात्	४४	६२	लीपदं पशुशब्दं च	६५	२१
शिवहस्तप्रयोगेन	२५	७५	षट्कोणमण्डलान्तस्थ	२९	९४
शिवाभिशुश्रिष्याणा	१२२	५४	षाङ्किशत्तत्वभेदेन	६	३१
शिवादिवस्तुरूपाणा	३	१४	षडङ्गानि हृदादीनि	२५	४२
शिवादिसकलात्मान्ताः	३	७	षडरस्याथवा मन्त्री	४१	१४१

(२४)

श्लो०	पृ०	श्लो०	पृ०		
षड्यासनसंस्थाना	३०	१५६	स एवातितरामन्य	३८	१५
षड्विर्मुचेजिंतव्याधि	२४	८२	सकलं चन्द्रविश्वामं	५१	८९
षड्विधं विन्यसेन्मार्गे	५९	१२३	सकलं हृदयान्तस्थ	३४	८३
षण्मासमभ्यसन्योगी	१२	१५४	सकलात्मा स विहेयः	३६	१५
षण्मासात्पश्यते तेषु	२३	९३	सकलावधि सशोध्य	३५	३०
षण्मासात्पश्यते तेषु	२३	९३	सकलो निष्कलोऽनन्तः	१८	३
षण्मासात्पश्यते तेषु	२३	९३	सङ्कल्पपूर्वको देवि	४२	१२१
षण्मासाद्विष्टानाकारः	४६	८९	सङ्कल्पपात्समारभ्य	१८	१५५
षण्मासाद्विष्टानाकारः	४६	८९	सङ्कलेकैकशो मन्त्री	८०	४९
षोडशारे खगे चक्रे	२	१४४	स च पूर्वा दिशं सम्यक्	२	५७
षोडशारे द्वृतादयाश्च	४८	१४२	स तथालिङ्गय तन्मन्त्रं	१०	६९
षोडशारे स्वरा इयाः	५२	१४२	स तथा संप्रबुद्धः सन्	२७	१७
षोडशारं स्मरेच्छ्रङ्गं	२	१०३	सदा भ्रमणशीलाना	१९	१५५
संत्यजनन्धतामेति	२६	१००	सङ्घावं मातृसंघस्य	३६	१४१
संदधानः स्वकं चेतः	३४	१००	सङ्घावः परमो होष	३४	४३
संपूज्य पूर्वविच्छिन्न्य	२९	७६	सङ्घावः परमो होष	४१	४४
संपूज्य मातरं वहेः	११५	५३	सन्तोषाभृतसंनुसा	२	७९
संप्राप्तो घटमानश्च	३३	२६	सप्तमिः सप्तलोकाश्च	२५	७०
संवत्सरेण युक्तात्मा	२५	१५१	सप्ताङ्गानि चत्वारि	२२	३३
सवतो लकुलीशश्च	५४	१४३	सप्ताहाद्वृतामेति	२७	८२
संवित्तिफलमेद्दत्र	२५	९	सप्ताहान्मुच्यते रोगैः	७	८४
संस्मरञ्जलतत्त्वेदां	१०	८५	सबाह्याभ्यन्तरं तस्मात्	४७	१०८
संहारे तु परं शान्तं	२३	८७	सबाह्याभ्यन्तरं तेजो	३२	८७
स एव तद्विजानाति	७१	१२४	सबाह्याभ्यन्तरं ध्यायेत्	६२	१२३

(२५)

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
सबाध्याभ्यन्तरं पीतं	३८	८३	सर्वव्याधिविनिसुक्तो	२०	१०५
सविन्दुकां दक्षजङ्घां	४२	१८	सर्वशास्रार्थगर्भिण्या	२६	१७
सबीजयोगसंसिद्धै	६	२२	सर्वसत्त्ववशित्वं च	१५	८
समभ्यर्थ्ये विधानेन	४	१	सर्वसिद्धिकरश्वायं	२४	४२
समागत्य प्रथच्छन्ति	२४	१५५	सर्वसिद्धिकरो मुख्यः	२२	१२८
समाचम्य कृतन्यासः	१२५	५५	सर्वसिद्धिकरं बूहि	१२	२
समावेशोक्तिवद्योग	३४	२५	सर्वासामावृतत्वेन	७८	४९
सम्यगाविष्टदेहः स्यात्	२२	८१	सर्वे निर्द्दिति कुद्धः	२४	८६
स याति वाहण तत्त्वं	६	८५	सर्वमन्त्रेश्वरशत्वात्	६१	११०
सर्वकर्मकरी चैषा	१५	३६	सर्वे तुल्यबलाः प्रोक्ता-	३८	१४१
सर्वकामफलावासिः	६	१५३	सर्वेष्ये महात्मानो	२२	३
सर्वज्ञत्वमाप्रोति	३२	१५२	स वश्यो दासवद्धुत्वा	६३	१३२
सर्वत्राज्ञनपत्राभा	३०	१००	स वासवानुभावेन	२१	८१
सर्वत्रास्त्वलिता वाणी	३	९७	सव्यापारं स्मरेद्देहं	२६	८२
सर्वदाथ विभेदेन	४९	१३१	सव्यापारादिभेदेन	२५	८६
सर्वधाधापरित्यक्ते	२३	१४६	सहस्रं होमयेतत्र	१००	५१
सर्वमन्त्यपरित्यज्य	२	११७	सहस्रैः सोऽपि विस्तीर्णे	११	२
सर्वमन्यथोदिष्टं	२३	९९	साज्जा चैव परा शक्ति	४५	४५
सर्वमध्यवाभोगं	२५	११४	सा च योगं विना यस्मात्	५	१
सर्वमालोच्य शास्रार्थं	३०	२५	सा चैका व्यापिनीरूपा	२६	४
सर्वमेव च तत्पश्चात्	२९	१२९	साध्यत्वेन क्षुता देव	२	१२६
सर्वयोगिगणस्येष्ठा	१३	३६	सार्णेनाण्डत्रयं व्याप्त	२५	२४
सर्वरलौषधीगमं	४४	७८	सार्वमेतच्छतं प्रोक्तं	२४	९
सर्वराजोपचारेण	७	६९	सार्थेनाण्डद्वयं व्याप्तं	२४	२४

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
सितपद्मासनाचीनं	१९	१०५	स्पृष्टः सभाषितास्तेन	११	८
सिर्त रक्त तथा पीतं	२६	६०	स्फुरत्प्रभास्ततिमिरं	५९	१३२
सितरक्तपीतकृष्णा	१६	६९	स्फुरत्सूर्यनिभं पीतं	३२	८२
सिद्धयोगस्तदा इत्यो	३७	२५	स्मरन्संवत्सरे सम्यद्	२८	१०६
सिद्धिर्क्राद्विस्तथा लक्ष्मीः	४६	१४२	स्नबन्तमस्तृतं दिव्यं	४	१४४
सिद्धेऽन्न लिङ्गवलिङ्गी	११	११८	स्वं स्वं ददति विज्ञानं	९७	१३६
सुतलं नितलं चेति	४	२७	स्वकोयेनैव वक्षेण	५२	१३१
सुप्रबुद्धं तदिच्छान्ति	३३	१२९	स्वकुले यजुरुक्तस्य	९	१२७
सुमनाः स्पृहणो दुर्गो	२३	१६	स्वजिह्वामिन्दुवर्णाभाँ	१६	९८
सुरासुरशिरोमौळि	१३	२३	स्वतन्त्रशिवतामेति	२३	११९
सुशीतं षड्सं चिन्त्यं	१३	९२	स्वदेह चिन्तयेत्कृष्ण	३४	८७
सूर्याङ्किरं नाम	२	१४९	स्वदेहं वायुवद्धयात्वा	४४	८८
सूर्यादौ मन्त्रमादय	१५	४१	स्वदेहव्यापिनि ध्याते	१५	८५
सेवा चात्राक्षसूत्रस्य	८६	१३५	स्वदेहादिकमन्यच्च	२९	१००
सैकापि सत्यनेकत्वं	६	१४	स्वदेहादिकमप्यच्च	४२	१०१
सोऽपि मूर्धनि तं तद्वत्	९	६९	स्वप्रे मासात्समाधिस्थः	५४	१३१
सौम्यश्च प्राजापत्यश्च	९	२८	स्वरषोडशक मन्त्रं	५७	१३
सृष्ट्यादिपञ्चकर्मणि	४०	६२	स्वर्भानुरूपया शक्तया	६५	१२४
स्थाणुस्वर्णक्षकावाचौ	२०	२९	स्वरूपं तत्र संचिन्त्य	९	९२
स्थाण्वष्टकमिति प्रोक्तं	२२	२९	स्वरूपतः स्मरेण्ड्रिं	१४	९८
स्थूलः स्थूलेश्वरः शङ्कुः	२१	२९	स्वरूपेण पराबीज	१८	८१
स्नातः शुचिनिराहारः	२२	१४६	स्वरूपेण प्रभाकार	२८	१२९
स्त्रिघाङ्गः लिङ्गद्विष्टक	४	८४	स्वरूपेण प्रभाभार	२८	१४०
स्पर्शतत्त्वावृतिज्ञान	३२	९४	स्वरूपे तल्लयोभूत्वा	७९	४९

(२७)

	श्लो०	पृ०		श्लो०	पृ०
स्वस्थानस्थमादेवी	८	२	हृदयादेकमेकन्तु	३५	१०७
स्वस्वकेन्द्रियविज्ञानं	४१	१०१	हृदयेन चरोः सिद्धिः	१२१	५४
स्वाङ्गषट्कसमोपेतं	९५	५१	हृदये संमुखौ हृत्तौ	३२	३८
स्वादाङ्गिधिविधि यावत्	११	१४५	हृदि पद्म सिंतं ध्यायेत्	३१	१०६
स्वानुष्ठानाविरोधेन	४९	४५	हृदि विम्बं रवेष्यायं	१३	१०४
स्वेन स्वेनैव मन्त्रेण	५५	६३	हृदि वा तत्तथा कुर्यात्	४९	१२२
हं यं रं लं तथा वं च	१४	१५४	हेमादिदीपिकानष्टौ	४३	७८
हृस्तयोस्तु पराबीजं	१६	८१	हेमादिघातुजां वाथ	७६	१३४
हृस्तायामं तदधं तु	१९	५९	हेयोपादेयविज्ञानं	४०	५
हीनचक्षुषि तदोगं	५७	१०९	होमः स्याहीक्षिते तद्वत्	८३	१३५
हुत्वा चाज्यं ततः शिष्यं	७५	६६	होमदीक्षाविशुद्धात्मा	१५	८०
हृचक्रे तन्मयो भूत्वा	३३	१५६	होमयित्वा दर्शाशेन	८	१२६
हृदन्ते भावयेत्स्वान्या	२२	१०५	होमाधिकरणत्वेन	४८	६३
हृदयादुत्थितं लिङ्गं	७	११७			

अथ

मालिनीविजयोत्तरे तत्रे

प्रथमोऽधिकारः ।

जयन्ति जगदानन्दविपक्षक्षपणक्षमाः ।
परमेश्वरमुखोऽद्वृतज्ञानचन्द्रमरीचयः ॥ १ ॥
जगदर्णवमग्नानां तारकं तारकान्तकम् ।
सनत्कुमारसनकसनातनसनन्दनाः ॥ २ ॥
नारदागस्त्यसंवर्तवसिष्ठाद्या महर्षयः ।
जिज्ञासवः परं तत्त्वं शिवशक्तयुन्मुखीकृताः ॥ ३ ॥
समभ्यर्च्य विधानेन ते तमूच्छुः प्रहर्षिताः ।
भगवन्योगसंसिद्धिकाङ्क्षिणो वयमागताः ॥ ४ ॥
सा च योगं विना यस्मान्न भवेत्तमतो वद ।
ऋषिभिर्योगमिच्छद्विः स तैरेवमुदाहृतः ॥ ५ ॥
प्रत्युवाच प्रहृष्टात्मा नमस्कृत्य महेश्वरम् ।
शृणुध्वं संप्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिफलप्रदम् ॥ ६ ॥
मालिनीविजयं तत्रं परमेश्वरोद्वतम् ।
शुक्लशुक्लिप्रदातारमुमरार्चितम् ॥ ७ ॥

स्वस्थानस्थमुमा देवी प्रणिपन्त्येदमब्रवीत् ।
 सिद्धयोगीश्वरीतत्रं नवंकोटिप्रविस्तरम् ॥ ८ ॥
 यन्त्रया कथितं पूर्वं भेदत्रयविसर्पितम् ।
 मालिनीविजये तन्त्रे कोटित्रितयलक्षिते ॥ ९ ॥
 योगमार्गस्त्वया प्रोक्तः सुविस्तीर्णो महेश्वर ।
 भूयस्तस्योपसंहारः प्रोक्तो द्वादशभिस्तथाँ ॥ १० ॥
 सहस्रैः सोऽपि विस्तीर्णो गृह्णते नाल्पबुद्धिभिः ।
 अतस्तमुपसंहृत्य समासादल्पधीहितम् ॥ ११ ॥
 सर्वसिद्धिकरं ब्रूहि प्रसादात्परमेश्वर ।
 एवमुक्तस्तदौ देव्या प्रहस्योवाच विश्वराद् ॥ १२ ॥
 श्रृणु देवि प्रवक्ष्यामि सिद्धयोगीश्वरीमतम् ।
 यन्न कस्यचिदाख्यातं मालिनीविजयोत्तरम् ॥ १३ ॥
 मयाध्येतत्पुरा प्राप्तमयोरात्परमात्मनः ।
 उपादेयं च हेयं च विज्ञेयं परमार्थतः ॥ १४ ॥
 शिवः शक्तिः सविद्येशा मन्त्रा मन्त्रेश्वराणवः ।
 उपादेयमिति प्रोक्तमेतत्थद्वं फलार्थिनाम् ॥ १५ ॥
 मलः कर्म च माया च मायीयमखिलं जगत् ।
 सर्वं हेयमिति प्रोक्तं विज्ञेयं वस्तु निश्चितम् ॥ १६ ॥

१ त० शतकोटिप्रविस्तरमिति पाठः । २ त० द्वादशभिस्त्वत इति पाठः ।

३ त० उक्तस्तत इति पाठः ।

एतज्जात्वा परित्यज्य सर्वसिद्धिफलं लभेत् ।
 तत्रेशः सर्वकृज्ञान्तः सर्वज्ञः सर्वकृत्प्रभुः ॥ १७ ॥

सकलो निष्कलोऽनन्तः शक्तिरप्यस्य तद्रिधा ।
 स सिस्त्वुर्जगत्सृष्टेरादावेव निजेच्छया ॥ १८ ॥

विज्ञानकेवलानष्टौ बोधयामास पुद्गलान् ।
 अधोरः परमो धोरो धोररूपस्तदाननः ॥ १९ ॥

भीमश्च भीषणश्चैव वमनः पिवनस्तथा ।
 एतानष्टौ स्थितिध्वंसरक्षानुग्रहकारिणः ॥ २० ॥

मन्त्रमन्त्रेश्वरेशत्वे संनियोज्य ततः पुनः ।
 मन्त्राणामस्तुजतद्रूपसम कोटीः समण्डलाः ॥ २१ ॥

सर्वेऽप्येते महात्मानो मत्राः सर्वफलप्रदाः ।
 आत्मा चतुर्विंधो इयस्तत्र विज्ञानकेवलः ॥ २२ ॥

मलैकयुक्तस्तत्कर्मयुक्तः प्रलयकेवलः ।
 मलमज्ञानमिच्छन्ति संसाराङ्करकारणम् ॥ २३ ॥

धर्माधर्मात्मकं कर्म सुखदुःखादिलक्षणम् ।
 ईश्वरेच्छावशादस्य भोगेच्छा संप्रजायते ॥ २४ ॥

भोगसाधनसंसिद्धयै भोगेच्छोरस्य मत्तराद् ।
 जगदुत्पादयामास मायामाविश्य शक्तिभिः ॥ २५ ॥

सा चैका व्यापिनीरूपा निष्कलां जगतो निधिः ।
 अनाद्यन्ताशिवेशानी व्ययहीना च कथ्यते ॥ २६ ॥
 असूत सा कलातत्त्वं यद्योगादभवत्पुमान् ।
 जातकर्तृत्वसामर्थ्यो विद्यारागौ ततोऽसृजत् ॥ २७ ॥
 विद्या विवेचयत्यस्य कर्म तत्कार्यकारणे ।
 रागोऽपि रञ्जयत्येनं स्वभोगेष्वशुचिष्वपि ॥ २८ ॥
 नियतिर्योजयत्येनं स्वके कर्मणि पुद्गलम् ।
 कालोऽपि कलयत्येनं तुव्यादिभिरवस्थितः ॥ २९ ॥
 तत एव कलातत्त्वादव्यक्तमसृजतः ।
 गुणानष्टगुणां तेभ्यो धियं धीतोऽप्यहङ्कृतम् ॥ ३० ॥
 तत्त्विधा तैजसात्तस्मात्मनोऽक्षेशमजायत ।
 वैकारिकात्ततोऽक्षाणि तन्मात्राणि तृतीयकात् ॥ ३१ ॥
 श्रोत्रं त्वक्चक्षुषी जिह्वा ग्राणं बुद्धीन्द्रियाणि तु ।
 कर्मेन्द्रियाणि वाक्याणिपायूपस्थाह्न्यः क्रमात् ॥ ३२ ॥
 कलादिक्षितिपर्यन्तमेतत्संसारमण्डलम् ।
 समुद्रांदि जगत्कृत्त्वं परिवर्तयतीच्छया ॥ ३३ ॥

१ क० पु० निष्कलस्य स्वभावजेति । ख० पु० निष्कलस्य शिवात्मन
 इति पाठः । “निष्कला” इत्यारम्भ्य ‘कथ्यते’ इत्यन्तःपाठः घसंहस्रस्तकात्पूरितः ।
 २ क० मु० रागोऽनुरञ्जयतीति पाठः । ३ क० ख० तत्त्वमव्यक्तमिति पाठः ।
 ४ क० ख० ग० पु० अहङ्कृतिमिति पाठः । ५ ख० ग० पु० समुद्राद्यमिति पाठः ।

भेदः परः कलादीनां शुवनत्वेन यः स्थितः ।
 असूजन्तमसावेव भोगिनां भोगसिद्धये ॥ ३४ ॥
 इत्यनेन कलाद्येन धरान्तेन समास्थिताः ।
 पुमांसः सकला ज्ञेयास्तदवस्थाजिवांसुभिः ॥ ३५ ॥
 अकलेत्रितयेऽप्यस्मितिरोभावनशीलया ।
 शिवशक्त्योर्भैयाक्रान्ताः प्रकुर्वन्ति विचेष्टितम् ॥ ३६ ॥
 एवं जगति सर्वत्र रुद्राणां योग्यतावशात् ।
 अङ्गुष्ठमात्रपूर्वाणां शतमष्टादशोत्तरम् ॥ ३७ ॥
 अनुगृह्ण शिवः साक्षान्मन्त्रेशत्वे नियुक्तवान् ।
 ते स्वगोचरमासाद्य मुक्तिमुक्तिफलार्थिनाम् ॥ ३८ ॥
 ब्रह्मादीनां प्रयच्छन्ति स्वबलेन सर्वं फलम् ।
 क्रषिभ्यस्तेऽपि ते चानु मन्वन्तेभ्यो महाधिपाः ॥ ३९ ॥
 हेयोपादेयविज्ञानं कथयन्ति शिवोदितम् ।
 ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्ते जातमात्रे जगत्यलम् ॥ ४० ॥
 मध्वाणां कोटयस्तिसः साधार्थाः शिवनियोजिताः ।
 अनुगृह्णाणुसंघातं याताः पदमनामयम् ॥ ४१ ॥
 एवमस्यात्मनः काले कर्मस्मित्विद्योग्यतावशात् ।
 शैवी संबध्यते शक्तिः शान्ता मुक्तिफलप्रदा ॥ ४२ ॥

१ ख० पु० अवस्थात्रितय इति पाठः । २ ख० पु० शक्तयुभयेति पाठः ।

३ ख० पु० कर्तृतावशादिति पाठः ।

तत्संबन्धाच्चतः कश्चित्क्षणादपृज्यते ।
 अज्ञानेन सहैकत्वं कस्यचिद्दिनिर्वर्तते ॥ ४३ ॥
 खदशक्तिसमाविष्टः स यियामुः शिवेच्छया ।
 भुक्तिभुक्तिपसिद्ध्यर्थं नीयते सद्गुरुं प्रति ॥ ४४ ॥
 तमाराध्य ततस्तुष्टादीक्षामासाध्य शाङ्करीम् ।
 तत्क्षणादोपभोगाद्वा देहपातांच्छिवं व्रजेत् ॥ ४५ ॥
 योगदीक्षां समासाध्य ज्ञात्वा योगं समभ्यसेत् ।
 योगसिद्धिमवाप्नोति तदन्ते शाश्वतं पदम् ॥ ४६ ॥
 अनेन क्रमयोगन संप्राप्तः परमं पदम् ।
 न भूयः पशुतामेति शुद्धे स्वात्मानि तिष्ठति ॥ ४७ ॥
 आत्मा चतुर्विंधो ह्येष पुनरेष चतुर्विंधः ।
 आचार्यत्वादिभेदेन शुद्धात्मा परिपृथ्यते ॥ ४८ ॥
 नित्यादित्रितयं कुर्यादुरुः साधक एव च ।
 नित्यमेव द्रुयं चान्यद्यावज्जीवं शिवाङ्गया ॥ ४९ ॥
 उपादेयं च हेयं च तदेतत्परिकीर्तिंतम् ।
 ज्ञात्वैतज्ज्ञेयसर्वस्वं सर्वसिद्ध्यरहो भवेत् ॥ ५० ॥
 इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे प्रथमोऽधिकारः ॥ १ ॥

१ ख० पु० उपयोगादेति पाठान्तरम् । २ क० पु० पाते शिवमिति पाठः ।
 ३ क० ख० यिद्विष्टलभेत् इति पाठः ।

अथ

द्वितीयोऽधिकारः

अथैषामेव तत्त्वानां धरादीनामनुक्रमात् ।
प्रपञ्चः कथ्यते लेशाद्योगिनां योगसिद्धये ॥ १ ॥
शक्तिमच्छक्तिभेदेन धरातत्त्वं विभिन्नते ।
स्वरूपसहितं तत्त्वं विज्ञेयं दशपञ्चधा ॥ २ ॥
शिवादिसकलात्मान्ताः शक्तिमन्तः प्रकीर्तिताः ।
तच्छक्तयश्च विज्ञेयास्तद्वदेव विचक्षणैः ॥ ३ ॥
एवं जलादिमूलान्तं तत्त्वात्मिदं महत् ।
पृथग्भेदैरिमैर्भिन्नं विज्ञेयं तत्फलेष्टसुभिः ॥ ४ ॥
अनेनैव विधानेन पुंस्तत्त्वांतु कलान्तिकम् ।
त्रयोदशविधं ज्ञेयं रुद्रवत्प्रकल्याकलाः ॥ ५ ॥
तद्वन्मायापि विज्ञेया नवधा ज्ञानकेवलाः ।
मत्राः समविधास्तद्वत्पञ्चधा मन्त्रनायकाः ॥ ६ ॥
त्रिधा मन्त्रेश्वरेशानाः शिवः साक्षात् भिन्नते ।
भेदः प्रकथितो लेशादनन्तो विस्तरादयम् ॥ ७ ॥
एवं शुवनमालापि भिन्ना भेदैरिमैः स्फुटम् ।
विज्ञेया योगसिद्धयर्थं योगिभिर्योगपूजिता ॥ ८ ॥

१ तं० पुंस्तत्त्वात्कलान्तकमिति पाठः । २ तं० पञ्च मन्त्रविनायका इति पाठः ।

एतेषामेव तत्त्वानां भुवनानां च शाङ्कुरि ।
 य एकमपि जानाति सोऽपि योगफलं लभेत् ॥ ९ ॥
 यः पुनः सर्वतत्त्वानि वेत्स्येतानि यथार्थतः ।
 स गुरुर्मत्समः प्रोक्तो मन्त्रवीर्यप्रकाशकः ॥ १० ॥
 स्पृष्टाः संभावितास्तेन दृष्टाश्च प्रीतचेतसा ।
 नराः पापैः प्रमुच्यन्ते सम्प्रजन्मकृतैरपि ॥ ११ ॥
 ये पुनर्दीक्षितास्तेन प्राणिनः शिवचोदिताः ।
 ते यथेष्टुं फलं प्राप्य पदं गच्छन्त्यनामयम् ॥ १२ ॥
 रुद्रशक्तिसमावेशस्तत्र नित्यं प्रतिष्ठितः ।
 सति तस्मिंश्च चिह्नानि तस्यैतानि विलक्षयेत् ॥ १३ ॥
 तत्रैतत्प्रथमं चिह्नं रुद्रे भक्तिः सुनिश्चला ।
 द्वितीयं मन्त्रसिद्धिः स्यात्सद्यः प्रत्ययकारिका ॥ १४ ॥
 सर्वसत्त्वविशित्वं च तृतीयं लक्षणं स्मृतम् ।
 प्रारब्धकार्यनिष्पत्तिश्चिह्नमाहुश्चतुर्थकम् ॥ १५ ॥
 कवित्वं पञ्चमं ज्ञेयं सालङ्कारं मनोहरम् ।
 सर्वशास्त्रार्थवेत्तृत्वमकस्माच्चास्य जायते ॥ १६ ॥
 रुद्रशक्तिसमावेशः पञ्चधा परिपृथ्यते ।
 भूततत्त्वात्ममन्त्रेशशक्तिभेदाद्वरानने ॥ १७ ॥

पञ्चधा भूतसंज्ञस्तु तथा त्रिशतिधा परः ।
 आत्माख्यस्त्रिविधः प्रोक्तो दशधा मन्त्रसंज्ञकः ॥१८॥

द्विविधः शक्तिसंज्ञोऽपि ज्ञातव्यः परमार्थतः ।
 पञ्चाशङ्गेदभिन्नोऽयं समावेशः प्रकीर्तिः ॥ १९ ॥

आणवोऽयं समाख्यातः शाक्तोऽप्येवंविधः स्मृतः ।
 एवं शाम्भवमप्येभिर्भेदैर्भिन्नं विलक्षयेत् ॥ २० ॥

उच्चारकरणध्यानवर्णस्थानप्रकल्पनैः ।
 यो भवेत्स समावेशः सम्यगाणव उच्यते ॥ २१ ॥

उच्चाररहितं वस्तु चेतसैव विचिन्तयन् ।
 यं समावेशमाग्रोति शाक्तः सोऽत्राभिधीयते ॥ २२ ॥

अकिञ्चिच्चिन्तकस्यैव गुरुणा प्रतिबोधतः ।
 जायते यः समावेशः शाम्भवोऽसावुदाहृतः ॥ २३ ॥

सार्थमेतच्छतं प्रोक्तं भेदानामनुपूर्वशः ।
 संक्षेपाद्विस्तरादस्य परिसंख्या न विद्यते ॥ २४ ॥

संविच्चिकलभेदोऽत्र न प्रकल्प्यो मनीषिभिः ।
 भेदोऽपरोऽपि संक्षेपात्कथ्यमानोऽवधार्यताम् ॥ २५॥

जाग्रत्स्वप्नादिभेदेन सर्वावेशक्रमो बुधैः ।
 पञ्चभिस्तु परिग्रेयः सर्वव्यापारात्पृथक् पृथक् ॥२६॥

१ ग० पु० विकल्पनैरिति पाठः । २ वि० मै० उत्पद्यते य आवेश इति पाठः ।

३ ग० पु० उदीरित इति पाठः । ४ ख० पु० भेदश्चान्यैः पृथगिति पाठः ।

तत्र स्वरूपं शक्तिश्च सकलश्चेति तत्त्रयम् ।
 इति जाग्रदवस्थेयं भेदे पञ्चदशात्मके ॥ २७ ॥
 अकलौ द्वौ परिज्ञेयौ सम्यक् स्वप्रसुषुप्तयोः ।
 मन्त्रादितत्पतीशानवर्गस्तुर्य इति स्मृतः ॥ २८ ॥
 शक्तिशंभू परिज्ञेयौ तुष्टीति वरानने ।
 त्रयोदशात्मके भेदे स्वरूपसंकलावृभौ ॥ २९ ॥
 मन्त्रमन्त्रेश्वरेशानाः शक्तिशंभू च कीर्तितौ ।
 प्रलयाकलभेदेऽपि स्वं विज्ञानकलावृभौ ॥ ३० ॥
 मन्त्रमन्त्रेश्वरेशानाः शक्तीशावपि पूर्ववत् ।
 नवधा कीर्तिते भेदे स्वं मन्त्राः मन्त्रनायकाः ॥ ३१ ॥
 तदीशाः शक्तिशंभू च पञ्चावस्थाः प्रकीर्तिताः ।
 पूर्ववत्सप्तभेदेऽपि स्वं मन्त्रेशेशशक्तयः ॥ ३२ ॥
 शिवश्चेति परिज्ञेयाः पञ्चैव वरवर्णिनि ।
 स्वं शक्तिः स्वाँ निजेशाना शक्तिशंभू च पञ्चके ॥ ३३ ॥
 त्रिके स्वं शक्तिशक्तीच्छाशिवभेदं विलक्षयेत् ।
 सव्यापाराधिपत्वेन तद्धीनप्रेरकत्वतः ॥ ३४ ॥
 इच्छानिष्टत्तेः स्वस्थत्वादभिन्नमैषि पञ्चधा ।
 इति पञ्चात्मके भेदे विज्ञेयं वस्तु कीर्तितम् ॥ ३५ ॥

१ ग० पु० स्वरूपमकलाविति पाठः । २ क० पु० स्वनिजेति पाठः ।
 ३ तं० अभिन्नं चेति इति पाठः । ४ क० पु० पञ्चात्मभेदेनेति पाठः ।

भूयोऽप्यासामवस्थानां संज्ञाभेदः प्रकाश्यते ।
 पिण्डस्थः सर्वतोभद्रो जाग्रन्नाम द्रव्यं मतम् ॥ ३६ ॥
 द्विसंज्ञं स्वप्नमिच्छन्ति पदस्थं व्याप्तिरित्यपि ।
 रूपस्थं तु महाव्याप्तिः सुषुप्तस्यापि तद्वयम् ॥ ३७ ॥
 प्रचयं रूपातीतं च सम्यक् तुर्यमुदाहृतम् ।
 महाप्रचयमिच्छन्ति तुर्यातीतं विचक्षणाः ॥ ३८ ॥
 पृथक्तत्त्वप्रभेदेन भेदोऽयं समुदाहृतः ।
 सर्वाण्येव हि तत्त्वानि पञ्चतानि यथा गृणु ॥ ३९ ॥
 भूततत्त्वाभिधानानां योगोऽधिष्ठेय इष्यते ।
 पिण्डस्थमिति तं प्राहुः पदस्थमपरं विदुः ॥ ४० ॥
 मन्त्रास्तत्पतयः सेशा रूपस्थमिति कीर्त्यते ।
 रूपातीतं परा शक्तिः सव्यापाराप्यनामया ॥ ४१ ॥
 निष्पपञ्चो निराभासः शुद्धः स्वात्मन्यवस्थितः ।
 सर्वातीतः शिवो ज्ञेयो यं विदित्वा विमुच्यते ॥ ४२ ॥
 चतुर्विधं तु पिण्डस्थमबुद्धं बुद्धमेव च ।
 प्रबुद्धं सुप्रबुद्धं च पदस्थं च चतुर्विधम् ॥ ४३ ॥
 गतागतं सुविक्षिसं संगतं सुसमाहितम् ।
 चतुर्धा रूपसंज्ञं तु ज्ञातव्यं योगचिन्तकैः ॥ ४४ ॥

उदितं विपुलं शान्तं सुप्रसन्नमथापरम् ।
 मनोन्मनमनन्तं च सर्वार्थं सततोदितम् ॥ ४५ ॥
 प्रचये तत्र संज्ञेयमेकं तन्महंसि स्थितम् ।
 इत्येवं पञ्चधाध्वानं त्रिधेदानां निगद्यते ॥ ४६ ॥
 विज्ञानाकलपर्यन्तमात्मतत्त्वमुदाहृतम् ।
 ईश्वरान्तं च विद्याहं शेषं शिवपदं विदुः ॥ ४७ ॥
 एवं भेदैरिमैर्भिन्नस्तत्राध्वा परिकीर्तिः ।
 युगपत्सर्वमार्गाणां प्रभेदः प्रोच्यतेऽवुना ॥ ४८ ॥
 पार्थिवं प्राकृतं चैव मायीयं शाक्तमेव च ।
 इति संक्षेपतः प्रोक्तमेतदण्डचतुष्टयम् ॥ ४९ ॥
 पृथग्द्वयमसंख्यातमेकमेकं पृथक् पृथक् ।
 आद्यं धारिकया व्यासं तत्रैकं तत्त्वमिष्यते ॥ ५० ॥
 एकमेकं पृथक् क्षार्णं पदार्णमनुषु स्परेत ।
 कालाग्निमुवनाद्यावद्वीरभद्रपुरोत्तमम् ॥ ५१ ॥
 पुरषोदशकं ज्ञेयं षड्डिघोऽध्वा प्रकीर्तिः ।
 आप्यायिन्या द्वितीयं च तत्र तत्त्वानि लक्षयेत् ॥ ५२ ॥
 त्रयोविंशत्यवादीनि तद्वाद्यक्षराणि च ।
 पदानि पञ्च मन्त्राश्च पट्टपञ्चाशत्पुराणि च ॥ ५३ ॥

तत्त्वानि सप्त बोधिन्या तत्त्वतुर्धा पुराणि च ।
 तृतीये सप्त वर्णाः स्युः पदमन्त्रद्रव्यं द्वयम् ॥ ५४ ॥

उत्पूयिन्या चतुर्थं तु तत्र तत्त्वत्रयं विदुः ।
 वर्णत्रयं मन्त्रमेकं पदमेकं च लक्षयेत् ॥ ५५ ॥

अष्टादश विजानीयाद्गुवनानि समाप्ततः ।
 शिवतत्त्वं परं शान्तं कला तत्रावकाशदा ॥ ५६ ॥

स्वरर्षोऽशकं मन्त्रं पदं चैकं विलक्षयेत् ।
 इत्येवं षड्डिघोऽप्यध्वा समाप्तपरिकीर्तिः ॥ ५७ ॥

शुद्धाशुद्धं जगत्सर्वं ब्रह्माण्डप्रभवं यतः ।
 तस्माच्छुद्धमिमैः शुद्धैब्रह्माण्डैः सर्वमिष्यते ॥ ५८ ॥

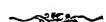
ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्चेति सुव्रते ।
 पृथगेतेषु बोद्धत्रयं शान्तं पतितचतुष्टयम् ॥ ५९ ॥

यो हि यस्माद्गुणोत्कृष्टः स तस्मादूर्ध्वं उच्यते ।
 एतत्ते कथितं सर्वं किमन्यतपरिपृच्छसि ॥ ६० ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे व्याख्याधिकारो द्वितीयः ॥ २ ॥

अथ

तृतीयोऽधिकारः ।

एवमुक्ता महादेवी जगदानन्दकारिणा ।
प्रणिपत्य पुनर्वाक्यमिदमाह जगत्पतिम् ॥ १ ॥
एवमेतन्महादेव नान्यथा समुदाहृतम् ।
यथाख्यातं तथा ज्ञातमादितः समनुक्रमात् ॥ २ ॥
शिवादिवस्तुरूपाणां वाचकान्परमेश्वर ।
सांपतं श्रोतुमिच्छामि प्रसदाद्रक्षुमर्हसि ॥ ३ ॥
इत्युक्तः स महेशान्या जगदार्तिहरो हरः ।
वाचकानवदन्मन्त्रान्पारम्पर्यक्रमागतान् ॥ ४ ॥
या सा शक्तिर्जगद्भातुः कथिता समवायिनी ।
इच्छात्वं तस्य सा देवि सिसृक्षोः प्रतिपद्यते ॥ ५ ॥
सैकापि सत्यनेकत्वं यथा गच्छति तच्छृणु ।
एवमेतदिति ज्ञेयं नान्यथेति सुनिश्चितम् ॥ ६ ॥
ज्ञापयन्ती जगत्यत्र ज्ञानशक्तिर्निंगद्यते ।
एवंभूतमिदं वस्तु भवत्विति यदा पुनः ॥ ७ ॥

१ स्प० प्र० एवंभूतमिद सर्वमिति कार्योन्मुखी यदा इति पाठ ।

जाता तदैव तच्छ्रुत्वंत्यत्र क्रियोच्यते ।
 एवं सैषा द्विरूपापि पुनर्भेदैरनेकताम् ॥ ८ ॥

अर्थोपाधिवशाद्याति चिन्तामणिरिवेश्वरी ।
 तत्र तावत्समापन्नां मातृभावं विभिष्यते ॥ ९ ॥

द्विधा च नवधा चैव पञ्चाशद्वा च मालिनी ।
 बीजयोन्यात्मकाद्वेदाद्विधा बीजं स्वरा मताः ॥ १० ॥

कादिभिश्च स्मृता योनिर्नवधा वर्गभेदतः ।
 प्रतिवर्णविभेदेन शतार्धकिरणोज्ज्वला ॥ ११ ॥

बीजमत्र शिवः शक्तिर्योनिरिखभिधीयते ।
 वाचकत्वेन सर्वापि शंभोः शक्तिश्च शस्यते ॥ १२ ॥

वर्गाष्टकमिह ज्ञेयमयोराद्यमनुक्रमात् ।
 तदेव शक्तिभेदेन माहेश्वर्यादि चाष्टकम् ॥ १३ ॥

माहेशी ब्राह्मणी चैव कौमारी वैष्णवी तथा ।
 ऐन्द्री याम्या च चामुण्डा योगीशी चेति ता मताः ॥ १४ ॥

शतार्धभेदभिन्नानां तत्संख्यानां वरानने ।
 रुद्राणां वाचकत्वेन कल्पिताः परमेष्ठिना ॥ १५ ॥

१ क० पु० एवमेषेति पाठ । २ क० पु० भेदैरनन्ततामिति पाठः ।

३ शि० वि० समापन्नमातृभावा, इति पाठ । ४ शि० वि० पृथग्वर्णविभेदेनेति पाठ ।

तद्वदेव च शक्तीनां तत्संख्यानमनुक्रमात् ।
 सर्वं च कथयिष्यामि तासां भेदं यथा शृणु ॥ १६ ॥
 अमृतोऽमृतपूर्णश्च अमृताभोऽमृतद्रवः ।
 अमृतौघोऽमृतोर्मिश्र अमृतस्यनदनोऽपरः ॥ १७ ॥
 अमृताङ्गोऽमृतवपुरमृतोद्भार एव च ।
 अमृतास्योऽमृततनुस्तथा चामृतसेचनः ॥ १८ ॥
 तन्मूर्तिरमृतेशश्च सर्वामृतधरोऽपरः ।
 षोडशैते समाख्याता रुद्रबीजसमुद्भवाः ॥ १९ ॥
 जयश्च विजयश्चैव जयन्तश्चापराजितः ।
 मुजयो जयरुद्रश्च जयकीर्तिर्जयावहः ॥ २० ॥
 जयमूर्तिर्जयोत्साहो जयदो जयवर्धनः ।
 बलश्चातिबलश्चैव बलभद्रो बलप्रदः ॥ २१ ॥
 बलावहश्च बलवान् बलदाता बलेश्वरः ।
 नन्दनः सर्वतोभद्रो भद्रमूर्तिः शिवप्रदः ॥ २२ ॥
 सुमनाः स्पृहणो दुर्गो भद्रकालो मनोनुगः ।
 कौशिकः कालविश्वेशौ सुशिवः कोप एव च ॥ २३ ।
 एते योनिसमुद्भूताश्चतुर्सिंशत्पक्वार्तिताः ।
 स्त्रीपाठवशमापन्ना एत एवात्र शक्तयः ॥ २४ ॥

बीजयोनिसमुद्भूता रुद्रशक्तिसमाश्रयाः ।
 वाचकानामनन्तत्वात्परिसंख्या न विद्यते ॥ २५ ॥
 सर्वशास्त्रार्थगर्भिण्या इत्येवंविधयानया ।
 अघोरं बोधयामास स्वेच्छया परमेष्वरः ॥ २६ ॥
 स तया संप्रबुद्धः सन्योनि विक्षोभ्य शक्तिभिः ।
 तत्समानश्रुतीन्वणीस्तत्संख्यानसृजत्प्रभुः ॥ २७ ॥
 ते' तैरालिङ्गिताः सन्तः सर्वकामफलप्रदाः ।
 भवन्ति साधकेन्द्राणां नान्यथा वीरवन्दिते ॥ २८ ॥
 तैरिदं संततं विश्वं सदेवासुरमानुषम् ।
 तेभ्यः शास्त्राणि वेदाश्च संभवन्ति पुनः पुनः ॥ २९ ॥
 अनन्तस्यापि भेदस्य शिवशक्तेमहात्मनः ।
 कार्यभेदान्महादेवि त्रैविध्यं समुदाहृतम् ॥ ३० ॥
 विषयेष्वेव संलीनानघोऽधः पातयन्त्यणून् ।
 रुद्राणुन्याः समालिङ्गय घोरतर्योऽपराः स्मृताः ॥ ३१ ॥
 मिश्रकर्मफलासक्तिं पूर्ववज्जनयन्ति याः ।
 शुक्तिमार्गनिरोधिन्यस्ताः स्युर्वोराः परापराः ॥ ३२ ॥
 पूर्ववज्जन्तुजातस्य शिवधामफलप्रदाः ।
 पराः प्रकथितास्तज्जैरघोराः शिवशक्तयः ॥ ३३ ॥

१ क० पु० तैस्तैरिति पाठ. ।

एताः सर्वाणुसंघातमपि निष्ठा [धिष्ठाय] यथा स्थिताः ।
 तथा ते कथिताः शंभोः शक्तिरेकैव शाङ्करी ॥ ३४ ॥
 अस्या वाचकभेदेन भेदोऽन्यः संप्रचक्ष्यते ।
 यथेष्टफलसंसिद्धचै मन्त्रातन्त्रानुवर्तिनाम् ॥ ३५ ॥
 विशेषविधिहीनेषु न्यासकर्मसु मन्त्रवित् ।
 न्यसेच्छाक्तशरीरार्थं भिन्नयोनिं तु मालिनीम् ॥ ३६ ॥
 न शिखा ऋक्ष लृलृ च शिरोमाला थ मस्तकम् ।
 नेत्राणि च ध वै नासा ई समुद्रे णुणू श्रुती ॥ ३७ ॥
 वकवर्गइआ वक्रदन्तजिह्वासु वाचि च ।
 वभयाः कण्ठदक्षादिस्कन्धयोर्ध्वजयोर्ढंडौ ॥ ३८ ॥
 ठो हस्तयोर्झंजौ शाखा जटौ शूलकपालके ।
 पहच्छलौ स्तनौ क्षीरमा स जीवो विसर्गयुक्त् ॥ ३९ ॥
 तत्परः कथितः प्राणः पक्षावुदरनाभिगौ ।
 मशंताः कटिगुह्योर्स्युग्मगा जानुनी तथा ॥ ४० ॥
 एषेकारौ तथा जड्डे तत्परौ चरणौ दफौ ।
 अतो विद्याश्च मन्त्राश्च समुद्धार्या यथा शृणु ॥ ४१ ॥
 सविन्दुकां दक्षजडां ततो वाचं प्रकल्पयेत् ।
 तथैव जड्ड्या युक्तं चतुर्थं दशनं ततः ॥ ४२ ॥
 दक्षजानुयुतं दण्डं प्राणं दण्डस्थमीयुतम् ।
 पृथग् घृहण्डकटिगा द्विजदण्डौ च पूर्ववत् ॥ ४३ ॥

उत्थितं विन्दुयुक्त्प्राणं पूर्ववदशनं ततः ।
 दण्डं केवलमुद्भृत्य वाममुद्रान्वितं पुनः ॥ ४४ ॥
 दक्षजानुयुतं हृच्च प्राणं जीवात्मना युतम् ।
 दशनं पूर्ववद्यस्य दण्डं केवलमेव च ४५ ॥
 नितम्बं दक्षमुद्रेतं द्वितीयं जिह्वा द्विजम् ।
 सनासं दक्षशिखरं नितम्बं केवल ततः ॥ ४६ ॥
 पुनस्तथैव शिखरं जठरं केवलं ततः ।
 दक्षजानुयुतं कर्णं कण्ठं केवलमेवच ॥ ४७ ॥
 नितम्बं केवलं न्यस्य हृदयं जिह्वा युतम् ।
 वक्रं केवलमुद्भृत्य प्राणमादेन जानुना ॥ ४८ ॥
 शूलदण्डचतुष्कं च तत्राद्यं द्रव्यसंस्थि[मुत्थि]तम् ।
 वामपादं च तस्यान्ते कपालं पतितं न्यसेत् ॥ ४९ ॥
 ततः परमघोरान्तं पादकाद्ये च पूर्ववत् ।
 परापरा समाख्याता अपरा च प्रकथ्यते ॥ ५० ॥
 अघोरान्तं न्यसेदादौ प्राणं विन्दुयुतं पुनः ।
 वाममुद्रान्वितं न्यस्य पादं काद्येन पूर्ववत् ॥ ५१ ॥
 अपरेयं समाख्याता रुद्रशक्तिं परां शृणु ।
 मत्राः संमुखतां यान्ति ययोच्चारितमात्रया ॥ ५२ ॥

कम्पते गात्रयष्टिश्च द्रुतं चोत्पतनं भवेत् ।
 मुद्रावन्धं च गेयं च शिवारुदितमेव च ॥ ५३ ॥
 अतीतानागतार्थस्य कुर्याद्वा कथनादिकम् ।
 वामजड्णान्वितो जीवः पारम्पर्यक्रमागतः ॥ ५४ ॥
 परेयमनया सिद्धिः सर्वकामफलप्रदा ।
 नाशिष्याय प्रदेयेयं नाभक्ताय कदाचन ॥ ५५ ॥
 रुद्रश्च रुद्रशक्तिश्च गुरुश्चेति त्रयं समम् ।
 भक्त्या प्रपश्यते यस्तु तस्मै देयं वरानने ॥ ५६ ॥
 शिष्येणापि तदा ग्राहा यदा संतोषितो गुरुः ।
 शरीरद्रव्यविज्ञानशुद्धिकर्मगुणादिभिः ॥ ५७ ॥
 बोधिता तु यदा तेन गुरुणा हृष्टचेतसा ।
 तदा सिद्धिप्रदा ज्ञेया नान्यथा वीरवन्दिते ॥ ५८ ॥
 परापराङ्गसंभूता योगिन्योऽष्टौ महावलाः ।
 पञ्च षट् पञ्च चत्वारि द्वित्रिवर्णाः क्रमेण तु ॥ ५९ ॥
 ज्ञेयाः समैकादशार्णा एकार्धार्णद्वयान्विताः ।
 जीवो दीर्घस्वरैः षड्डः पृथग्जातिसंमन्वितः ॥ ६० ॥
 विद्यात्रयस्य गात्राणि हस्तैर्वक्राणि पञ्चभिः ।
 ओंकारैः पञ्चभिर्मन्त्रो विद्याङ्गहृदयं भवेत् ॥ ६१ ॥

ओं अमृते तेजोमालिनि स्वाहापदानि [दवि] भूषितम् ।
 एकादशाक्षरं प्रोक्तमेतद्व्यशिरः प्रिये ॥ ६२ ॥

वेदवेदिनि हूँफट् च प्रणवादिसमन्विता ।
 रुद्राण्यष्टाक्षरा ज्ञेया शिखा विद्यागणस्य तु ॥ ६३ ॥

वज्रिणे वज्रधराय स्वाहान्तं प्रणवादिकम् ।
 एकादशाक्षरं वर्म पुरुष्टुतमिति स्मृतम् ॥ ६४ ॥

श्लीर्पदं पथुशब्दं च हूँफडन्तं भवादिकम् ।
 एतत्पाशुपतं प्रोक्तमर्धसप्ताक्षरं परम् ॥ ६५ ॥

लरटक्षवयैर्दीघैः सहयुक्तैः सविन्दुकैः ।
 इन्द्रादीन्कल्पयेद्वस्तदख्नाणि विचक्षणः ॥ ६६ ॥

तद्वन्नासापयोभ्यां तु कल्प्यौ विष्णुप्रजापती ।
 स्वरावाच्यतृतीयौ तु वाचकौ पद्मचक्रयोः ॥ ६७ ॥

इति मातृगणः प्रोक्तः सर्वकामफलप्रदः ।
 योगिनां योगसिद्ध्यर्थं किमन्यत्परिपूर्व्यसि ॥६८॥

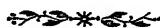
इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे मत्रोद्घाराधिकारस्तृतीयः ॥ ३ ॥

१ ग० पु० युता शिखेति पाठः । २ ग० पु० श्लशब्दमिति पाठः ।

३ ग० पु० मत्रगण इति पाठः ।

अथ

चतुर्थोऽधिकारः ।

अथैतदुपसंश्रुत्य मुनयो मुदितेक्षणाः ।
प्रणम्य क्रौञ्चहन्तारं पुनरुचिरिदं वचः ॥ १ ॥
योगमार्गविधिं देव्या पृष्ठेन परमेष्ठिना ।
तत्पतिज्ञावताष्युक्तं किर्मधं मञ्चलक्षणम् ॥ २ ॥
एवमुक्तः स तैः सम्यक्कार्तिकेयो महामतिः ।
इदमाह वचस्तेषां संदेहविनिवृत्तये ॥ ३ ॥
योगमेकत्वमिच्छन्ति वस्तुनोऽन्येन वस्तुना ।
यद्वस्तु ज्ञेयमित्युक्तं हेयत्वादिप्रसिद्धये ॥ ४ ॥
द्विरूपमपि तज्ज्ञानं विना ज्ञातुं न शक्यते ।
तत्प्रसिद्धै शिवेनोक्तं ज्ञानं यदुपवर्णितम् ॥ ५ ॥
सबीजयोगसंसिद्धै मञ्चलक्षणमप्यलम् ।
न चाधिकारिता दीक्षां विना योगेऽस्ति शाङ्करे॥६॥
क्रियाज्ञानविभेदेन सा च द्रेधा निगद्यते ।
द्विविधा सा प्रकर्तव्या तेन चैतदुदाहृतम् ॥ ७ ॥
न च योगाधिकारित्वमेकमेवानया भवेत् ।
अपि मञ्चाधिकारित्वं मुक्तिश्च शिवदीक्षया ॥ ८ ॥

श्रुत्वा चैतत्पतेर्वक्यं रोमाञ्चितशरीरिणी ।
 इदमाह पुनर्वाक्यमस्वा मुनिवरोत्तमाः ॥ ९ ॥
 अभिन्नमालिनीकाये तत्त्वानि भुवनानि च ।
 कलाः पदानि मन्त्राश्र यथावदवधारिताः ॥ १० ॥
 भिन्नयोनिस्तु या देव त्वयोक्ता मालिनी मम ।
 तस्या अङ्गे यथैतानि संस्थितानि तथा वद ॥ ११ ॥
 एवषुक्तो महादेव्या भैरवो भूरिभोगदः ।
 स्फुरद्धिमांशुसंतानप्रकाशितदिग्न्तरः ॥ १२ ॥
 सुरासुरशिरोमौलिमालालितशासनः
 उवाच मधुरां वाचमिमामहेशिताशयाम् ॥ १३ ॥
 या मया कथिता देवि भिन्नयोनिस्तु मालिनी ।
 तदङ्गे संप्रवक्ष्यामि सर्वमेतद्यथा स्थितम् ॥ १४ ॥
 के धरातत्त्वमुद्दिष्टं दादिज्ञान्तेऽनुपूर्वशः ।
 त्रयोर्विश्वसबादीनि प्रधानान्तानि लक्षयेत् ॥ १५ ॥
 ठादौ च सप्तके सप्त षुष्ठादीनि पूर्ववत् ।
 इड्येषु त्रयं विद्याद्विद्यातः सकलावधि ॥ १६ ॥
 शिवतत्त्वे गकारादिनान्तान् षोडश लक्षयेत् ।
 कलाः पदानि मन्त्राश्र भुवनानि च सुन्दरि ॥ १७ ॥
 पूर्ववद्वितव्यानि तत्संख्यार्णविभेदतः ।
 विद्यात्रयविभागेन यथेदार्ती तथा शृणु ॥ १८ ॥

निष्कले पदमेकार्णं ऋणैकार्णमिति द्रुयम् ।
 सकले तु परिज्ञेयं पञ्चैकार्णद्रुयं द्रुये ॥ १९ ॥
 चतुरेकाक्षरे द्वे च मायादित्रितये मते ।
 चतुरस्तरमेकं च कालादिद्वितये मतम् ॥ २० ॥
 रञ्जके द्वर्णमुद्दिष्टं प्रधाने ऋणमिष्यते ।
 बुद्धौ देवाष्टकव्यास्या पदं व्यक्षरमिष्यते ॥ २१ ॥
 ततः पञ्चाष्टकव्यास्या व्येकद्विव्यक्षराणि तु ।
 विद्यापदानि चत्वारि सार्धवर्णं तु पञ्चमम् ॥ २२ ॥
 एँकैकसार्धवर्णानि त्रीणि तच्चे तु पार्थिवे ।
 पुंरांगे सर्वमन्यज्ञं वर्णमन्त्रकलादिकम् ॥ २३ ॥
 सार्धेनाण्डद्रुयं व्यासप्रैकेन पृथग्द्रुयम् ।
 अपरायाः समाख्याता व्यासिरेषा विलोमतः ॥ २४ ॥
 सार्धेनाण्डत्रयं व्यासं त्रिशूलेन चतुर्थकम् ।
 सर्वातीतं विसर्गेण पराया व्यासिरिष्यते ॥ २५ ॥
 एतत्सर्वं परिज्ञेयं योगिना हितमिच्छता ।
 आत्मनो वा परेषां वा नान्यथा तदवाप्यते ॥ २६ ॥
 द्वावेव मोक्षदौ ज्ञेयौ ज्ञानी योगी च शाङ्करि ।
 पृथक्कात्तत्र... बोद्धव्यं फलकाङ्क्षिभिः ॥ २७ ॥

१ क० पु० मथेति पाठः । २ क० ख० ग० एकद्विसार्धेति पाठः ।

३ ग० पु पुराङ्गे इति पाठः ।

ज्ञानं तत्रिविधं प्रोक्तं तत्राद्यं श्रुतमिष्यते ।
 चिन्तामयमथान्यच्च भावनामयमेव च ॥ २८ ॥

शास्त्रार्थस्य परिज्ञानं विक्षिप्तस्य श्रुतं मतम् ।
 इदमत्रेदमत्रेति इदमत्रोपयुज्यते ॥ २९ ॥

सर्वमालोच्य शास्त्रार्थमानुपूर्वा व्यवस्थितम् ।
 तद्वच्चिन्तामयं ज्ञानं द्विरूपमुपदिश्यते ॥ ३० ॥

मन्दस्वभ्यस्तभेदेन तत्र स्वभ्यस्तमुच्यते ।
 मुनिष्पन्ने ततस्तस्मिज्जायते भावनामयम् ॥ ३१ ॥

यतो योगं समासाद्य योगी योगफलं लभेत् ।
 एवं विज्ञानभेदेन ज्ञानी प्रोक्तश्चतुर्विधः ॥ ३२ ॥

संप्राप्तो घटमानश्च सिद्धः सिद्धतमोऽन्यथा ।
 योगी चतुर्विधो देवि यथावत्प्रतिपद्यते ॥ ३३ ॥

समावेशोऽक्तिवद्योगस्त्रिविधः समुदाहृतः ।
 तत्र प्राप्तोपदेशस्तु पारम्पर्यक्रमेण यः ॥ ३४ ॥

प्राप्तयोगः स विज्ञेयस्त्रिविधोऽपि मनीषिभिः ।
 चेतसो घटनं तत्त्वाच्चलितस्य पुनः पुनः ॥ ३५ ॥

यः करोति तमिच्छन्ति घटमानं मनीषिणः ।
 तदेव चेतसा नान्यद्वितीयमवलम्बते ॥ ३६ ॥

सिद्धयोगस्तदा ज्ञेयो योगी योगफलार्थिभिः ।
 यः पुनर्यत्र तत्रैव संस्थितोऽपि यथा तथा ॥ ३७ ॥

४

भुज्ञानस्तत्फलं तेन हीयते न कथंचन ।
 सुसिद्धः स तु बोद्धव्यः सदाच्छिवसमः प्रिये ॥ ३८ ॥
 उत्तरोत्तरवैशिष्ट्यमेतेषां समुदाहृतम् ।
 ज्ञानिनां योगिनां चैव सिद्धो योगविदुत्तमः ॥ ३९ ॥
 यतोऽस्य ज्ञानमप्यस्ति पूर्वो योगफलोऽज्ञातः ।
 यतश्च मोक्षदः प्रोक्तः स्वभ्यस्तज्ञानवान्बुधैः ॥ ४० ॥
 इत्येतत्कथितं सर्वं विज्ञेयं योगिपूजिते ।
 तत्रार्थमुपसंहृत्य समासाद्योगिनां हितम् ॥ ४१ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे चतुर्थोऽधिकारः ॥ ४ ॥

अथ
पञ्चमोऽधिकारः ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि भुवनाध्वानमीश्वरि ।
आदौ कालाग्निभुवनं शोधितव्यं प्रयत्नतः ॥ १ ॥
अवीचिः कुम्भीपाकश्च रौरवश्च तृतीयकः ।
कूष्माण्डभुवने शुद्धे सर्वे शुद्धा न संशयः ॥ २ ॥
पातालानि ततः सप्त तेषामादौ महातलम् ।
रसातलं ततश्चान्यत्तलातलमतः परम् ॥ ३ ॥
मुतलं नितलं चेति वितलं तलमेव च ।
हाटकेन विशुद्धेन सर्वेषां शुद्धिरिष्यते ॥ ४ ॥
तदूर्ध्वं पृथिवी द्वेया सप्तद्विपार्णवान्विता ।
देवानामाश्रयो मेरुस्तन्मध्ये संब्यवस्थितः ॥ ५ ॥
भुवोलोकस्तदूर्ध्वं च स्वर्लोकस्तस्य चोपरि ।
महो जनस्तपः सत्यमित्येतल्लोकसप्तकम् ॥ ६ ॥
चतुर्दशविधो यत्र भूतग्रामः प्रवर्तते ।
स्थावरः सर्पजातिश्च पक्षिजातिस्तथापरा ॥ ७ ॥
मृगसंज्ञश्च पश्चात्यः पञ्चमोऽन्यश्च मानुषः ।
पैशाचो राक्षसो याक्षो गान्धर्वश्चैन्द्र एव च ॥ ८ ॥

सौम्यश्च प्राजापत्यश्च ब्राह्मश्चात्र चतुर्दश ।
 सर्वस्यैवास्य संशुद्धिर्ब्रह्मे संशोधिते सति ॥ ९ ॥
 भुवनं वैष्णवं तस्मान्मदीयं तदनन्तरम् ।
 तत्र शुद्धे भवेच्छुद्धं सर्वमेतत्वं संशयः ॥ १० ॥
 कालाग्निपूर्वकैरभिर्भुवनैः पञ्चभिः प्रिये ।
 शुद्धैः सर्वमिदं शुद्धं ब्रह्माण्डान्तर्व्यवस्थितम् ॥ ११ ॥
 तद्वाहिः शतरुद्राणां भुवनानि पृथक् पृथक् ।
 दश संशोधयेत्पश्चादेकं तत्त्वायकावृतम् ॥ १२ ॥
 अनन्तः प्रथमस्तेषां कपालीशस्तथापरः ।
 अग्निरुद्रो यमश्चैव नैऋतो बल एव च ॥ १३ ॥
 शीघ्रो निधीश्वरश्चैव सर्वविद्याविपोऽपरः ।
 शंभुश्च वीरभद्रश्च विधूमज्वलनप्रभः ॥ १४ ॥
 एमिदैशैकसंख्यातैः शुद्धैः शुद्धं शतं मतम् ।
 उपरिष्ठात्पुरस्तेषामष्टकाः पञ्च संस्थिताः ॥ १५ ॥
 लकुली भारभूतिश्च दिष्ट्याषाढी सपुष्करौ ।
 नैमिषं च प्रभासं च अमरेशमथाष्टकम् ॥ १६ ॥
 एतत्पत्यष्टकं प्रोक्तमतो गुह्यातिगुह्यकम् ।
 तत्र भैरवकेदारमहाकालाः समध्यमाः ॥ १७ ॥
 आग्रातिकेशजल्पेशश्रीशैलाः सहरीन्द्रवः ।
 भीमेश्वरमहेन्द्राद्वासाः सविमलेश्वराः ॥ १८ ॥

कनखलं नाखलं च कुरुक्षेत्रं गया तथा ।

गुह्यमेतत्तृतीयं तु पवित्रमधुनोच्यते ॥ १९ ॥

स्थाणुस्वर्णाक्षकावाद्यौ भद्रगोकर्णकौ परौ ।

महाकालाविमुक्तेशसूद्रकोद्यम्बरापदाः ॥ २० ॥

स्थूलः स्थूलेश्वरः शङ्कुकर्णकालञ्जरावपि ।

मण्डलेश्वरमाकोटदुरण्डछगलाण्डकौ ॥ २१ ॥

स्थाण्वष्टुकमिति प्रोक्तमहंकारावधि स्थितम् ।

देवयोन्यष्टकं बुद्धौ कथ्यमानं मया श्रुणु ॥ २२ ॥

पैशाचं राक्षसं याक्षं गान्धर्वं चैन्द्रमेव च ।

तथा सौम्यं सप्राजेशं ब्राह्ममष्टममिष्यते ॥ २३ ॥

योगाष्टकं प्रधाने तु तत्रादावकृतं भवेत् ।

कृतं च वैभवं ब्राह्मं वैष्णवं तदनन्तरम् ॥ २४ ॥

कौमारमौमं श्रैकण्ठमिति योगाष्टकं तथा ।

पुरुषे वामभीमोग्रभवेशानैकवीरकाः ॥ २५ ॥

प्रचण्डो माधवोऽजश्च अनन्तैकशिवावथ ।

क्रोधेशचण्डौ विद्यायां संवर्तो ज्योतिरेव च ॥ २६ ॥

कलातत्त्वे परिज्ञेयौ सुरपञ्चान्तकौ परे ।

एकवीरशिखण्डीशश्रीकण्ठाः कालमाश्रिताः ॥ २७ ॥

महातेजःप्रभृतयो मण्डलेशानसंज्ञकाः ।
 मायातत्त्वे स्थितास्तत्र वामदेवभवोद्भवौ ॥ २८ ॥
 एकपिङ्गेक्षणेशानभुवनेशपुरःसराः ।
 अङ्गुष्ठमात्रसहिताः कालानलसमत्विषः ॥ २९ ॥
 विद्यातत्त्वेऽपि पञ्चाहुर्भुवनानि मनीषिणः ।
 तत्र हालाहलः पूर्वो रुद्धः क्रोधस्तथापरः ॥ ३० ॥
 अम्बिका च अघोरा च वामदेवी च कीर्त्यते ।
 ईश्वरे पिंचनाद्याः स्युरघोरान्ता महेश्वराः ॥ ३१ ॥
 रौद्री ज्येष्ठा च वामा च तथा शक्तिसदाशिवौ ।
 एतानि सकले पञ्च भुवनानि विदुर्बुधाः ॥ ३२ ॥
 एवं तु सर्वतत्त्वेषु शतमष्टादशोत्तरम् ।
 भुवनानां परिज्ञेयं संक्षेपान्न तु विस्तरात् ॥ ३३ ॥
 शुद्धेनानेन शुद्ध्यन्ति सर्वाण्यपि न संशयः ।
 सर्वमार्गविशुद्धौ तु कर्तव्यायां महामतिः ॥ ३४ ॥
 सकलावधि संशोध्य शिवे योगं प्रकल्पयेत् ।
 बुभुक्षोः सकलं ध्यात्वा योगं कुर्वीत योगवित् ॥ ३५ ॥
 इत्येष कीर्तिंतो मार्गो भुवनाख्यस्य मे मतः ।
 इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे भुवनाध्वाधिकारः पञ्चमः ॥ ५ ॥

अथ

षष्ठोऽधिकारः ।

॥००७॥

अथास्य वस्तुजातस्य यथा देहे व्यवस्थितिः ।
क्रियते ज्ञानदीक्षासु तथेदार्नीं निगद्यते ॥ १ ॥
पादाधः पञ्चभूतानि व्यास्या अङ्गुलया न्यसेत् ।
धरातच्चं च गुलफान्तमवादीनि ततः क्रमात् ॥ २ ॥
तद्वचदुपरिष्ठातु पर्वषद्वावसानकम् ।
पुंस्तत्त्वात्कलातत्त्वान्तं तत्त्वषङ्कं विचिन्तयेत् ॥ ३ ॥
ततो मायादितत्त्वानि चत्वारि सुसमाहितः ।
चतुरङ्गुलया व्यास्या सकलान्तानि भावयेत् ॥ ४ ॥
शिवतत्त्वं ततः पश्चात्तेजोरूपमनाकुलम् ।
सर्वेषां व्यापकत्वेन सबाद्याभ्यन्तरं स्मरेत् ॥ ५ ॥
षट्टिंशततत्त्वभेदेन न्यासोऽयं समुदाहृतः ।
अद्युना पञ्च तत्त्वानि यथा देहे तथोच्यते ॥ ६ ॥
नाभेरुद्धर्वं तु यावत्स्यात्पर्वषद्वाग्नुक्रमात् ।
धरातत्त्वेन गुलफान्तं व्यासं शेषमिहाम्बुना ॥ ७ ॥
द्राविशतिश्च पर्वाणि तदूर्ध्वं तेजसाद्वृतम् ।
तस्माद्वादश पर्वाणि वायुव्याप्तिरुदाहृता ॥ ८ ॥

१ तत्रालो, पूर्वषद्विमिति पाठः । २ तत्रालो, ततोद्विमिति पाठः ।

आकाशानं परं शानं सर्वेषां व्यापकं स्मरेत् ।
 शक्त्यादिपञ्चरप्ताध्वविधिष्यप्येवमिष्यते ॥ ९ ॥
 त्रिखण्डे कण्ठपर्यन्तमात्मतत्त्वमुदाहृतम् ।
 विद्यातत्त्वमतोर्ध्वं तु शिवतत्त्वं तु पूर्ववत् ॥ १० ॥
 एवं तत्त्वविधिः प्रोक्तो भ्रुवनाध्वा तथोच्यते ।
 कालाग्रेवीरभद्रानं पुरषोडशकं ततः ॥ ११ ॥
 गुलफानं विन्यसेद्यात्वा यथावदनुपूर्वशः ।
 तस्मादेकाङ्गुलव्यास्या लकुलीशादितः क्रमात् ॥ १२ ॥
 विन्यसेत्तु द्विरण्डानं त्र्यङ्गुलं छगलाण्डकम् ।
 ततः पादाङ्गुलव्यास्या देवयोगाष्टकं पृथक् ॥ १३ ॥
 ततोऽप्यर्धाङ्गुलव्यास्या पुरषङ्गमनुक्रमात् ।
 चतुष्कं तु द्वयेऽन्यस्मिन्नेकमेकत्र चिन्तयन् ॥ १४ ॥
 उत्तरादिक्रमाद्गुच्छेकमेदो विद्यादिके त्रये ।
 काले प्रत्येकमुद्दिष्टमेकैकं तु यथाक्रमम् ॥ १५ ॥
 मण्डलाधिपतीनां तु व्यासिरधर्धाङ्गुला भता ।
 त्रिभागन्यूनपर्वाख्या त्रितयस्य तथोपरि ॥ १६ ॥
 द्वितीयस्य तु संपूर्णा पञ्चकं समुदाहृतम् ।
 अष्टकं पञ्चकं चान्यदेवमेव विलक्षयेत् ॥ १७ ॥

भुवनाधविधावत्र पूर्ववचन्तयेच्छिवम् ।
 पदानि द्विविधान्यत्र वर्गविद्याविभेदतः ॥ १८ ॥

तेषां तन्मत्रवद्वासिर्यथेदानीं तथा शृणु ।
 चतुरङ्गुलमाद्यं तु द्वे चान्यऽशाङ्गुले पृथक् ॥ १९ ॥

दशाङ्गुलानि त्रीएयस्मादेकं पञ्चदशाङ्गुलम् ।
 चतुर्भिरधिकैरन्यन्नवर्मं व्यापकं महत् ॥ २० ॥

अनविंशतिके भेदे पदानां व्यासिरुच्यते ।
 एकैकं अङ्गुलं ब्लेयं ततः पूर्वं पदत्रयम् ॥ २१ ॥

सौपाङ्गुलानि चत्वारि दशाङ्गुलमतः परम् ।
 अङ्गुलं द्वे पदे चान्ये षडङ्गुलमतः परम् ॥ २२ ॥

द्वादशाङ्गुलमन्यच्च द्वेऽन्ये पञ्चाङ्गुले पृथक् ।
 पदद्वयं चतुष्पर्वं द्वे पूर्वे द्वे पृथक्ततः ॥ २३ ॥

व्यापकं पदमन्यच्च तत्परिकीर्तितम् ।
 अपरोऽयं विधिः प्रोक्तः परापरमतः शृणु ॥ २४ ॥

पूर्ववत्पृथिवीतत्त्वं विज्ञेयं चतुरङ्गुलम् ।
 सार्धाङ्गुलमानानि धिषणान्तानि लक्षयेत् ॥ २५ ॥

प्रधानं अङ्गुलं ब्लेयं शेषं पूर्ववदादिशेत् ।
 परेऽपि पूर्ववत्पृथिवी अङ्गुलान्यपराणि च ॥ २६ ॥

१ क० पु० एवं पञ्चदशेति पाठः । २ तत्रालो अष्टाङ्गुलानीति पाठः ।

चतुष्पंचं प्रधानं च शेषं पूर्ववदाश्रयेत् ।
 द्विविधोऽपि हि वर्णानां षड्विधो भेद उच्यते ॥ २७ ॥
 तत्त्वमार्गविधानेन ज्ञातव्यः परमार्थतः ।
 पदमन्त्रकलादीनां पूर्वसूत्रानुसारतः ॥ २८ ॥
 त्रितयत्वं प्रकुर्वीत तत्त्ववर्णोक्तवर्त्मना ।
 इत्थं भूतशरीरस्य गुरुणा शिवमूर्तिना ॥ २९ ॥
 प्रकर्तव्या विधानेन दीक्षा सर्वफलपदा ।

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तच्चे देहमार्गाधिकारः षष्ठः ॥ ६ ॥

१ क० पु० चतुष्पथेति पाठः । २ क० पु० द्विविधेऽपीति पाठः ।
 ३ क० पु० इष्यत इति पाठः ।

अथ

सप्तमोऽधिकारः ।

ॐ

अथातः संपवक्ष्यामि मुद्राख्याः शिवशक्तयः ।
याभिः संरक्षितो मत्री मत्रसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १ ॥
त्रिशूलं च तथा पद्मं शक्तिश्चक्रं सवज्जकम् ।
दण्डदण्डे महाप्रेता महामुद्रा खगेश्वरी ॥ २ ॥
महोदया कराला च खट्टाङ्गं सकपालकम् ।
हृलं पाशाङ्कुन्नं घण्टा मुद्रारस्त्रिशिखोऽपरः ॥ ३ ॥
आवाहस्थापनीरोधा द्रव्यदा नतिरेव च ।
अमिता योगमुद्रेति विज्ञेया वीरवन्दिते ॥ ४ ॥
तर्जनीमध्यमानामा दक्षिणस्य प्रसारिताः ।
कनिष्ठाङ्गुष्ठकाक्रान्तास्त्रिशूलं परिकीर्तितम् ॥ ५ ॥
पद्माकारौ करौ कृत्वा पद्ममुद्रां प्रदर्शयेत् ।
संमुखौ प्रस्तौ कृत्वा करावन्तरिताङ्गुली ॥ ६ ॥
प्रस्तृते मध्यमे लग्ने कौमार्याः शक्तिरिष्यते ।
उत्तानवाममुष्टेस्तु दक्षः ॥ ७ ॥
. क्षयेन्मुष्टि चक्रं नाराचं
उत्तानवामकस्योर्ध्वं न्यसेइक्षमधोमुखम् ॥ ८ ॥

१ स्वच्छ. याभिस्तु रक्षित इति पाठ ।

कनिष्ठाङ्गुष्ठकौ श्लिष्टौ शेषाः स्युर्मणिवन्यगाः ।
 वज्रमुद्रेति विख्याता चैन्द्री संतोषकारिका ॥ ९ ॥
 ऊर्ध्वप्रसारितो मुष्टिदक्षिणोऽङ्गुष्ठगर्भगः ।
 दण्डमुद्रेति विख्याता वैवस्वतकुलप्रिया ॥ १० ॥
 वामतो वक्रगां कुर्याद्वाममुष्टेः कनिष्ठिकाम् ।
 दंष्ट्रेयं कीर्तिता देवि चामुण्डाकुलनन्दिनी ॥ ११ ॥
 वामजानुगतं पादं हस्तौ पृष्ठपलम्बिनौ ।
 विकृते लोचने ग्रीवा भग्ना जिह्वा प्रसारिता ॥ १२ ॥
 सर्वयोगिगणस्येषा प्रीता योगीश्वरी मता ।
 हस्तावधोमुखौ पद्मां हृदयान्तं नयेद्दुधः ॥ १३ ॥
 तिर्यग्मुखान्तमुपरि संमुखावृद्धवेगौ नयेत् ।
 महामुद्रेति विख्याता देहशोधनकर्मणि ॥ १४ ॥
 सर्वकर्पकरी चैषा योगिनां योगसिद्धये ।
 बद्धा पद्मासनं योगी नाभावक्षेश्वरं न्यसेत् ॥ १५ ॥
 दण्डाकारं तु तं भावं नयेद्यावत्कर्त्रयम् ।
 निगृह्य तत्र तत्तूर्णं प्रेरयेत् खत्रयेण तु ॥ १६ ॥
 एतां बद्धा महावीर. खेगतिं प्रतिपद्यते ।
 अधोमुखस्य दक्षस्य वाममुत्तानमूर्ध्वतः ॥ १७ ॥

१ त. क्षियेदिति पाठः । २ ख० पु० त. च, तं तावदिति पाठः ।

अनामामध्यमे तस्य वामाङ्गुष्ठेन पीडयेत् ।
 तर्जन्या तत्कनिष्ठां च तर्जनीं च कनिष्ठया ॥ १८ ॥
 मध्यमानामिकाभ्यां च तदङ्गुष्ठं निपीडयेत् ।
 मुद्रा महोदयाख्येयं महोदयकरी वृणाम् ॥ १९ ॥
 अनामिकाकनिष्ठाभ्यां स्कण्यौ प्रविदारयेत् ।
 जिहां च चालयेन्मन्त्री हाहाकारं च कारयेत् ॥ २० ॥
 कुद्ददृष्टिः करालेयं मुद्रा दुष्टभयङ्गरी ।
 वामस्कन्धगतो वाममुष्टिरुच्छ्रतर्जनी ॥ २१ ॥
 खद्वाङ्गाख्या स्मृता मुद्रा कपालमधुना शृणु ।
 निन्नं पाणितलं दक्षमीषत्संकुचिताङ्गुलि ॥ २२ ॥
 कपालमिति विज्ञेयमधुना हलमुच्यते ।
 मुष्टिबद्धस्य दक्षस्य तर्जनी वाममुष्टिना ॥ २३ ॥
 वक्रतर्जनिना ग्रस्ता हलमुद्रेति कीर्तिता ।
 मुष्टया [पृष्ठ] गयोर्दक्षवामयोस्तर्जनीद्रयम् ॥ २४ ॥
 वामाङ्गुष्ठायसंलयं पाशः प्रस्तत्कुचितः ।
 हले मुष्टिर्यथा वामो दक्षहीनस्तथाङ्गुशः ॥ २५ ॥
 अधोमुखस्थिते वामे दक्षिणां तर्जनीं बुधः ।
 चालयेन्मध्यदेशस्थां घट्टमुद्रा प्रिया मता ॥ २६ ॥

१ क० मु० जिहा च लालयेदिति पाठः ।

२ स्व० मीषत्संकुचिताङ्गुलिम् इति पाठः ।

करावृद्धमुखौ कार्यावन्योन्यान्तरिताङ्गुली ।
 अनामे मध्यपृष्ठस्थे तर्जन्यौ मूलपर्वगे ॥ २७ ॥
 मध्यमे द्वे युते कार्ये कनिष्ठे परुषावधि ।
 तर्जन्यौ मध्यपार्श्वस्थे विरले परिकलिपते ॥ २८ ॥
 मुद्ररस्त्रिंशिखो हेष क्षणादावेशकारकः ।
 कराभ्यामञ्जलि कृत्वा अनामामूलपर्वगौ ॥ २९ ॥
 अङ्गुष्ठौ कल्पयेद्विद्वान्मत्रावाहनकर्मणि ।
 मुष्टी द्वाबुन्नताङ्गुष्ठौ स्थापनी परिकीर्तिता ॥ ३० ॥
 द्रावेव गर्भगाङ्गुष्ठौ विजेया संनिरोधिनी ।
 द्रव्यदा तु समाख्याता.....त्र संमुखी ॥ ३१ ॥
 हृदये संमुखौ हस्तौ संलग्नौ प्रसृताङ्गुली ।
 नयस्कृतिरियं सुद्रा मत्रवन्दनकर्मणि ॥ ३२ ॥
 अन्योन्यान्तरिताः सर्वाः करयोरङ्गुलीः स्थिताः ।
 कनिष्ठां दक्षिणां वामेऽनामिकाग्रे नियोजयेत् ॥ ३३ ॥
 दक्षिणे च तथा वामां तर्जनीमध्यमे तथा ।
 अङ्गुष्ठौ मध्यमूलस्थौ सुद्रेयममृतप्रभा ॥ ३४ ॥

१ स्व० मूलपर्वत इति पाठः । २ स्व० मध्ये द्व तु युत इति,
 परुषावधि इति च पाठः । ३ क० पु० द्विशिर इति पाठः ।

दक्षिणं नाभिमूले तु वामस्थोपरि संस्थितम् ।
 तर्जन्यङ्गुष्ठकौ लग्नौ उच्छ्रूतौ योगकर्मणि ॥ ३५ ॥

एवं मुद्रागणं मन्त्री बधीयाङ्गृदये बुधः ।
 सर्वासां वाचकश्चासां ओं ह्रीं नाम ततो नमः ॥ ३६ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्र मुद्राधिकारः सप्तमः ॥ ७ ॥

अथ

अष्टमोऽधिकारः ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि यजनं सर्वकामदम् ।
यस्य दर्शनमात्रेण योगिनीसंमतो भवेत् ॥ १ ॥
तत्रादौ यागसदनं शुभक्षेत्रे मनोरमम् ।
कारयेदग्निकुण्डेन वर्तुलेन समन्वितम् ॥ २ ॥
पञ्चविंशतिपर्वेण समन्तादर्थनाभिना ।
तुर्यांशमेखलेनापि पर्वौष्ठेन सुशोभिना ॥ ३ ॥
ततः स्वात्वा जितद्रन्दो भावस्त्रानेन मत्रवित् ।
तज्ज पट्टिधमुद्दिष्टं भस्मस्त्रानाथनुक्रमात् ॥ ४ ॥
भस्मस्त्रानं महाल्लेण भस्म सप्ताभिमत्रितम् ।
मलस्त्रानाय संहारक्रमेणोदूलयेचनुम् ॥ ५ ॥
विद्याङ्गैः पञ्चभिः पञ्चाञ्छिरःप्रभृतिं गुण्ठयेत् ।
अभिषेकं तु कुर्वीत मूलेनैव पट्टिना ॥ ६ ॥
ततोऽवासाः सुवासा वा हस्तौ पादौ च धावयेत् ।
आचम्य मार्जनं कुर्याद्विद्या भूरिवर्णया ॥ ७ ॥
न्यासं कृत्वा तु सामान्यमधमर्षं द्वितीयया ।
उपस्थानं च मालिन्या जपेचैकाक्षरां पराम् ॥ ८ ॥

जलस्त्रानेऽपि चाख्येण मृदं सप्ताभिमन्त्रिताम् ।
 पूर्ववत्तनुमालभ्य मलस्त्रानं समाचरेत् ॥ ९ ॥
 विधिस्त्रानादिकं चात्र पूर्ववन् किंतु वारिणा ।
 साधारणविधिस्त्रानातो विद्यात्रितयमन्त्रितम् ॥ १० ॥
 तोयं विनिक्षिपेन्मूर्धि मन्त्रस्त्रानाय मन्त्रवित् ।
 रजसा गोद्युतेनैव वायव्यं स्त्रानमाचरेत् ॥ ११ ॥
 महास्त्रमुच्चरन् गच्छेद्यानयुक् पदसप्तकम् ।
 तदेव पुनरागच्छेदनुस्मृत्य परापराम् ॥ १२ ॥
 वर्षातपसमायोगादिव्योऽप्येवंविधो मतः ।
 किंतु तत्र परां मन्त्री स्त्रवन्तीममृतं स्मरेत् ॥ १३ ॥
 अस्त्रेणाङ्गुष्ठमूलात्तु वह्निमुत्थाप्य निर्दहेत् ।
 स्वतनुं प्लावयेत्पश्चात्परयैवामृतेन तु ॥ १४ ॥
 सूर्यादौ मन्त्रमादाय गच्छेदस्त्रमनुस्मरन् ।
 यागवेशमास्त्रसंशुद्धं विशेष्युच्छुचिरनाकुलः ॥ १५ ॥
 तत्र द्वारपतीन् पूज्य महास्त्रेणाभिमन्त्रितम् ।
 पुष्पं विनिक्षिपेद्यात्वा ज्वलद्विघ्नप्रशान्तये ॥ १६ ॥
 दशस्वपि ततोऽस्त्रेण दिशु संकल्प्य रक्षणम् ।
 प्रविशेद्यागसदनं वह्निवद्वह्निसंयुतम् ॥ १७ ॥

१ तं० लो० क्षेत्रे पाठः ।

पूर्वास्यः सौम्यवक्त्रो वा विशेषन्यासपारभेत् ।
 तत्रादावख्यमन्नेण कालानलसमंत्विषा ॥ १८ ॥
 अङ्गुष्ठग्रात्तचनुं दण्डां सबाह्याभ्यन्तरां स्परेत् ।
 विकीर्यमाणं तद्द्वस्म ध्यात्वा कवचवायुना ॥ १९ ॥
 शिवविन्दुसमाकारमात्मानमनुचिन्तयेत् ।
 ततोऽस्य योजयेच्छक्तिं सोऽहमित्यपराजितः ॥ २० ॥
 विद्यामूर्तिं ततो दध्यान्मन्नेणानेन शाङ्करि ।
 दण्डाकान्तं महाप्राणं दण्डारुहं सनाभिकम् ॥ २१ ॥
 नितम्बं तदधस्ताच्च वामस्तनमधः पुनः ।
 कण्ठं च वामशिखरं वाममुद्राविभूषितम् ॥ २२ ॥
 विन्द्रधर्घचन्द्रखं नादशक्तिविन्दुविभूषितम् ।
 एष पिण्डवरो देवि नवात्मक इति श्रुतः ॥ २३ ॥
 सर्वसिद्धिकरश्चायं सरहस्यमुदाहृतः ।
 एष व्यर्णोऽजिक्तोऽधस्तादीर्घैः षड्हिः स्वरैर्युतः ॥ २४ ॥
 षड्हानि हृदादीनि जातिभेदेन कल्पयेत् ।
 क्षयरवलबीजैश्च दीप्तैर्बिन्दुविभूषितैः ॥ २५ ॥
 वक्त्राणि कल्पयेत्पूर्वमूर्धवक्त्रादितः क्रमात् ।
 प्रत्यङ्गविधिसिद्धर्थं ललाटादिष्वथो न्यसेत् ॥ २६ ॥

अ ललाटे द्वितीयं च वक्रं संपरिकल्पयेत् ।
 इई नेत्रद्रव्ये दत्त्वा उऊ कर्णद्रव्ये न्यसेत् ॥ २७ ॥

ऋ ऋ नासापुटे तद्रव लृ लृ गण्डद्रव्ये तथा ।
 ए ऐ अधोधर्वदन्तेषु ओआौकारौ तथोष्टयोः ॥ २८ ॥

अं शिखायां विसर्गेण जिहां संपरिकल्पयेत् ।
 दक्षिणस्कन्धदोर्दण्डकराङ्गुलिनखेषु च ॥ २९ ॥

कवर्गं विन्यसेद्वामे तद्रचायमनुक्रमात् ।
 टताद्यौ पूर्ववद्वर्गोऽनितम्बोर्वादिषु न्यसेत् ॥ ३० ॥

पादं पार्श्वद्रव्ये पृष्ठे जठरे हृदयनुक्रमात् ।
 त्वग्रक्तमाससूत्रेषु यवर्गं परिकल्पयेत् ॥ ३१ ॥

शायमस्थिवसाशुक्रप्राणकूपेषु पञ्चकम् ।
 मूर्त्यज्ञानि ततो दत्त्वा शिवमावाहयेषुधः ॥ ३२ ॥

प्राणोपरि न्यसेन्नाभिं तदूर्ध्वे दक्षिणाङ्गुलिम् ।
 वामकर्णप्रमेयोतः सर्वसिद्धिप्रदः शिवः ॥ ३३ ॥

सञ्ज्ञावः परमो ह्वेष भैरवस्य महात्मनः ।
 अङ्गान्यनेन कार्याणि पूर्ववत्स्वरभेदतः ॥ ३४ ॥

मूर्तिः सृष्टितत्त्वं च अष्टौ मूर्त्यज्ञसंयुताः ।
 शिवः साङ्गश्च षोडैव न्यासः संपरिकीर्तिः ॥ ३५ ॥

अस्योपरि ततः शार्क्तं कुर्याद्यासं यथा शृणु ।
 मूर्तौ परापरां न्यस्य तद्वक्त्राणि च मालिनीम् ॥३६॥
 परादित्रितयं पश्चाच्छ्वाहृत्पादगं न्यसेत् ।
 कवक्कण्ठहन्त्राभिगुहोरूपादगं क्रमात् ॥३७॥

अघोर्याद्यष्टकं न्यस्य विद्वाङ्गानि तु पूर्ववत् ।
 ततस्त्वावाहयेच्छक्तिं सर्वयोगिनमस्कृताम् ॥ ३८ ॥

जीवः प्राणपुटान्तस्थः कालानलसमद्युतिः ।
 अतिदीप्तस्तु वामाद्विभूषितो मूर्ध्नि बिन्दुना ॥३९॥

दक्षजानुयुतथायं सर्वमातृगणान्वितः ।
 अनेन प्रीणिताः सर्वा ददते वाञ्छितं फलम् ॥४०॥

सद्भावः परमो हेष मातृणां परिपञ्चते ।
 तस्मादेनां जपेन्मन्त्री य इच्छेत्सद्विमुत्तमाम् ॥४१॥

रुद्रशक्तिसमावेशो नित्यमत्र प्रतिष्ठितः ।
 यस्मादेषा पराशक्तिर्भेदेनानेन कीर्तिता ॥ ४२ ॥

यावत्यः सिद्धयस्तत्रे सैर्वाः स्युरनया कृताः ।
 अङ्गानि कल्पयेदस्याः पूर्ववत्स्वरभेदतः ॥ ४३ ॥

१ तं० लो० अर्चित इति पाठः । २ तं० लो० अन्येनेति पाठः ।
 ३ ख० पु० ताः सर्वा॒ कुरुते त्वियमिति पाठः ।

मूर्तिः सवक्ता शक्तिश्च विद्यान्तितय एव च ।
 अघोर्याद्यष्टकं चेति तथा विद्याङ्गपञ्चकम् ॥ ४४ ॥
 साङ्गा चैव परा शक्तिर्न्यासः प्रोक्तोऽथ षड्विधः ।
 यामलोऽयमतो न्यासः सर्वसिद्धिप्रसिद्धये ॥ ४५ ॥
 वामो वायं विधिः कार्यो मुक्तिमार्गवलम्बिभिः ।
 वर्णमत्रविभेदेन पृथग्वा तत्फलार्थिभिः ॥ ४६ ॥
 यावन्तः कीर्तिता भेदैः शंभुशक्तयणुवाचकाः ।
 तावत्स्वप्येवमेवायं न्यासः पञ्चविधो मतः ॥ ४७ ॥
 किंतु बाह्यस्तु यो यत्र स तत्राङ्गसमन्वितः ।
 षष्ठः स्यादिति सर्वत्र षोडैवायमुदाहृतः ॥ ४८ ॥
 स्वानुष्ठानाविरोधेन भावाभावविकल्पनैः ।
 यागद्रव्याणि सर्वाणि कार्याणि विधिवद्वृद्धैः ॥ ४९ ॥
 ततोऽर्धपात्रमादाय भावाभावाविकल्पितम् ।
 ततश्चाह्वाग्निसंदर्भं शक्त्यम्बुप्लावितं शुचि ॥ ५० ॥
 कर्तव्या यस्य संशुद्धिरन्यस्याप्यत्र वस्तुनः ।
 तस्यानेनैव मार्गेण प्रकर्तव्या विजानता ॥ ५१ ॥

न चासंशोधितं वस्तु किंचिदप्यत्रं कल्पयेत् ।
 तेन शुद्धं तु सर्वं यदशुद्धमपि तच्छुचि ॥ ५२ ॥
 तदम्बुना समापूर्य षड्ग्रंजैः समर्थं च ।
 अमृतीकृत्य सर्वाणि तेन द्रव्याणि शोधयेत् ॥ ५३ ॥
 आत्मानं पूजयित्वा तु कुर्यादन्तःकृतिं यथा ।
 तथा ते कथयिष्यामि सर्वयोगिगणार्चिते ॥ ५४ ॥
 आदावाधारशक्तिं तु नाभ्यधश्चतुरङ्गुलाम् ।
 घरां सुरोदं पोतं च कन्दश्रेति चतुष्टयम् ॥ ५५ ॥
 एकरङ्गुलमेतत्स्याच्छूलस्यामलसारकम् ।
 ततो नालमनन्ताख्यं दण्डमस्य प्रकल्पयेत् ॥ ५६ ॥
 लम्बिकावधितथात्र शूलोर्ध्वं ग्रन्थिरिष्यते ।
 अभित्वैनं महादेवि पाशजालमहार्णवम् ॥ ५७ ॥
 न स योगमवामोति शिवेन सह मानवः ।
 धर्मं ज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं च चतुष्टयम् ॥ ५८ ॥
 कोणेषु चिन्तयेन्मत्री आश्रयादिष्वनुक्रमात् ।
 गात्रकाणां चतुष्कं च दिक्षु पूर्वादिषु स्परेत् ॥ ५९ ॥

१ त. किंचिदप्युपकल्पयेदिति पाठः । २ क० पु० संशोधितं च
 यत्सर्वमिति पाठः । ३ क० पु० षड्ग्रंजैरिति पाठः । ४ क० पु०
 चतुरङ्गुलमेतदिति पाठः ।

ग्रन्थेरुद्धर्वं त्रिशूलाधो भवितव्या चतुष्किका ।
 विद्यातत्त्वं तदेवाहुश्छंदनत्रयसंयुतम् ॥ ६० ॥

कंखलम्बिकयोर्मध्ये तत्तत्त्वमनुचिन्तयेत् ।
 पद्माकृति कर्खतत्त्वमैश्वरं चिन्तयेद्गुधः ॥ ६१ ॥

कर्णिकाकेसरोपेतं सर्वीजं विकसत्सितम् ।
 पूर्वपत्रादितः पश्चाद्वामादिनवकं न्यसेत् ॥ ६२ ॥

वामा ज्येष्ठा च रौद्री च काली चेति तैथा परा ।
 कलविकरणी चैव बलविकरणी तथा ॥ ६३ ॥

बलप्रमथनी चान्या सर्वभूतदमन्यपि ।
 मनोन्मनी च मध्येऽपि भानुमार्गेण विन्यसेत् ॥ ६४ ॥

विभवादिनवकं चान्यद्विलोमात्परिकल्पयेत् ।
 विभुज्ञानी क्रिया चेच्छा वागीशी ज्वालिनी तथा ६५

वामा ज्येष्ठा च रौद्री च सर्वाः कालानलप्रभाः ।
 ब्रह्मविष्णुहराः पूर्वं ये शान्ताः प्रतिपादिताः ॥ ६६ ॥

१ क० पु० छद्दनद्वयेति पाठः । २ क० पु० कंखलम्बिकयोर्मध्ये
 तत्त्वमनुविचिन्तयेदिलेयंविधः पाठः । ३ क० पु० कृति कखे-तत्त्वमिति,
 ४ चिन्तयेत्तत इति च पाठः । ५ क० पु० बीजं विक्षसित सितमिति पाठः ।
 ६ क० ततः परा इति पाठः ।

दलकेसरमध्यस्था मण्डलानां त ईश्वराः ।
 ध्वनि ? चार्केन्दुवहीना संज्ञया परिभावयेत् ॥६७॥
 ईश्वरं च महामेतं प्रहसन्तं सचेतनम् ।
 कालाग्निकोटिवपुषमित्येवं सर्वमासनम् ॥ ६८ ॥
 तस्य नाभ्युत्तिथतं शक्तिगूलशृङ्गत्रयं स्मरेत् ।
 कखत्रयेण निर्यातिं द्वादशान्तावसानकम् ॥ ६९ ॥
 चिन्तयेत्तस्य शृङ्गेषु शक्तिं पद्मत्रयं ततः ।
 सर्वाधिष्ठायकं शुक्लमित्येतत्परमासनम् ॥ ७० ॥
 तत्रोपरि ततो मूर्ति विद्याख्यामनुचिन्तयेत् ।
 आत्माख्यां च ततस्तस्यां पूर्वन्यासं शिवात्मकम् ॥७१
 ततो मध्ये परां शक्तिं दक्षिणोत्तरयोद्दीयम् ।
 परापरां स्वरूपेण रक्तवर्णीं महाबलाम् ॥ ७२ ॥
 इच्छास्त्रपधरां ध्यात्वा किंचिदुग्रां न भीषणाम् ।
 अपरां वामशृङ्गे तु भीषणां कृष्णपिङ्गलाम् ॥ ७३ ॥
 इच्छास्त्रपधरां देवीं प्रणतार्तिविनाशिनीम् ।
 परां चाप्यायनीं देवीं चन्द्रकोटयुतप्रभाम् ॥ ७४ ॥

१ परात्रि, इत्येतत्सर्वमिति पाठः ।

षट्क्षेत्रपि कृते शाके सूर्यादावपि चिन्तयेत् ।
विद्याङ्गपञ्चकं पश्चादपेय्यादिषु विन्यसेत् ॥ ७५ ॥

अग्नीशरक्षोवायूनां दक्षिणे च यथाक्रमम् ।
शक्तयज्ञानि शिवाङ्गानि तथैव विधिना स्मरेत् ॥ ७६ ॥

किंतु शक्रादिदिक्षवस्त्रमत्रं मध्ये च लोचनम् ।
अघोराद्यष्टकं ध्यायेदघोर्याद्यष्टकान्वितम् ॥ ७७ ॥

सर्वासामावृतत्वेन लोकपालांश्च वाहतः ।
सास्त्रान्स्वमत्रैः संचिन्त्य जपं पश्चात्समारभेत् ॥ ७८ ॥

स्वरूपे तल्लयो भूत्वा एकैकां दशधा स्मरेत् ।
ज्वलत्पावकसंकाशां ध्यात्वा स्वाहान्तमुच्चरेत् ॥ ७९ ॥

सकृदेकैकशो मत्री होमकर्मप्रसिद्धये ।
इत्येव मानसो यागः कथितः सामुदायिकः ॥ ८० ॥

एतत्रिशूलमुद्दिष्टमेकदण्डं त्रिशक्तिकम् ।
इत्थमेतदविज्ञाय शक्तिशूलं वरानने ॥ ८१ ॥

बद्धापि खेचरीं मुद्रां नोत्पतत्यवनीतिलात् ।
इत्येतच्छाम्भवं प्रोक्तमष्टान्तं शाक्तमिष्यते ॥ ८२ ॥

तुर्यान्तमाणवं विद्यादिति शूलत्रयं मतम् ।
पृथग्यागविधानेन शक्तिचक्रं विचिन्तयेत् ॥ ८३ ॥

तेनापि खेचरीं बद्धा त्यजत्येवं महीतलम् ।
 ततोऽभिमङ्ग्य धान्यानि महाखेण त्रिसप्तधा ॥८४॥
 निक्षिपेदिक्षु सर्वासु ज्वलत्पावकवस्त्ररेत् ।
 निर्विवृतं तद्दृहं ध्यात्वा संहस्रेशदिशं नयेत् ॥ ८५ ॥
 पञ्चगव्यं ततः कुर्याद्वदनैः पञ्चभिर्बुधः ।
 गोमूत्रं गोपयं चैव क्षीरं दधि घृतं तथा ॥ ८६ ॥
 मत्रयेद्भूर्व्यपर्यन्तैः षडङ्गेन कुशोदकम् ।
 मुद्रे द्रव्यामृतं बद्धा तत्त्वं तस्य विचिन्तयेत् ॥८७॥
 तेन संप्रोक्षयेद्भूमिं स्वल्पेनान्यन्विनिधापयेत् ।
 वास्तुयागं ततः कुर्यान्मालिन्युच्चारयोगतः ॥ ८८ ॥
 पुष्पैरञ्जलिमापूर्यं फैकारादि समुच्चरन् ।
 ध्यात्वा शक्त्यन्तमध्वानं नकारान्ते विनिक्षिपेत् ॥८९॥
 गन्धधूपादिकं दत्त्वा गणेशानं प्रपूजयेत् ।
 षडुत्थमासनं न्यस्य प्रणवेन ततोपरि ॥ ९० ॥
 गामित्यनेन विव्रेशं गैन्धधूपादिभिर्यजेत् ।
 अस्याङ्गानि गकारेण षड्दीर्घस्वरयोगतः ॥ ९१ ॥

१ क० पु० नान्याद्विदारयेदिति पाठः । २ क० पु० हकारादीति पाठः ।
 ३ क० पु० गन्धपुष्पादिभिरिति पाठ । ४ तं० तस्याङ्गानीति पाठः ।

त्रिनेत्रमुदितं ध्यात्वा गजास्य वामनाकृतिम् ।
 विसर्ज्य सिद्धिकामस्तु महास्तमनुपूजयेत् ॥ ९२ ॥
 दत्त्वानन्तं तथा धर्मं ज्ञानं वैराग्यमेव च ।
 शेर्षर्यं कर्णिकां चेति षड्त्यमिदमासनम् ॥ ९३ ॥
 अस्योपरि न्यसेज्ज्यात्वा खड्गखेटकधारिणम् ।
 विकरालं महादंष्ट्रं महोग्रं भुकुटीमुखम् ॥ ९४ ॥
 स्वाङ्गषट्समोपेतं दिङ्गमातृपरिवारितम् ।
 स्वाङ्गेन रेवाङ्गषट्कं तु फट्कारपरिदीपितम् ॥ ९५ ॥
 तद्रूपमेव संचिन्त्य ततो मात्रष्टकं यजेत् ।
 इन्द्राणीं पूर्वपत्रे तु सवज्ञां युग्मपत्स्मरेत् ॥ ९६ ॥
 आद्यर्थां शक्तिहस्तां च याम्यां दण्डकरां ततः ।
 नैऋतीं वरुणानीं च वायर्वीं च विचक्षणः ॥ ९७ ॥
 खड्गपाशध्वजैर्युक्तां चिन्तयेद्युगपत्यिये ।
 कौवेरीं मुद्रकरामीशानीं शूलसंयुताम् ॥ ९८ ॥
 गन्धपुण्पादिभिः पूज्य स्वतत्रे होमपाचरेत् ।
 आदौ च कलशं कुर्यात्सहस्राधिकमन्त्रितम् ॥ ९९ ॥
 सहस्रं होमयेत्तत्र ततो जस्वा विसर्जयेत् ।
 शतमष्टोत्तरं पूर्णं पश्चाद्यजनमारभेत् ॥ १०० ॥

१ क० पु० कर्णिकाया चेति पाठः । २ क० ख पु० साहैः (साणेः)
इत्येवंविधः पाठः ।

तत्रादौ कुम्भमादाय हेमादिमयमवणम् ।
 सर्वं त्रौषधीगर्भं गन्धाम्बुपरिपूरितम् ॥ १०१ ॥
 चूतपल्लववक्कं च स्वसूत्रसिंतकण्ठकम् ।
 रक्षोव्यतिलकाक्रान्तं सितवस्त्रयुगावृतम् ॥ १०२ ॥
 शताष्टोत्तरसंजसं मूलमत्रप्रपूजितम् ।
 वार्धान्यपि तथाभूता किंतु साह्वेण पूजिता ॥ १०३ ॥
 विकिरैरासनं दत्त्वा पूर्वोक्तं तु विचक्षणः ।
 इन्द्रादीन्पूजयेत्पश्चात्स्वदिक्षु प्रोक्तसस्वरैः ॥ १०४ ॥
 अविच्छिन्नां ततो धारां वार्धान्या प्रतिपादयेत् ।
 ग्रामयेत्कलशं पश्चाद्गूयाल्लोकेश्वरानिदम् ॥ १०५ ॥
 भो भोः शक्र त्वया स्वस्यां दिशि विद्यमशान्तये ।
 सावधानेन कर्मान्तं भवितव्यं शिवाङ्गया ॥ १०६ ॥
 नीत्वा तत्रासने पूर्वं मूर्तिभूतं घटं न्यसेत् ।
 तस्य दक्षिणदिग्भागे वार्धानीं विनिवेशयेत् ॥ १०७ ॥
 आत्ममूर्त्यादिपूज्यान्तं कुम्भे विन्यस्य मत्रवित् ।
 गन्धपुष्पादिभिः पूज्य वार्धान्यां पूँजयेदिमम् ॥ १०८ ॥

१ तं० सर्वरन्तौषधीगर्भमिति पाठः । २ तं० कृतकण्ठकमिति पाठः ।
 ३ क० पु० शूलमत्रप्रपूरितमिति पाठः । ४ क० पु० विनिवेशान्तये इति
 पाठः । ५ क० पु० मूर्तिभूतं परामिति पाठः । ६ त० विनिवेदयेदिति
 पाठः । ७ ख० पु० पूजयेदसिमिति पाठः ।

गन्धैर्मण्डलकं कृत्वा ब्रह्मस्थाने विचक्षणः ।
 तत्र संपूजयेत्सङ्कं त्रिकं वाप्येकमेव वा ॥ १०९ ॥

कुण्डस्योल्लेखनं लेखः कुट्टनं चोपलेपनम् ।
 चतुष्पथाक्षवाटं च वज्रसंस्थापनं तथा ॥ ११० ॥

कुशास्तरणपरिधिविष्टराणां च कल्पनम् ।
 सर्वमख्येण कुर्वीत विद्यामोहीमिति न्यसेत् ॥ १११ ॥

शिवमोमिति विन्यस्य संपूज्य द्वितयं पुनः ।
 ताम्रपात्रे शरावे वा आनयेज्जातवेदसम् ॥ ११२ ॥

शिवशुक्रमिति ध्यात्वा विद्यायोनौ विनिक्षिपेत् ।
 ततस्त्वाहुतयः पञ्च विद्याङ्गैरेव होमयेत् ॥ ११३ ॥

जननादि ततः कर्म सर्वमेवंकृते कृतम् ।
 परापरामनुस्मृत्य दद्यात्पूर्णाहुतिं पुनः ॥ ११४ ॥

संपूज्य मातरं वह्नेः पितरं च विसर्जयेत् ।
 चर्वादिसाधनायायिं समुद्घृत्य ततः पुनः ॥ ११५ ॥

ज्वलितस्याथवा वह्नेश्चितिं वामेन वायुना ।
 आकृज्य हृदि संकुम्भ्य दक्षिणेन पुनः क्षिपेत् ॥ ११६ ॥

१ त० गन्धमण्डलकमिति, २० पु० मनुमण्डलकमिति पाठः ।

२ ख० पु० संपूजयेच्छंखमिति, ३ त० त्रिके वेति पाठः ।

४ ख० पु० विद्यामैन्द्रीमिति पाठः । ५ त० मेवं कृतं कृतमिति पाठः ।

पूर्णा च पूर्ववद्याच्छ्वाघेरपरो विधिः ।
 शिवस्तुं तमालोक्य तस्यात्मान्तःकृतिः क्रमात् ११७
 कुर्यादन्तःकृतिं मन्त्री ततो होर्यं समारभेत् ।
 मूलं शतेन संतर्प्य तदङ्गानि षडङ्गतः ॥ ११८ ॥
 शेषाणां मन्त्रजातीनां देशांशेनैव तर्पणम् ।
 ततः प्रवेशयेच्छ्वाघशुचीन्स्त्रातानुपोषितान् ॥ ११९ ॥
 प्रणम्य देवदेवेशं चतुष्टयगतं क्रमात् ।
 पञ्चगव्यं चर्ह दद्यादन्तधावनमेव च ॥ १२० ॥
 हृदयेन चरोः सिद्धिर्याज्ञिकैः क्षीरतण्डुलैः ।
 संपातं सप्तभिर्मन्त्रैस्ततः षड्गागभाजितम् ॥ १२१ ॥
 शिवाग्निगुरुशिंघ्याणां वार्धानीकुम्भयोः समम् ।
 दन्तकाष्ठं ततो दद्यात्क्षीरवृक्षसमुद्भवम् ॥ १२२ ॥
 तस्य पातः शुभः प्राचीसौम्यैशाप्योर्ध्वदिग्गतः ।
 अशुभोऽन्यत्र तत्रापि होमोऽष्टशतिको भवेत् ॥ १२३ ॥
 बहिःकर्म ततः कुर्यादिक्षु सर्वासु दैशिकः ।
 औं क्षः क्षः सर्वभूतेभ्यः स्वाहेति मनुनामुना ॥ १२४ ॥

१ क० पु० दशाशैश्वैव तर्पणमिति पाठः । २ क० पु० शिष्यश्वेति
पाठः ।

समाचम्य कृतन्यासः समभ्यर्थ्यं च शङ्करम् ।
 गृहे शुचिः ॥ १२५ ॥

न्यासं कृत्वा तु शिष्याणामात्पनश्च विशेषतः ।
 प्रभाते नित्यकर्मादि कृत्वा स्वप्नं विचारयेत् ॥ १२६ ॥

शुभं प्रकाशयेत्तेषामथुभे होमपाचरेत् ।
 ततः पुष्पफलादीनां सुवेशाभरणाः त्रियः ॥ १२७ ॥

आपदुच्चरणं चैव शुभदेशावरोहणम् ।
 मद्यपानं शिरश्छेदपामांसस्य भक्षणम् ॥ १२८ ॥

देवतादर्शनं साक्षात्तथा विष्टानुलेपनम् ।
 एवंविधं शुभं दृष्ट्वा सिद्धिं प्राप्नोत्यभीप्सिताम् ॥ १२९ ॥

एतदेवान्यथाभूतं दुःस्वप्नं इति कीर्त्यते ।
 पक्षमांसाशनाभ्यङ्गर्तादिपतनादिकम् ॥ १३० ॥

तत्रोक्तां निष्कृतिं कृत्वा द्विजत्वापादनं ततः ।
 देवाग्निगुरुदेवीनां पूजां कृत्वा सदा ब्रुधः ॥ १३१ ॥

एतेषामनिवेद्यैव न किञ्चिदपि भक्षयेत् ।
 देवद्रव्यं गुरुद्रव्यं चण्डीद्रव्यं च वर्जयेत् ॥ १३२ ॥

निष्फलं नैव चेष्टत मुहूर्तमपि मन्त्रवित् ।
 योगाभ्यासरतो भूयान्मन्त्राभ्यासरतोऽपि वा ॥ १३३ ॥

इत्येवमादिसमयाऽन्नावयित्वा विसर्जयेत् ।
 देवदेवं ततः स्नानं शिष्याणामात्मनोऽपि वा ॥ ? ३४॥
 कारयेच्छवकुम्भेन सर्वदुष्कृतहारिणा ।
 इत्येतत्सामयं कर्म समाप्तपरिकीर्तिंतम् ॥ ३५॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे समयाधिकारोऽष्टमः ॥ ८ ॥

अथ
नवमोऽधिकारः ।

अथैषां समयस्थानां कुर्यादीक्षां यदा गुरुः ।
तथाधिवासनं कृत्वा ॥ १ ॥

स च पूर्वी दिशं सम्यक् सूत्रमासफालयेत्ततः ।
तन्मध्यात्पूर्ववाहण्यावङ्ग्येत समान्तरम् ॥ २ ॥

पूर्वीपरसमासेन सूत्रेणोत्तरदक्षिणम् ।
अङ्ग्येदपरादङ्गात्पूर्वादपि तथैव ते ॥ ३ ॥

मत्स्यमध्ये क्षिपेत्सूत्रमायतं दक्षिणोत्तरे ।
मतक्षेत्रार्धमानेन मध्याद्विक्षवङ्ग्येत्समम् ॥ ४ ॥

तद्विक्षयाच्च कोणेषु अनुलोमविलोमतः ।
पातयेत्तेषु सूत्राणि चतुरश्रप्रसिद्धये ॥ ५ ॥

वेदाश्रिते हि हस्ते प्राक् पूर्वमर्धं विभाजयेत् ।
हस्तार्धं सर्वतस्त्यक्त्वा पूर्वोदयामदिग्गतम् ॥ ६ ॥

गुणाङ्गुलसमैर्भागैः शेषमस्य विभाजयेत् ।
अङ्गुलैः कोष्ठकैरुद्धौस्तिर्यक् चाषट्टिधात्मकैः ॥ ७ ॥

१ क० पु० ददेत्सूत्रमिति पाठः । २ क० पु० वेदाश्रिते त्रिहस्ते
इति, ख० पु० एवमस्य त्रिहस्तस्य प्राक् इति पाठान्तरं च ।

द्वौ द्वौ भागौ परित्यज्य पुनर्दक्षिणसौम्यगौ ।
 ब्रह्मणः पार्व्योर्जीवाच्चतुर्थात्पूर्वतस्तथा ॥ ८ ॥
 भागार्धभागमानं तु खण्डचन्द्रद्वयं द्वयम् ।
 तयोरन्तस्तृतीये तु दक्षिणोत्तरपार्व्योः ॥ ९ ॥
 जीवे खण्डेन्दुयुगलं कुर्यादन्तर्प्रमाद्युधः ।
 तयोरपरमर्मस्थं खण्डेन्दुद्वयकोटिगम् ॥ १० ॥
 बहिर्सुखप्रयं कुर्यात् खण्डचन्द्रद्वयं द्वयम् ।
 तद्वद्वह्यणि कुर्वीत भागभागार्धसंमितम् ॥ ११ ॥
 ततो द्वितीयभागान्ते ब्रह्मणः पार्व्योद्वयोः ।
 द्वे रेखे पूर्वगे नेये भागव्यंशशमे बुधैः ॥ १२ ॥
 एकार्धेन्दूर्ध्वकोटिस्थं ब्रह्मसूत्राग्रसंगतम् ।
 सूत्रद्वयं प्रकुर्वीत मध्यशृङ्गप्रसिद्धये ॥ १३ ॥
 तदग्रपार्व्योर्जीवात्सूत्रमेकान्तरे श्रिंतम् ।
 आदद्वितीयखण्डेन्दुकोणात्कोणान्तमाश्रयेत् ॥ १४ ॥
 तयोरेवापराज्जीवात्पथमार्धेन्दुकोणतः ।
 तद्वदेव नयेत्सूत्रं शृङ्गद्वितयसिद्धये ॥ १५ ॥

१ क० पु० मुख अममिति पाठः । २ क० पु० भागं भागार्धेति पाठः ।
 ३ क० पु० एकार्धेन्दूर्ध्वेति पाठः । ४ ख० पु० द्वितमिति पाठः ।

क्षेत्रार्थे चापरे दण्डो द्विकरच्छब्दपञ्चकः ।
 द्विकरं पञ्च तद्भागाः पञ्चपीठतिरोहिताः ॥ १६ ॥
 शेषमन्यद्वेदूदश्यं पृथुत्वाद्भागसंभितम् ।
 षड्भूस्तृतं चतुर्दर्शं तदधोऽपलसारकम् ॥ १७ ॥
 वेदाङ्गुलं च तदधो मूलं तीक्ष्णाग्रमिष्यते ।
 आदिक्षेत्रस्य कुर्वीत दिक्षु द्वारचतुष्टयम् ॥ १८ ॥
 हस्तायामं तदर्थं तु विस्तारादपि तत्समम् ।
 द्विगुणं बाह्यतः कुर्याच्चतः पद्मं यथा शृणु ॥ १९ ॥
 एकैकभागमानानि कुर्याद्वृत्तानि वेदवत् ।
 दिक्ष्वष्टौ पुनरप्यष्टौ जीवसूत्राणि षोडश ॥ २० ॥
 द्रयोद्दयोः पुनर्मध्ये तत्संख्यातानि पातयेत् ।
 ऐषां तृतीयवृत्तस्थं पार्वजीवसमं अङ्गमम् ॥ २१ ॥
 एतदन्तं प्रकुर्वीत ततो जीवाग्रमानयेत् ।
 यत्रैव कुत्रचित्सङ्गस्तसंबन्धे स्थिरीकृते ॥ २२ ॥
 तत्र कृत्वा नयेन्मत्री पत्राग्राणां प्रसिद्धये ।
 एकैकस्मिन्दले कुर्यात्केसराणां त्रयं त्रयम् ॥ २३ ॥

१ ख० पु० चापरे कुर्याद्वृद्धमस्य यथा शृणु, इति पाठान्तरं वर्तते ।

२ ग० पु० द्विगुणं बाह्यमध्यं चेति पाठः । ३ ग० पु० एषु

तृतीयेति पाठः । ४ क० पु० ब्रमादिति पाठः ।

द्विगुणाष्टाङ्गुलं कार्यं तद्वच्छृङ्खकजन्मयम् ।
ततः प्रपूजयेन्मन्त्री रजोभिः सितपूरकैः ॥ २४ ॥

रक्तैः कृष्णैस्तथा पीतैर्हरितैश्च विशेषतः ।
कणिका पीतवर्णेन मूलमध्याग्रदेशैतः ॥ २५ ॥

सितं रक्तं तथा पीतं कार्यं केसरजालकम् ।
दलानि शुक्लवर्णानि प्रतिवारणया सह ॥ २६ ॥

पीतं तद्वच्छुष्कोणं कणिकार्धसमं बहिः ।
सितरक्तपीतकृष्णैस्तत्पादान्वदितः क्रमात् ॥ २७ ॥

चतुर्भिरपि शृङ्गाणि त्रिभिर्षट्लमिष्यते ।
दण्डः स्यान्नीलरक्तेन पीतमामलसारकम् ॥ २८ ॥

रक्तं शूलं प्रकुर्वीत यत्तपूर्वं प्रकल्पितम् ।
पश्चाद्वारस्य पूर्वेण त्यक्त्वाङ्गुलचतुष्टयम् ॥ २९ ॥

द्वारं वेदाश्रि वृत्तं वा संकीर्णं वा विचित्रितम् ।
एकद्वित्रिपुरं तुल्यं सामुद्रमथ वोभयम् ॥ ३० ॥

कपालकण्ठशोभोपशोभादिवहुचित्रितम् ।
विचित्राकारसंस्थानं वल्लीसूक्ष्मगृहान्वितम् ॥ ३१ ॥

१ क० पु० द्विगुणाष्टदलभिति पाठ । २ क० पु० मध्याग्रमेदत
इति पाठः । ३ ग० पु० कणिकारसमभिति पाठः ।

एवमत्र सुनिष्पत्ते गन्धवस्त्रेण मार्जनम् ।
 कृत्वा स्तानं पक्षुर्वीति पूर्वोक्तेनैव कर्मणा ॥ ३२ ॥

प्रविश्य पूर्ववन्मन्त्री उपविश्य यथा पुरा ।
 न्यस्य पूर्वोदितं सर्वं पञ्चधा भैरवात्मकम् ॥ ३३ ॥

उत्तरे विन्यसेच्छृङ्गे देवदेवं नवात्मकम् ।
 मध्ये भैरवसञ्ज्ञावं दक्षिणे रतिशेखरम् ॥ ३४ ॥

रक्तत्वङ्गांससूत्रैस्तु वामकर्णविभूषितम् ।
 बिन्दुसुक्तं प्रमेयोतं रतिशेखरमादिशेत् ॥ ३५ ॥

शाक्तं च पूर्ववत्कृत्वा तर्पयेत्पूर्ववद्वृथः ।
 पुनरभ्यच्च देवेशं भक्त्या विज्ञापयेदिदम् ॥ ३६ ॥

गुरुत्वेन त्वयैवाहमाज्ञातः परमेश्वर ।
 अनुग्राहास्त्वया शिष्याः शिवशक्तिप्रचोदिताः ॥ ३७ ॥

तदेते तद्विधाः प्राप्तास्त्वमेषां कुर्वनुग्रहम् ।
 मदीयां ततुमाविश्य येनाहं त्वत्समो भवन् ॥ ३८ ॥

करोम्येवमिति प्रोक्तो हर्षादुत्कुल्लोचनः ।
 ततः षड्विघमध्वानमनेनाथिष्ठितं स्मरेत् ॥ ३९ ॥

१ ग० पु० वर्मणेति पाठः ।

२ क० पु० तदेतद्विधा इति पाठः ।

सृष्टचादिपञ्चकर्माणि निष्पाद्यान्यस्य चिन्तयेत् ।
 शक्तिभिर्जीवमूर्तिः स्याद्विधैवास्य परापरा ॥ ४० ॥
 मूर्त्यमूर्तत्वभेदेन मामप्येषातुतिष्ठति ।
 करणत्वं प्रयान्त्यस्य मच्चाये हृदयादयः ॥ ४१ ॥
 एवंभूतं शिवं ध्यात्वा तदुतेनान्तरात्मना ।
 भाव्यं तन्मयमात्मानं दशधावर्तयेच्छिवम् ॥ ४२ ॥
 त्रिःकृत्वा सर्वमच्चांश्च गर्भावरणसंस्थितान् ।
 सितोष्णीषं ततो बद्धा सम्पज्ञं नवात्मना ॥ ४३ ॥
 शिवहस्तं ततः कुर्यात्पाशविश्लेषकारकम् ।
 प्रक्षाल्य गन्धतोयेन हस्तं हस्तेन केनचित् ॥ ४४ ॥
 गन्धदिग्धो यजेद्वेवं साङ्गमासनवर्जितम् ।
 आत्मन्यालभनं कुर्याद्वहणं योजनं तथा ॥ ४५ ॥
 वियोगं च तथोद्धारं पाशच्छेदादिकं च यत् ।
 एवं पतित्वमासाद्य प्रपञ्चव्याप्तिः शिवम् ॥ ४६ ॥
 भावयेत्पृथगात्मानं तत्समानगुणं ततः ।
 मण्डलस्थोऽहमेवायं साक्षीवाखिलकर्मसु ॥ ४७ ॥

१ ख० पु० निष्पादानानीति पाठः ।

२ क० पु० मूर्त्यमूर्तत्वभेदेन ममाप्येषा इति पाठः ।

होमाधिकरणत्वेन वहावहमवस्थितः ।
 आयागान्तमहं कुम्भे संस्थितो विघ्रशान्तये ॥ ४८ ॥
 शिष्यदेहे च तत्पाशविश्लेषत्वप्रसिद्धये ।
 साक्षात्स्वदेहसंस्थोऽहं कर्तानुग्रहकर्मणः ॥ ४९ ॥
 इत्येतत्सर्वमालोच्य शोऽध्याध्वानं विचिन्तयेत् ।
 दीक्षां येनाध्वना मत्री शिष्याणां कर्तुमिच्छति ॥ ५० ॥
 तत्रैवालोचयेत्सर्वं यायात्पदमनामयम् ।
 तत्र तेनापृथगभूत्वा पुनः संचिन्तयेदिदम् ॥ ५१ ॥
 अहमेव परं तत्त्वं पर्य सर्वमिदं जगत् ।
 अधिष्ठाता च कर्ता च सर्वस्याहमवस्थितः ॥ ५२ ॥
 तत्समत्वं गतो जन्तुर्मुक्त इत्यभिधीयते ।
 एवं संचिन्त्य भूयोऽपि शोध्यमाद्यं समाश्रयेत् ॥ ५३ ॥
 शिष्यमण्डलवद्वीनां तत्रैकं भावयेत्स्थितम् ।
 शोध्याध्वानं तु शिष्याणां न्यस्य देहे पुरोक्तवत् ॥ ५४ ॥
 स्वेन स्वेनैव मत्रेण स्वव्याप्तिध्यानमाश्रयेत् ।
 आगन्तु सहजं शाकं बद्धादौ पाशपञ्चरम् ॥ ५५ ॥

वाहुकण्ठशिखाग्रेषु त्रिषु (वृद्) त्रिगुणतनुना ।
 स्वमन्त्रेण ततस्तत्त्वमावांशेष्टा प्रतपर्य च ॥ ५६ ॥
 ततस्तच्छोऽध्ययोनीनां व्यापिनीं योनिमानयेत् ।
 मायान्तेऽध्वनि तामेव शुद्धे विद्यां विचक्षणः ॥ ५७ ॥
 तस्यां संतर्पणं कृत्वा शिष्यमख्येण ताढयेत् ।
 आलभ्य हृदये विद्वाञ्छिवहस्तेन तं पुनः ॥ ५८ ॥
 ग्रहणं तस्य कुर्वीत रश्मिमात्रावियोगतः ।
 नाढीमार्गेण गत्वा तु हंहन्मन्त्रपुटीकृतम् ॥ ५९ ॥
 कृत्वात्मस्थं ततो योनौ गर्भाधानं विचिन्तयेत् ।
 ऋणार्धाक्षरया मन्त्री सर्वगर्भक्रियान्वितम् ॥ ६० ॥
 भोग्यभोक्तृत्वसामर्थ्यनिष्पत्त्या जननं बुधः ।
 दक्षशृङ्गस्थया मन्त्री प्रकुर्वीत मुळोचने ॥ ६१ ॥
 पिवनीपूर्विकाभिश्च अस्त्रादैः परयापि च ।
 सम्यगाहुतयो दद्यादृशं पञ्च विचक्षणः ॥ ६२ ॥
 ततोऽस्यापरया कार्यं पाशविच्छेदनं बुधैः ।
 भुवनेशमथामञ्चय तत्त्वेभरमयापि वा ॥ ६३ ॥

१ क० पु० आवाशाच्चा प्रतपर्येति पाठः ।

२ क० पु० ऋणार्धार्धाक्षराभिति, क्रियान्विताभिति च पाठः ।

भोगभागा.....पश्चात्तमिदमादिशेत् ।
 भुवनेश त्वया नास्य साधकस्य शिवाङ्गया ॥ ६४ ॥
 प्रतिबन्धः प्रकर्तव्यो यातुः पदमनामयम् ।
 उत्क्षेपणं ततः कुर्यात्त्वैवाध्युष्टवर्णया ॥ ६५ ॥
 अव्यासिमञ्चसंयोगात्पृथङ् मार्गविशुद्धये ।
 दद्यादेकैकशो ध्यात्वा आहुतीनां त्रयं त्रयम् ॥ ६६ ॥
 ततः पूर्णाहुतिं दद्यात्परया वौषट्नतया ।
 शिशुमुत्क्षस्य चात्मस्थं तदेहस्थं च कारयेत् ॥ ६७ ॥
 आहुतीनां त्रयं दद्याहत्वा पूर्णाहुतिं बुधः ।
 महापाशुपताख्लेण विलोमादिविशुद्धये ॥ ६८ ॥
 विसर्जयित्वा वागीशीं तत्त्वं तु तदनन्तरम् ।
 विलीनं भावयेच्छुद्धपशुद्धे परमेश्वरि ॥ ६९ ॥
 काळान्तव्यासिसंशुद्धौ कृतायामेवमादरात् ।
 बाहुपाशं तु तं छित्त्वा होमयेदाज्यसंयुतम् ॥ ७० ॥
 मायातत्त्वे विशुद्धे तु कण्ठपाशे तथा बुधः ।
 मायान्तमार्गसंशुद्धौ दीक्षाकर्मणि सर्वतः ॥ ७१ ॥

क्रियास्वनुक्तमत्रासु योजयेदपरां बुधः ।
 विद्यादिसकलान्ते च तद्वदेव परापराम् ॥ ७२ ॥
 योजयेनैश्वरादूर्ध्वं पिबन्यादिकमष्टकम् ।
 न चापि सकलादूर्ध्वमङ्गवङ्गं विचक्षणः ॥ ७३ ॥
 निष्कले परया कार्यं यत्किञ्चिद्विधिचोदितम् ।
 विशुद्धे सकलान्ते तु शिखां छित्त्वा विचक्षणः ॥ ७४ ॥
 हुत्वा चाज्यं ततः शिष्यं स्नापयेदत्पूर्वतः ।
 आचम्याभ्यर्थ्य देवेशं सुवमापूर्य सर्पिषा ॥ ७५ ॥
 कृत्वा शिष्यं तथात्मस्य मूलमत्रमनुस्मरेत् ।
 शिवशक्तिं तथात्मानं शिष्यं सर्पिस्तथानलम् ॥ ७६ ॥
 एकीकुर्वञ्छनैर्गच्छादशान्तमनन्यधीः ।
 तत्र कुम्भकमास्थाय ध्यायन्सकलनिष्कलम् ॥ ७७ ॥
 तिष्ठत्वावदनुद्विशो यावदाज्यक्षयो भवेत् ।
 एवं युक्तः परे तत्त्वे गुरुणा शिवमूर्तिना ॥ ७८ ॥
 न भूयः पशुतामेति दग्धमायानिबन्धनः ।
 विधिरेष समाख्यातो दीक्षाकर्मणि भौवने ॥ ७९ ॥

१ क० पु० योजयेनैश्वरादिति पाठः ।

२ क० पु० अष्टवेति पाठः ।

इतराध्वविधि मुक्त्वा शिवयोगविधि तथा ।
 विलोमकर्म संत्यज्य द्विगुणस्तत्त्ववर्त्मनि ॥ ८० ॥

तद्रच्च वर्णमार्गेऽपि चतुर्धा पदवर्त्मनि ।
 अष्टधा मत्रमार्गेऽपि कलाख्येऽपि च तद्विधा ॥ ८१ ॥

त्रिखण्डे विशतिगुणः स एव परिकीर्तिः ।
 इति सर्वाध्वसंशुद्धिः समाप्तपरिकीर्तिः ॥ ८२ ॥

साधकाचार्ययोः कर्म कथ्यमानमतः शृणु ।

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रै क्रियादीक्षाधिकारो नवमोऽधिकारः ॥

अथ

दशमोऽधिकारः

अथ लक्षणसंपन्नं सिद्धिसाधनतत्परम् ।
शास्त्रज्ञं संयतं धीरमलुब्धमशठं दृढम् ॥ १ ॥
अपरीक्ष्य गुरुस्तद्रत्साधकत्वे नियोजयेत् ।
समभ्यर्च्य विधानेन पूर्ववत्परमेश्वरम् ॥ २ ॥
द्वितीये पूर्ववल्कुम्भं हेमादिमयमवणम् ।
सर्वत्र मध्यपद्मस्य दक्षिणं दलमाश्रितम् ॥ ३ ॥
नायकानां पृथञ्चान्पूजयेत्कुसुमादिभिः ।
तं संतर्प्य सहस्रेण प्रकुर्यादभिषेचनम् ॥ ४ ॥
भद्रपीठे शुभे स्थाप्य श्रीपर्णे दारुनिर्मिते ।
पूर्वासुखमुदग्वक्रं स्तातं पुष्पाद्यलङ्घतम् ॥ ५ ॥
कृतमद्वत्तुः सम्यक् सम्यक् कृतमङ्गलः ।
शङ्खभेर्यादिनिर्घोषैर्वेदमङ्गलनिस्वनैः ॥ ६ ॥
सर्वराजोपचारेण कृत्वा तस्याभिषेचनम् ।
सदाशिवसमं ध्यात्वा ततस्तमपि शूषयेत् ॥ ७ ॥
पुनः संपूज्य देवेशं मत्त्रमस्मै ददेहुधः ।
मुष्पाक्षततिलोपेतः सजल....शरं न्यसेत् ॥ ८ ॥

सोऽपि मूर्धनि तं तदन्मूर्तिमाश्रित्य दक्षिणाम् ।
 अभिषिन्च्य ततोऽख्वेण रुद्रशक्तिं प्रकाशयेत् ॥ ९ ॥
 स तयालिङ्गच्य तन्मध्यं सहस्रेण प्रतर्पयेत् ।
 तदा प्रभृति तन्निष्ठस्तत्समानगुणो भवेत् ॥ १० ॥
 आचार्यस्याभिषेकोऽयं स.....मत्रविधिं विना ।
 किंतु तस्य.....अधिवासपदान्वितम् ॥ ११ ॥
 एवमेतत्पदं प्राप्य दुष्पाप्यमकृतात्मनाम् ।
 साधको मत्रसिद्ध्यर्थं मत्रव्रतमुपाचरेत् ॥ १२ ॥
 एवं कृत्वाभिषेकोक्तं स्नात्वा विद्याधिपं जपेत् ।
 लक्ष्मेकं द[शाश्वेन त]स्य तर्पणमाचरेत् ॥ १३ ॥
 पूर्ववज्ञाभिषेकं च कृत्वा ब्रह्मशिरो जपेत् ।
 तल्लक्ष्यस्तन्मयो भूत्वा लक्षद्रयमतन्द्रितः ॥ १४ ॥
 लक्षद्रयं च स्फुरणीं चतुर्षकं तु पुरुष्टुतम् ।
 लक्षणां पञ्चकं देवि महापाशुपतं जपेत् ॥ १५ ॥
 सितरक्तपीतकृष्णविचित्राम्बरभूषणः ।
 ततः संरक्षितो मत्त्वैरेभिरप्रतिमो भवेत् ॥ १६ ॥
 अवाच्यः सर्वदुष्टानां मत्तेजोपबृंहितः ।
 एवं चीर्णव्रतो भूत्वा यं साधयितुमिच्छति ॥ १७ ॥

दत्त्वार्थं तस्य लक्षणां जपेत्वकमादरात् ।
उत्तमद्रव्यहोमाच्च तदशांशेन तर्पणम् ॥ १८ ॥

महाक्षमापपलान्याहुरुत्तमादीनि तद्विदः ।
मध्यमे द्विगुणं कृत्वा त्रिगुणं कन्यसेऽपि च ॥ १९ ॥
आज्यगुणगुलवृत्तेश्च महामांससमाः मताः ।
दधिबिल्वपथःपद्माः क्षमासमाः परिकीर्तिताः ॥ २० ॥

धात्रीदूर्वार्मृतामीनाः सम्यगाज्यसमा मताः ।
तिळादैरथ कुर्वीत नवघड्गुणं क्रमात् ॥ २१ ॥

पूर्वमेवमिमं कृत्वा सिद्धेर्धं ददेहुयः ।
दत्त्वार्थं तु जपेत्तावद्यावसिद्धिरभीप्सिता ॥ २२ ॥

लक्षणैकेन पृथ्वीशः सभूत्यबलवाहनः ।
वशमानीयते देवि द्वाभ्यां राज्यमवाप्नुयात् ॥ २३ ॥

त्रिभिर्निधानसंसिद्धिश्चतुर्भिर्बलसिद्धयः ।
पञ्चभिर्मेदिनी सर्वा षड्ग्रस्पसरसां गणः ॥ २४ ॥

सप्तमिः सप्त लोकाश्च दशभिस्तत्समो भवेत् ।
पञ्चाशद्विस्ततो गच्छेदव्यक्तान्तं महेश्वरि ॥ २५ ॥

मायान्तं षष्ठिभिर्लक्ष्मैरीश्वरान्तमशीतिभिः ।
 सकलावनिपर्यन्तं कोटिजप्तस्य सिद्ध्यति ॥ २६ ॥
 अथवा वीरचित्तः स्यात्कृत्वा सेवां यथोदिताम् ।
 कृष्णभूतदिने रात्रौ विधिमेन समाचरेत् ॥ २७ ॥
 कृत्वा पूर्वोदितं यागं हुत्वा द्रव्यमथोत्तरम् ।
 ऊर्ध्वकायो जपेन्मत्री सुनिष्कस्पोत्तरामुखः ॥ २८ ॥
 तावद्यावत्संमायाता योगेश्वर्यः समन्ततः ।
 कृत्वा कलकलारावमतिघोरं सुदारुणम् ॥ २९ ॥
 भूमौ निपत्य तिष्ठन्ति वेष्टचान्तः साधकेश्वरम् ।
 तासां कृत्वा नमस्कारं भिन्न्वा वामाङ्गमात्मनः ॥ ३० ॥
 तदुत्थेन ततस्तासां दत्त्वार्थं तत्समो भवेत् ।
 आचार्योऽपि च षण्मासं मौनैः प्रतिदिनं चैरेत् ॥ ३१ ॥
 दश पञ्च च ये मन्त्राः पूर्वमुक्ता मया तव ।
 पूर्वन्यासेन संनद्द्विकालं वहिकार्यकृत् ॥ ३२ ॥
 ध्यायेत्पूर्वोदितं शूलं ब्रह्मचर्यं समाश्रितः ।
 कृत्वा पूर्वोदितं यागं त्रिशक्तिपरिमण्डलम् ॥ ३३ ॥

१ क० पु० समाख्याता इति पाठः ।

२ ग० पु० प्रतिदिनं जपेदिति पाठः ।

अभिषिञ्चेत्तदात्मानमादावन्ते च दैशिकः ।
 एवं चीर्णव्रतो भूत्वा मत्त्री मत्त्रविदुत्तमः ॥ ३४ ॥

निग्रहात्तुग्रहं कर्म कुर्वन्न प्रतिहन्यते ।
 शुद्धयोर्विन्यसेन्मूलमध्यादित्रितये त्रयम् ॥ ३५ ॥

वामाङ्गुष्ठे तले नेत्रे तर्जन्यामखमेव च ।
 अक्षहीमिति खण्डेन शब्दराशिं निवेशयेत् ॥ ३६ ॥

नफहीमित्यनेनापि शक्तिमूर्ति विचक्षणः ।
 विपरीतमहामुद्राप्रयोगान्मूलमेव च ॥ ३७ ॥

स्वस्थानेषु तथाङ्गानि न्यासः सामान्य इत्ययम् ।

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रेऽभिषेकाधिकारो दशमः ॥ १० ॥

१ क० पु० प्रतिपश्यतीति पाठः । २ ख० पु० नमो हीमिति पाठः ।

अंथ

एकादशोऽधिकारः

अथातः संप्रवक्ष्यामि दीक्षां परमदुर्लभाम् ।
शुक्तिसुक्तिकरीं सम्यक्सद्यः पत्तयकारिकाम् ॥ १ ॥

नास्यां मण्डलकुण्डादि किंचिदप्युपुज्यते ।
न च न्यासादिकं पूर्वं स्तानादि च यथेच्छया ॥२॥

प्रविश्य यागसदनं सूपलिङ्गं सुचर्चितम् ।
माहमुखोदमुखो वापि स्त्रुपुष्णाम्बरभूषितः ॥ ३ ॥

दीक्षां शक्तिमनुस्मृत्या पादाग्रान्मस्तकावधि ।
महामुद्राप्रयोगेन निर्देशां चिन्तयेत्तनुम् ॥ ४ ॥

अनुलोमप्रयोगाच्च मालिनीममृतप्रभाम् ।
चिन्तयेत्तनुनिष्पद्यै तद्व्यानगतमानसः ॥ ५ ॥

शोध्याध्वानं ततो देहे पूर्वोक्तमनुचिन्तयेत् ।
ततः संशोध्य वस्तूनि शक्तयैवामृततां नयेत् ॥ ६ ॥

परासंपुटमध्यस्थां मालिनीं सर्वकर्मसु ।
योजयेत विधानज्ञः परां वा केवलां प्रिये ॥ ७ ॥

गणेशं पूजयित्वा तु पुरा विश्वप्रशान्तये ।
ततः स्वगुरुमारभ्य पूजयेद्गुरुपद्मतिम् ॥ ८ ॥

गणेशाधः ततः सूर्वं यजेन्मद्रकदम्बकम् ।
 तत्पतीनां ततोऽर्थं च तत्रैव परिपूजयेत् ॥ ९ ॥
 अन्त्याधः पूजयेद्विद्यां तद्विद्यां महेश्वरीम् ।
 मद्रविद्यागणस्यान्तः कुलशक्तिं निवेशयेत् ॥ १० ॥
 पूर्वयाम्यापरोदक्षु माहेश्यादिचतुष्टयम् ।
 इन्द्राणीपूर्वकं तद्वैशादिदल अन्तगम् ॥ ११ ॥
 तत्रोपरि न्यसेद्वैं कूटस्तुपाणुनामुना ।
 जीवं दण्डसमाक्रान्तं शूलस्योपरि संस्थितम् ॥ १२ ॥
 दक्षाङ्गुलिं ततोऽधस्तान्ततो वामपयोधरम् ।
 नाभिकण्ठौ ततोऽधस्ताद्वामस्कन्धविभूषणौ ॥ १३ ॥
 शिवजिह्वान्वितः पश्चात्तदूध्वोष्ठेन चोपरि ।
 सर्वयोगिनिचक्राणामधिषोऽयमुदाहृतः ॥ १४ ॥
 अस्याप्युच्चारणादेव संविच्छिः स्यात्परोदिता ।
 ततो वीराष्ट्रकं पश्चांच्छक्त्युक्तविधिना यजेत् ॥ १५ ॥
 प्रभूतैर्विविधैरिष्टा गन्धवूपैः स्त्रादिभिः ।
 श्रीकारपूर्वकं नाम पादान्तं परिकल्पयेत् ॥ १६ ॥
 ततः शिष्वं समाहूय बहुधा सुपरीक्षितम् ।
 रुद्रशक्त्या तु संप्रोक्ष्य देवाग्रे विनिवेशयेत् ॥ १७ ॥

मुजौ तस्य समालोक्य रुद्रशक्त्या प्रदीपयेत् ।
तथैवाप्यप्येत्पुष्पं करयोर्गन्धदिग्धयोः ॥ १८ ॥

निरालम्बौ तु तौ ध्यात्वा शक्त्याकृष्टौ विच्चिन्तयेत् ।
शक्तिमन्त्रितनेत्रेण बद्धा नेत्रे तु पूर्ववत् ॥ १९ ॥

ततः प्रक्षेपयेत्पुष्पं सा शक्तिस्तत्करस्थिता ।
यंत्र तत्पतते पुष्पं तत्कुलं तस्य लक्षयेत् ॥ २० ॥

मुखमुद्धाव्य तं पश्चात्पादयोः प्रतिपातयेत् ।
ततोऽस्य मस्तके चक्रं हस्तयोश्चार्च्य योगवित् ॥ २१ ॥

तद्दस्तौ प्रेरयेच्छक्त्या यावन्मूर्धान्तपागतौ ।
शिवहस्तविधिः प्रोक्तः सद्यःप्रत्ययकारकः ॥ २२ ॥

चरुकं दापयेत्पश्चात् खर्जूरादिफलोद्भवम् ।
शक्त्यालम्बां तनुं कृत्वा स्थापयेदग्रतः शिशोः ॥ २३ ॥

पुष्पक्षेपयोगेन हस्तमाकृष्य दक्षिणम् ।
चरुकं ग्राहयेन्मच्ची तद्व्यानगतमानसः ॥ २४ ॥

शिवहस्तप्रयोगेन समारोप्य मुखं नयेत् ।
अनेनैव विधानेन क्षीरघृक्षसमुद्भवम् ॥ २५ ॥

१ क० पु० तत्र तत्पतनेति पाठः ।

२ क० पु० मुखं बद्धा युतं पश्चादिति पाठः ।

दन्तकाष्ठं ददेवेवि षोडशाङ्गुलमायतम् ।
एतेषां चालनान्मन्त्री शक्तिपातं परीक्षयेत् ॥ २६ ॥

मन्दतीव्रादिभेदेन मन्दतीव्रादिकाहुधः ।
इत्ययं समयी प्रोक्तः संस्थितोक्तेन वर्त्मना ॥ २७ ॥

चिकिर्षुश्च यदा दीक्षामस्यैवार्पितमानसः ।
तदिष्ट्वा पूर्ववद्योगी कुलेशं तमनुक्रमात् ॥ २८ ॥

संपूज्य पूर्ववच्छिष्यमृग्जुदेहे विलोकयेत् ।
शक्तिं संचिन्त्य पादाग्रान्मस्तकान्तं विचक्षणः ॥ २९ ॥

शोध्याध्वानं ततो न्यस्य सर्वाध्वव्याप्तिभावनाम् ।
शक्तितत्त्वादिभेदेन पूर्वोक्तेन च वर्त्मना ॥ ३० ॥

उपविश्य ततस्तस्य विधानमिदमाचरेत् ।
मूलशोध्यात्समारभ्य शक्ति दीक्षानलभ्रभाम् ॥ ३१ ॥

योजयेच्छोध्यसंशुद्धिभावनागतमानसः ।
एवं सर्वाणि शोध्यानि निर्दहन्तीमनामयाम् ॥ ३२ ॥

शिवे संचिन्तयेष्टीनां निष्कले सकलेऽपि वा ।
योगिना योजिता मार्गे स्वजातीयस्य पोषणम् ॥ ३३ ॥

१ क० पु० सुकूलीनमनुक्रमादिति पाठः ।

कुरुते निर्देहत्यन्यद्विभजातिकदम्बकम् ।
 अनया शोध्यमानस्य शिष्यस्थास्य महामतिः ॥ ३४ ॥

लक्ष्येच्छिह्नसंघातमानन्दादिकमादरात् ।
 आनन्द उद्धवः कम्पो निद्रा धूर्णिश्च पंचमी ॥ ३५ ॥

एवमाविष्ट्या शत्या मन्दतीव्रादिभेदतः ।
 पाशस्तोभपशुग्राहौ प्रकुर्वीत यथेच्छया ॥ ३६ ॥

गृहीतस्य पुनः कुर्यान्नियोगं शेषभुक्तये ।
 अथवा कस्यचिंन्नायमावेशः संप्रजायते ॥ ३७ ॥

तदेनं युगपच्छक्त्या सबाह्याभ्यन्तरे ददेत् ।
 तया संद्विमानोऽसौ च्छिन्नमूल इव द्रुमः ॥ ३८ ॥

पतते काश्यपीपृष्ठे आक्षेपं वा करोत्यसौ ।
 यस्य त्वेवमपि स्यान्न तं चैवोपलवत्यजेत् ॥ ३९ ॥

पृथक्तत्त्वविधौ दीक्षां योग्यतावश्यवर्तिनः ।
 तत्त्वाभ्यासविधानेन वक्ष्यमाणेन कारयेत् ॥ ४० ॥

इति संदीक्षितस्यास्य मुमुक्षोः शेषवर्तनम् ।
 कुलक्रमेष्टिरादेश्या पञ्चावस्थासमन्विता ॥ ४१ ॥

१ क० पु० धूर्णिश्च पञ्चकमिति पाठः । २ क० पु० कस्यचिद्वाय-
 मिति पाठः । ३ ग० पु० भ्यन्तरं ददेदिति पाठः ।

बुभुक्षोस्तु प्रकुर्वीत सम्यग्योगाभिषेचनम् ।
 तत्रेष्टा पूर्ववदेहं विस्तीर्णैर्विबुधैर्बुधैः (?) ॥ ४२ ॥
 हेमादिदीपकानष्टौ धृतेनारुणवर्तिकान् ।
 कुलाष्टकेन संबोध्य शिवं शङ्खे प्रपूजयेत् ॥ ४३ ॥
 सर्वरक्तौषधीगर्भे गन्धाम्बुपरिपूरिते ।
 तेनाभिषेचयेत्तं तु शिवहस्तोक्तवर्त्मना ॥ ४४ ॥
 आचार्यस्याभिषेकोऽयमधिकारपदान्वितः ।
 कुर्यात्पिण्डादिभिस्तद्वच्चतुःषष्टि प्रदीपकान् ॥ ४५ ॥
 अभिषिक्तविधावेव सर्वयोगिगणेन तु ।
 विदितौ भवतस्तत्र गुरुमर्मेक्षप्रदो भवेत् ॥ ४६ ॥
 अनयोः कथंयेज्ञानं त्रिविधं सर्वमप्यलम् ।
 स्वकीयाङ्गां ददेव्योगी स्वक्रियाकरणं प्रति ॥ ४७ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे दीक्षाधिकार एकादशः ॥ ११ ॥

अथ

द्वादशोऽधिकारः

अथैतां देवदेवस्य श्रुत्वा वाचमतिस्फुटाम् ।
प्रहर्षेत्पुल्लनयना जगदानन्दकारिणी ॥ १ ॥

संतोषामृतसंवृत्ता देवी देवगणार्चिता ।
प्रणम्यान्धकहन्तारं पुनराहेति भारतीम् ॥ २ ॥

पूर्वमेव त्वया प्रोक्तं योगी योगं समभ्यसेत् ।
तस्याभ्यासः कथं कार्यः कथ्यतां त्रिपुरान्तक ॥ ३ ॥

एषमुक्तो जगद्धात्र्या भैरवो भयनाशनः ।
प्राह प्रसन्नगम्भीरां गिरमेतामुदारधीः ॥ ४ ॥

योगाभ्यासविधिं देवि कथ्यमानं मया शृणु ।
स्थिरीभूतेन येनेह योगी सिद्धिमवाप्यति ॥ ५ ॥

गुहायां भूगृहे वापि निःशब्दे सुमनोरमे ।
सर्वाबाधाविनिर्मुक्ते योगी योगं समभ्यसेत् ॥ ६ ॥

जितासनो जितप्राणो जितप्राणो जितेन्द्रियः ।
जितनिद्रो जितक्रोधो जितोद्वेगो गतव्यथः ॥ ७ ॥

लक्ष्यभेदेन वा सर्वमयवा चित्तभेदतः ।
 धरादिशक्तिपर्यन्तं योगीशस्तु प्रसाधयेत् ॥ ८ ॥
 व्योमविग्रहविन्दूर्णभुवनध्वनिभेदतः ।
 लक्ष्यभेदः स्मृतः षोढा यथावदुपदिश्यते ॥ ९ ॥
 बाह्याभ्यन्तरभेदेन समुच्चयकृतेन च ।
 त्रिविधं कीर्तिं व्योम दशधा विन्दुरिष्यते ॥ १० ॥
 कदम्बगोलकाकारः स्फुरत्तारकसंनिभः ।
 शुक्रादिभेदभेदेन एकोऽपि दशधा मतः ॥ ११ ॥
 चित्तनीचीरवाकादिप्रभेदादशधा ध्वनिः ।
 विग्रहः स्वाणुभेदाच्च द्विधा भिन्नोऽप्यनेकधा ॥ १२ ॥
 भुवनानां न संख्यास्ति वर्णानां सा शतार्धिका ।
 एकस्मिन्नपि साध्ये वै लक्षेदत्रानुषङ्गतः ॥ १३ ॥
 अन्यान्यपि फलानि स्युर्लक्ष्यभेदः स उच्यते ।
 एकमेव फलं यत्र चित्तभेदस्त्वसौ मतः ॥ १४ ॥
 होमदीक्षाविशुद्धात्मा समावेशोपेदशवान् ।
 यं सिषाधयिषुर्योगमादावेव समाचरेत् ॥ १५ ॥

१ क० मुक्त्वा समादधे इति पाठः । २ क० लक्षभेदो मत इति
 पाठः । ३ क० पु० तारकसप्रभ इति पाठः । ४ क० पु०
 समावेशोपेशवमनिति पाठः ।

हस्तयोस्तु पराबीजं न्यस्य शक्तिमनुस्परेत् ।
 महासुद्राप्रयोगेन विपरीतविधौ बुधः ॥ १६ ॥

ज्वलद्विप्रतीकाशं पादाग्रान्मस्तकान्तिकम् ।
 नमस्कारं ततः पश्चाद्द्वा हृदि धृतानिलः ॥ १७ ॥

स्वरूपेण पराबीजमतिदीप्तिमनुस्परेत् ।
 तस्य मात्रात्रयं ध्यायेत्कखत्रयविनिर्गतम् ॥ १८ ॥

ततस्तालशताद्योगी समावेशमवाप्नुयात् ।
 ब्रह्मोऽपि हि सप्ताहात्प्रतिवासरमभ्यसेत् ॥ १९ ॥

एवमाविष्टदेहस्तु यथोक्तं विधिमाचरेत् ।
 यः पुनर्गुरुणैवादौ कृतावेशविधिक्रमः ॥ २० ॥

स वासनानुभावेन भूमिकाजयमारभेत् ।
 गणनाथं नमस्कृत्य संस्मृत्य त्रिगुरुक्रमम् ॥ २१ ॥

सम्यगाविष्टदेहः स्यादिति ध्यायेदनन्यधीः ।
 स्वदेहं हेमसंकाशं तुर्याश्रं वज्रलाञ्छितम् ॥ २२ ॥

ततो गुरुत्वमायाति सप्तविंशतिभिर्दिनैः ।
 दिवसात्सप्तमादूर्ध्वं जडता चास्य जायते ॥ २३ ॥

पङ्गिर्मासैर्जितव्याधिर्दुतहेमनिभो भवेत् ।
 वज्रदेहस्त्रिभिश्चाब्दैर्नवनागपराक्रमः ॥ २४ ॥
 एषा ते पार्थिवी शुद्धा धारणा परिकीर्तिता ।
 आद्या पूर्वोदिते देवि भेदे पञ्चदशात्मके ॥ २५ ॥
 सव्यापारं स्मरेद्देहं द्रुतहेमसमप्रभम् ।
 उपविष्टं च तुर्यश्च मण्डले वज्रभूषिते ॥ २६ ॥
 सप्ताहाद्गुरुतामेति मासाद्याधिविवर्जितः ।
 षड्गिर्मासैर्धरान्तःस्थं सर्वं जानाति तत्त्वतः ॥ २७ ॥
 त्रिभिरुद्गम्हीं शुद्धे सप्ताम्भोनिधिमेखलाम् ।
 द्वितीयः कथितो भेदस्तृतीयमधुना शृणु ॥ २८ ॥
 तद्वदेव स्मरेद्देहं किंतु व्यापारवर्जितम् ।
 पूर्वोक्तं फलमामोति तद्वत्पातालसंयुतम् ॥ २९ ॥
 चतुर्थे हृदतं ध्यायेह्वादशाङ्गुलमायतम् ।
 पूर्ववर्णस्वरूपेण सव्यापारमतन्द्रितः ॥ ३० ॥
 प्राप्य पूर्वोदितं सर्वं पातालाधिपतिर्भवेत् ।
 तदेव स्थिरमामोति निर्व्यापारे तु पञ्चमे ॥ ३१ ॥
 सप्तरस्त्वृष्टिनिर्भं पीतं षष्ठे कृष्णं घनाद्गुरुतम् ।
 निस्तरङ्गं स्मरेत्तद्वत्सप्तमेऽपि विचक्षणः ॥ ३२ ॥
 द्व्येऽप्यत्र स्थिरीभूते भूर्खेवःस्वरिति त्रयम् ।
 वेत्ति भुद्धे च लोकानां पुरोक्तैरेव वत्सरैः ॥ ३३ ॥

सकलं हृदयान्तस्थमात्मानं कनकप्रभम् ।
स्वप्रभाद्योतिताशेषदेहान्तमनुचिन्तयेत् ॥ ३४ ॥

सव्यापारादिभेदेन सप्तलोकीं तु पूर्ववत् ।
वेत्ति भुज्ञे स्थिरीभूते भेदेऽस्मिन्नवमे बुधः ॥ ३५ ॥

रविविन्दनिर्भं पीतं पूर्ववद्वितयं स्मरेत् ।
ब्रह्मलोकमवाप्नोति पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ॥ ३६ ॥

अधः प्रकाशितं पीतं द्विरूपं पूर्ववन्महत् ।
चिन्तयेन्मत्समो भूत्वा मल्लोकमनुगच्छति ॥ ३७ ॥

सवाहाभ्यन्तरं पीतं तेजः सर्वप्रकाशकम् ।
चिन्तयेच्छतस्तद्राणामधिपत्वमवाप्न्यात् ॥ ३८ ॥

इत्येवं पृथिवीतत्त्वमभ्यस्यं दशपञ्चधा ।
योगिभिर्योगसिद्ध्यर्थं तत्फलानां बुभुक्षया ॥ ३९ ॥

योग्यतावशसंजाता यस्य यत्रैव वासना ।
स तत्रैव नियोक्तयो दीक्षाकाळे विचक्षणैः ॥ ४० ॥

यो यत्र योजितस्तत्त्वे स तस्मान्न निर्वतते ।
तत्फलं सर्वमासाद्य शिवयुक्तोऽपवृज्यते ॥ ४१ ॥

अयुक्तोऽप्यूर्ध्वसंशुद्धिसंपाप्नुवनेशतः ।
शुद्धाच्छिवत्वमायाति दग्धसंसारबन्धनः ॥ ४२ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे प्रथमधारणाधिकारो द्वादशः ॥ १२ ॥

अथ

त्रयोदशोऽधिकारः ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि धारणां वारुणीमिमाम् ।
यया संसिद्धयोगेन जलान्ताधिपतिर्भवेत् ॥ १ ॥

जलान्तस्थं स्मरेद्देहं सितं शीतं सुवर्तुलम् ।
सप्ताहाभ्यन्तरं योगी नान्यदस्तीति चिन्तयेत् ॥ २ ॥

एवमभ्यस्यतस्तस्य सप्ताहात्क्लिन्ता भवेत् ।
पित्तव्याधिपरित्यक्तो मासेन भवति ध्रुवम् ॥ ३ ॥

स्त्रिघाङ्गः स्त्रिघट्टाण्डिश्च नीलकुञ्जितमूर्धजः ।
भवत्यब्देन योगीन्द्रियिभिर्बर्षति मेघवत् ॥ ४ ॥

इतेषा वारुणी प्रोक्ता प्रथमा शुद्धधारणा ।
अधुना संप्रवक्ष्यामि भेदैर्भिन्नामिमां पुनः ॥ ५ ॥

पूर्ववच्छिन्तयेद्देहं सव्यापारं सितं स्वकम् ।
जलोपरि स्थितं देवि तद्वेनान्तरात्मना ॥ ६ ॥

सप्ताहान्मुच्यते रोगैः सर्वैः पित्तसमुद्धवैः ।
षष्ठ्यासाज्जायते स्थैर्यं यदि तन्मयतां गतः ॥ ७ ॥

१ जलात्मकं स्मरेदिति पाठः स्वच्छन्दे प्रमाणितः ।

जलावरणविज्ञानमब्दैरस्य त्रिभिर्भवेत् ।
 निव्यापारप्रभेदेऽपि सर्वत्र वरुणोपमः ॥ ८ ॥

स याति वारुणं तत्त्वं भूमिकां क्रमशोऽभ्यसेत् ।
 पूर्ववत्कण्ठमध्यस्थमात्मानं द्वादशाङ्गुलम् ॥ ९ ॥

संस्मरञ्जलतत्त्वेण प्रपश्यत्वाचिराद्ध्ववम् ।
 तदृष्टिः स्थिरतामेति स्वरूपे पञ्चमे स्थिरे ॥ १० ॥

द्विभेदेऽपि स्थिरीभूते चन्द्रविम्बे घनाद्वृते ।
 तत्समानत्वमभ्येति ततः सकलरूपिणी ॥ ११ ॥

चिन्त्यते देहमापूर्य सितवर्णेन तेजसा ।
 तदेव स्थिरतामेति तत्र सुस्थिरतां गते ॥ १२ ॥

घनमुक्तेन्दुबिम्बाभस्ततः समनुचिन्तयेत् ।
 तत्पतित्वं समभ्येति द्वितीयं स्थिरतां त्रजेत् ॥ १३ ॥

अतः प्रकाशकं शुक्लं तत्स्तेजो विचिन्तयेत् ।
 विद्येश्वरत्वमाप्नोति जलावरणसंभवम् ॥ १४ ॥

स्वदेहव्यापिनि ध्याते तत्रस्थे शुक्लतेजसि ।
 सर्वाधिपत्यमाप्नोति सुस्थिरे तत्र सुस्थिरम् ॥ १५ ॥

ध्येयतत्त्वसमानत्वमवस्थात्रितये स्थिरे ।
 द्वितीये च तदीशानसंविच्छिरूपजायते ॥ १६ ॥

द्वितीयेऽन्यत्र तत्तुल्यः स्थिरो भवति योगविद् ।
 षट्कौ सर्वेशतामेति द्वितीयेऽन्यत्र तु च्युतिः ॥ १७ ॥

इत्यं सर्वतत्त्वेषु भेदे पञ्चदशात्पके ।
 हेयो विधिर्विधानज्ञैः फलपञ्चकसिद्धिः ॥ १८ ॥
 तत्कलान्तरमेतस्मादुक्तं यत्त्वापि वक्ष्यते ।
 अनुषङ्गफलं हेयं तत्सर्वमविचारतः ॥ १९ ॥
 इत्येवं वारुणी प्रोक्ता प्रभेदैर्दशपञ्चभिः ।
 योगिनां योगसिद्ध्यर्थमाग्नेयीमधुना शृणु ॥ २० ॥
 त्रिकोणं चिन्तयेद्देहं रक्तज्वालावलीधरम् ।
 सप्तभिर्दिवसैर्देवि तैक्ष्ण्यमस्योपजायते ॥ २१ ॥
 वातश्लेष्मभवैः सर्वैर्मासान्मुच्यति साधकः ।
 निद्राहीनश्च बहाशी स्वल्पविष्मृत्रकृद्वेत् ॥ २२ ॥
 इच्छया निर्दहत्यन्यत्सपष्टवस्तु क्रतुक्षयात् ।
 त्यब्दादशिसमो भूत्वा क्रीडत्यग्निर्यथेच्छया ॥ २३ ॥
 सर्वं निर्दहति कुद्धः सशैलवनकाननम् ।
 त्रिकोणमण्डलारुद्धमात्मानमनुचिन्तयेत् ॥ २४ ॥
 सच्यापारादिभेदेन सर्वत्रापि विचक्षणः ।
 सप्ताहाद्याधिभिर्हीनः षष्ठ्मासादशिंसाद्वेत् ॥ २५ ॥
 त्रिभिरुद्दैः स संपूर्णं तेजस्तत्त्वं प्रपश्यति ।
 यच्छक्तिभेदे यद्यृष्टं तत्तद्वेदे स्थिरीभवेत् ॥ २६ ॥

पूर्ववत्तालुमध्यस्थमात्मानं ज्वलनप्रभम् ।
 ध्यायन्प्रपश्यते तेजस्तत्त्वेशानखिलान्कमात् ॥ २७ ॥

धूमाक्रान्ताग्निसंकाशं रविविम्बसमाकृतिम् ।
 ध्यायंस्तन्मध्यतस्तेजस्तत्त्वेशसमतां वजेत् ॥ २८ ॥

प्रभाहततमोजालं विधूमाग्निसमप्रभम् ।
 तत्रैव सकलं ध्यायेत्तपतित्वमवामुयात् ॥ २९ ॥

दिवसाग्निप्रभाकारं तत्र तेजो विचिन्तयेत् ।
 तन्मात्रसंमतामेति तत्र सुस्थिरतां गते ॥ ३० ॥

मणिप्रदीपसंकाशं तेजस्तत्र शकाशयेत् ।
 मञ्चेशेशत्वमभ्येति थोगी तन्मयतां गतः ॥ ३१ ॥

सबाधाभ्यन्तरं तेजो ध्यायन्सर्वत्र तद्रुतम् ।
 तस्मान्न च्यवते स्थानादासंहारमखण्डितः ॥ ३२ ॥

संहारे तु परं शान्तं पदमभ्येति शाङ्करम् ।
 इत्येषा पञ्चदशधा कथिता वहिधारणा ॥ ३३ ॥

स्वदेहं चिन्तयेत्कृष्णं वृत्तं षट्दिविन्दुलाञ्छितम् ।
 चलं सचूचूशब्दं च वायर्वी धारणां श्रितः ॥ ३४ ॥

चलत्वं कफजव्याधिविच्छेदाद्वायुवश्वेत् ।
 षण्मासमर्घ्यसेद्योगी तद्रुतेनान्तरात्मना ॥ ३५ ॥

१ ग० मु० तन्मञ्चसमतामिति पाठः । २ क० मु० षट्पदपञ्चलाञ्छितमिति पाठः । ३ ग० मु० अम्बस्त्र्योगीति पाठः ।

योजनानां शतं गत्वा मुहूर्तदेत्यखेदतः ।
 वत्सैरस्तु त्रिभिः साक्षाद्वायुरुपधरो भवेत् ॥ ३६ ॥
 चूर्णयत्येद्रिसंघातं दृक्षानुन्मूलयत्यपि ।
 कुद्धश्चानयते शक्तं सभृत्यबलवाहनम् ॥ ३७ ॥
 नीलाभननिर्भं देहमात्मीयमनुचिन्तयेत् ।
 पूर्वोक्तं सर्वमाप्नोति षण्मासान्नात्र संशयः ॥ ३८ ॥
 अयन्दात्प्रपश्यते वायुतत्त्वं तन्मयतां गतः ।
 भ्रुवोर्मध्ये स्मरेद्वूपमात्मनोऽञ्जनसंनिभम् ॥ ३९ ॥
 पद्यते वायुतत्त्वेशानथुद्धानस्तिलानपि ।
 घनादृतेन्द्रनीलाभो रविबिम्बसमाकृतिम् ॥ ४० ॥
 ध्यायस्तत्समतामेति तत्संलीनो यदा भवेत् ।
 भिन्नेन्द्रनीलसंकाशं सकलं तत्र चिन्तयेत् ॥ ४१ ॥
 तन्मन्त्रेशत्वमाप्नोति ततस्तस्येशतामपि ।
 सर्वव्यापिनि तद्वर्णे ध्याते तेजस्यवाप्न्यात् ॥ ४२ ॥
 तदाप्रधृष्ट्यतामेति तत्रोर्ध्वाधोविसर्पिणि ।
 इसेवं कथिता दिव्या धारणा वायुसंभवा ॥ ४३ ॥
 स्वदेहं वायुवद्धयात्वा तदभावमनुस्मरन् ।
 दिवसैः सप्तभिर्योगी शून्यतां प्रतिपद्यते ॥ ४४ ॥

१ क० पु० मुहूर्तदेव खेदत इति पाठः । २ क० पु० चूर्णयन्प्रसंघातमिति
 पाठः । ३ क० पु० कुद्धश्च जयति शत्रुमिति पाठः ।

पासमात्रेण भोगीन्द्रैरपि दष्टो न मुहति ।
 सर्वव्याधिपरित्यक्तो वलीपलितवर्जितः ॥ ४५ ॥

षण्मासाद्गगनाकारः सूक्ष्मरन्धैरपि व्रजेत् ।
 वत्सरत्रितयात्सार्धादृव्योमवच्च भविष्यति ॥ ४६ ॥

इच्छयैव महाकायः सूक्ष्मदेहस्तथेच्छया ।
 अच्छेदश्चाप्यभेदश्च चिछद्रां पश्यति मेदिनीम् ॥ ४७ ॥

शतपुष्परसोच्छृष्टमूषागर्भखवन्निजम् ॥
 देहं चिन्तयतहयब्दाद्योमज्ञानं प्रजायते ॥ ४८ ॥

पूर्वोक्तं च फलं सर्वं सप्ताहादिकमाष्टाव् ।
 ललाटे चिन्तयेत्तद्वादशाङ्कुलमायतम् ॥ ४९ ॥

तत्त्वेशान्क्रमात्सर्वान्प्रपश्यत्यग्रतः स्थितान् ।
 राहुग्रस्तेन्दुविम्बाभं ध्यायंस्तत्समतां व्रजेत् ॥ ५० ॥

✓ सकलं चन्द्रविम्बाभं तत्रस्थमनुचिन्तयेत् ।
 तन्मेशत्वमाभोति ज्योत्स्यया चन्द्रतामपि ॥ ५१ ॥

तयैवाधोविसर्पिण्या सवाहाभ्यन्तरं बुधः ।
 मध्येष्वरेशतामाप्य विज्ञानमतुलं लभेत् ॥ ५२ ॥

तया चोर्ध्वविसर्पिण्या ज्योत्स्ययामृतरूपया ।
 स्वतत्त्वमनुप्राप्य न कञ्चित्प्रतिहन्यते ॥ ५३ ॥

१ व्योम एवेति स्वच्छन्दतत्रे प्रमाणितः पाठः ।

इत्येवं पञ्चतत्त्वानां धारणा परिकीर्तिं ।
 शुद्धाध्वस्था तु संवित्तिभूतावेशोऽत्र पञ्चधा ॥ ५४ ॥
 तास्वेव संदधच्चित्तं विषादिक्षयमात्मनः ।
 अन्यस्यामपि संवित्तौ यस्यामेव निजेच्छया ॥ ५५ ॥
 चेतः सम्यक्स्थिरीकुर्यात्तया तत्फलमश्रुते ।
 एकापि भाव्यमनेयमवान्तरविभेदतः ॥ ५६ ॥
 अन्तरायत्थमभ्येति तत्र कुर्यात् संस्थितिम् ।
 संस्थितिं तत्र कुर्वन्तो न प्राप्स्यन्त्युत्तमं फलम् ॥ ५७ ॥
 धारणापञ्चके सिद्धे पिशाचानां गुणाष्टकम् ।
 ऐन्द्रान्ताः पञ्च सिद्ध्यन्ति योगिनां भेदतोऽपिवा ॥ ५८ ॥
 इष्टाः पञ्चदशावस्थाः क्रमेणैव समभ्यसन् ।
 ऋब्दादादाधां प्रसाध्यान्यां द्वाभ्यामेकेन चापराम् ॥ ५९ ॥
 षण्मासात्पञ्चभिश्चान्यां चतुर्भिस्त्रिभिरेवच ।
 द्वाभ्यामेकेन पक्षेण दशभिः पञ्चभिर्दिनैः ॥ ६० ॥
 त्रिभिर्द्वाभ्यामथैकेन व्यस्तेच्छोः पूर्ववत्क्रमः ।
 शाश्वतं पदमामोति भुक्त्वा सिद्धिं यथेष्टिताम् ॥ ६१ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे भूतजयाधिकारस्योदयः ॥ १३ ॥

अथ

चतुर्दशोऽधिकारः ।

~~~~~

अथ गन्धादिपूर्वाणां तन्मात्राणामनुक्रमात् ।
धारणाः संप्रवक्ष्यामि तत्फलानां प्रसिद्धये ॥ १ ॥
पीतकं गन्धतन्मात्रं तुर्याश्रं पर्वसंभिंतम् ।
नासारन्ध्रांग्रं ध्यायेद्वज्जलाङ्गनलाञ्छितम् ॥ २ ॥
दशमाहिवसादूर्ध्वं योगिनोऽनन्यचेतसः ।
कोऽपि गन्धः समायाति द्विधाभूतोऽप्यनेकधा ॥ ३ ॥
ततोऽस्य ऋतुमात्रेण शुद्धो गन्धः स्थिरीभवेत् ।
षड्ग्रीष्मासैः स्वयं गन्धमयमेव भविष्यति ॥ ४ ॥
यो यत्र रोचते गन्धस्तं तत्र कुरुते भृशम् ।
त्र्यब्दात्सिद्धिमवाप्नोति प्रेरितां पाच्चभौतिकीम् ॥ ५ ॥
तदूर्ध्वमात्मनो रूपं तत्र संचिन्तयेद्वृद्धि ।
गन्धावरणविज्ञानं त्रिभिरब्दैरवाप्नुयात् ॥ ६ ॥
ईषहीसियुतं तत्र तन्मण्डलविवर्जितम् ।
ध्यायन्प्रपश्यते सर्वान्गन्धावरणवासिनः ॥ ७ ॥

१ स्वच्छ० पञ्चसंभितमिति पाठः । २ क० पु० रन्ध्रान्तकमिति पाठः ।

३ ख० पु० क्वापि गन्ध इति, द्विधाभूतस्य नैकधा, इति च पाठः ।

धरातच्चोक्तविम्बांभं तत्रैवमनुचिन्तयन् ।
 तत्समानत्वमभ्येति पूर्ववद्वितये स्थिरे ॥ ८ ॥
 स्वरूपं तत्र संचिन्त्य भासयन्तमधःस्थितम् ।
 तदीशत्वमवाप्नोति पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ॥ ९ ॥
 धरातच्चोक्तवत्सर्वमत ऊर्ध्वमनुस्मरन् ।
 तद्रूपं फलमाप्नोति गन्धावरणसंस्थितम् ॥ १० ॥
 रसरूपामतो वक्ष्ये धारणां योगिसेविताम् ।
 यया सर्वरसावासिर्योगिनः संप्रजायते ॥ ११ ॥
 जलबुद्धुदसंकाशं जिह्वायां चाग्रतः स्थितम् ।
 चिन्तयेद्रसतन्मात्रं जिह्वाग्राधारमात्मनः ॥ १२ ॥
 मुशीतं षड्रूपं चिन्त्यं तद्वतेनान्तरात्मना ।
 ततोऽस्य मासमात्रेण रसास्वादः प्रवर्तते ॥ १३ ॥
 लवणादीन्परित्यज्य यदा मधुरतां गतः ।
 तदा तन्निगिरन्योगी षण्मासान्पृथ्युजिज्ञवेत् ॥ १४ ॥
 जराच्याधिविनिर्मुक्तः कृष्णकेशोऽच्युतद्युतिः ।
 जीवेदाचन्द्रताराक्मभ्यस्यञ्च कवित्कवित् ॥ १५ ॥
 पूर्वोक्तबुद्धुदाँकारं स्वरूपमनुचिन्तयन् ।
 निरावरणविज्ञानमाप्नोतीति किमद्वतम् ॥ १६ ॥

१ क० पु० विम्बान्तमिति पाठः । २ ग० पु० राजनाञ्चप्रसंस्थितमिति पाठः ।
 ३ क० पु० षड्रूपं निर्गमिति पाठः । ४ ग० पु० बहुधाकारमिति पाठः ।

तमेव द्युतिसंयुक्तं ध्यायन्नाधारवर्जितम् ।
पद्यते वत्सरैः सर्वा रसावरणमाश्रिताम् ॥ १७ ॥

जलतत्त्वोक्तविम्बादि तदूर्ध्वमनुचिन्तयन् ।
पूर्वोक्तं सर्वमामोति रसावरणं स्फुटम् ॥ १८ ॥

अतो रूपवर्तीं वक्ष्ये दिव्यदृष्टिपदां शुभाम् ।
धारणां सर्वसिद्ध्यर्थं रूपतन्मात्रमाश्रिताम् ॥ १९ ॥

एकान्तस्थो यदा योगी विनिमीलितलोचनः ।
शरत्संध्याभ्रसंकाशं यज्ञु किंचित्प्रपश्यति ॥ २० ॥

तत्र चेतः समाधाय यावदास्ते दशाहेकम् ।
तावत्प्रपश्यते तत्र विन्दून्मूलमतमार्णपि ॥ २१ ॥

केचिच्चत्र सिता रक्ताः पीता नीलास्तथा परे ।
तान्वद्वा तत्र संदध्यान्मनोऽस्त्यन्तमनन्यधीः ॥ २२ ॥

षष्ठ्यासात्पश्यते तेषु रूपाणि सुबहून्यपि ।
अयब्दात्तान्येव तेजोभिः प्रदीप्तानि स्थिराणि च ॥ २३ ॥

तान्यभ्यस्यंस्ततो अब्दाद्विम्बाकाराणि पश्यति ।
ततोऽब्दात्पश्यते तेजः षष्ठ्यासात्पुरुषाकृति ॥ २४ ॥

१ ग० पु० पश्यते वत्सरैरिति पाठः । २ क० पु० बहिर्मीलितलोचन इति पाठः ।
३ क० पु० यत्तर्किचिदिति पाठः । ४ क० पु० दशाहिकमिति पाठः ।
५ क० पु० तमानितीति पाठः । ६ क० पु० तेषु इति पाठः ।

त्रिमासाद्वापकं तेजो मासात्सर्वं विसर्पितम् ।
 काळक्रमाच्च पूर्वोक्तं रूपावरणमाश्रितम् ॥ २५ ॥
 तत्सर्वं फलमाग्रोति दिव्यदृष्टिश्च जायते ।
 इतीयं कल्पनाशून्या धारणा कृतकोदिता ॥ २६ ॥
 दशपञ्चविधो भेदः स्वयमेवात्र जायते ।
 यतोऽस्यां निश्चयं कुर्यात्किमन्यैः शास्त्राङ्गम्बरैः ॥५७॥
 अतः स्पर्शवतीगमन्यां कथयामि तवाद्युना ।
 धारणां तु यथा योगी वज्रदेहः प्रजायते ॥ २८ ॥
 षड्गोणपण्डलान्तःस्थमात्मानं परिभावयेत् ।
 रूपमञ्जनसंकाशं प्रत्यंशं स्फुरिताङ्गुलम् ॥ २९ ॥
 ततोऽस्य दशभिर्देवि दिवसैस्त्वचि सर्वतः ।
 भवेत्पिणीलिकास्पर्शस्ततस्तमनुचिन्तयन् ॥ ३० ॥
 वज्रदेहत्वमासाद्य पूर्वोक्तं पूर्ववल्लभेत् ।
 पूर्वोक्तमण्डलाकारं पूर्वरूपं विचिन्तयन् ॥ ३१ ॥
 स्पर्शतत्त्वावृतिङ्गानं लभन्केन निवार्यते ।
 हीनमण्डलमात्मानं ध्यायेत्तत्पतिसिद्धये ॥ ३२ ॥
 यथा संसिद्धया सर्वस्पर्शवेदी भविष्यति ।
 कर्णौ पिधाय यवेन निर्मीलितविलोचनः ॥ ३३ ॥

यं शृणोति महाधोषं चेतस्तत्रानुसन्धयेत् ।
 दीप्यते जाठरो वह्निस्तोऽस्य दशभिर्दिनैः ॥ ३४ ॥
 दूराच्छवणविज्ञानं षष्मासादुपजायते ।
 यस्तस्यान्ते ध्वनिर्मन्दः किञ्चिल्किञ्चिद्भाव्यते ॥ ३५ ॥
 सकलात्मा स विज्ञेयस्तदभ्यासादनन्यधीः ।
 शब्दावरणविज्ञानमाग्रोति स्थिरतां गतम् ॥ ३६ ॥
 यः पुनः श्रूयते शब्दस्तदन्ते शंखनादवत् ।
 प्रलयाकलरूपं तदभ्यस्यं तत्फलेष्टुभिः ॥ ३७ ॥
 स एवातिरामन्यशब्दप्रच्छादको यदा ।
 विज्ञानाकल इत्युक्तस्तदासावपराजिते ॥ ३८ ॥
 मनोह्नादकरो योऽन्यस्तदन्ते संविभाव्यते ।
 स मञ्च इति विज्ञेयो योगिभिर्योगकाङ्क्षिभिः ॥ ३९ ॥
 ततस्तु श्रूयते योऽन्यः शान्तघण्टानिनादवत् ।
 स मञ्चेश इति प्रोक्तः सर्वसिद्धिफलप्रदः ॥ ४० ॥
 घण्टानादविरामान्ते यः शब्दः संप्रजायते ।
 मञ्चेशेशपदं तद्धि सिद्धीनां कारणं महद् ॥ ४१ ॥
 अनिलेनाहता वीणा याहङ्कादं विमुञ्चति ।
 ताहशो यो ध्वनिस्तत्र तं विद्याच्छांभवं पदम् ॥ ४२ ॥

पृथग्वा क्रमशो वापि सर्वनेतान्समभ्यसेत् ।
 प्रामोति सर्ववित्सद्दीः शब्दावरणमाश्रितः ॥ ४३ ॥
 इत्येताः कथिताः पञ्च तन्मात्राणां तु धारणाः ।

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे तन्मात्रधारणाधिकारशतुर्दशः ॥ १४ ॥

अथ
पञ्चदशोऽधिकारः ।

अथ वागिन्द्रियादीनां मनोन्तानामनुकमात् ।
 धारणाः संप्रवक्ष्यामि दशैकां च समांसतः ॥ १ ॥
 वचनान्तं नमःशब्दमात्मनश्चिन्तयेद्बुधः ।
 गृहीतवाक्त्वमन्येति मौनेन मधुसूदनि ॥ २ ॥
 सर्वत्रास्खलिता वाणी पङ्किर्मासैः प्रवर्तते ।
 सर्वशास्त्रार्थवेचृत्वं वत्सरादुपजायते ॥ ३ ॥
 वागेवास्य प्रवर्तेत काव्यालङ्कारभूषिता ।
 त्रिभिरब्दैः स्वर्यं कर्ता शास्त्राणां संप्रजायते ॥ ४ ॥
 तत्रैव चिन्तयेदेहं स्वकीयमनुरूपतः ।
 भूयस्तमेव धवलमीषत्तेजोवभासितम् ॥ ५ ॥
 रसान्तःसोमविश्वादितेजोन्तं तमनुस्मरेत् ।
 सर्वं फलमवाभोति वागावरणं क्रमात् ॥ ६ ॥
 पाणौ च तं सप्तादशय षण्मासाद्वारसंस्थितम् ।
 वस्तु गृह्णात्यसंदेहाङ्ग्यबद्धात्परेऽपि व्रमरिधेः ॥ ७ ॥
 तत्रात्मदेहपूर्वं तु प्रशाभमनुच्छितयन् ।
 सव्यापारादिभेदेन चतुर्दशकमादरात् ॥ ८ ॥

पूर्वोक्तकालनियमात्पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ।
 सर्वं फलमवाग्नोति हस्तावृतिसमाश्रितम् ॥ ९ ॥

 पादावेवंविधो ध्यायन्वत्सरत्रयमादरात् ।
 मुहूर्तेन समुद्रान्तामश्रान्तो भ्रमति क्षितिम् ॥ १० ॥

 चतुर्दश समभ्यर्च्य स्वदेहादिकमभ्यसन् ।
 प्राग्नोति पूर्ववत्सर्वफलं पादावृतिस्थितम् ॥ ११ ॥

 पायावपि मैनसत्तत्त्वं स्थिरीकुर्वन्नवाप्स्यति ।
 मासेन तद्वव्याधिविमुक्तिमवलम्बितः ॥ १२ ॥

 पुण्यक्षेत्रकत्वमाग्नोति त्रिभिरब्दैरनादरात् ।
 चतुर्दशविधं चात्र पूर्ववत्फलमाप्स्यति ॥ १३ ॥

 स्वरूपतः स्मरेण्डिङ्गं मासमात्राज्जितेन्द्रियः ।
 षट्ठिमासैरनायासादिच्छाकामित्वमाप्नुयात् ॥ १४ ॥

 चतुर्दशविधे भेदे तत्राभ्यस्ते महामतिः ।
 लिङ्गावरणजं सर्वं पूर्ववलुभते फलम् ॥ १५ ॥

 स्वजिह्वामिन्दुवर्णाभां चिन्तयेइशभिर्दिनैः ।
 प्राग्नोत्यनुभवं योगी जिह्वाभवमिवात्मनः ॥ १६ ॥

१ ग० पु० पुरोक्तेति पाठः ।   २ ग० पु० मनस्तद्विति पाठः ।

३ क० पु० इच्छासिद्धिमवाप्नुयादिति पाठः ।

आस्वादयति दूरस्थं षण्मासादेकमानसः ।
 वत्सरैस्तु त्रिभिः साक्षाल्लेख्यसौ परमामृतम् ॥ १७ ॥

येनासौ भवति योगी जरामरणवर्जितः ।
 अपेयादिप्रसक्तोऽपि न पापैः परिभूयते ॥ १८ ॥

पूर्ववत्सर्वमन्यच्च स्वदेहाद्यनुचिन्तयन् ।
 फलमाप्नोत्यसंदेहाद्रसनावृतिसंभवम् ॥ १९ ॥

कनकार्भं स्वकं ग्राणमनुचिन्तयतः शनैः ।
 दिवसैर्दशभिर्ग्राणशून्यतानुभवो भवेत् ॥ २० ॥

षण्मासाद्रान्धमाद्राति दूरस्थस्यापि वस्तुनः ।
 घातयेद्रान्धमाद्राय यस्य दुष्टो भविष्यति ॥ २१ ॥

वत्सरैस्तु त्रिभिर्दिव्यं गन्धमासाद्य योगवित् ।
 जरामरणनैर्गुण्ययुक्तो दिव्यत्वर्महति ॥ २२ ॥

सर्वमन्यथोऽदिष्टं तथैव च विचिन्तयेत् ।
 क्रगिकं फलमाप्नोति ग्राणावरणमास्थितम् ॥ २३ ॥

उदयादित्यसंकाशे चिन्तयश्चक्षुषी निजे ।
 दशाहाच्छुषो रक्तस्तावानुभवमाप्स्यति ॥ २४ ॥

वेदना महती चास्य ललाटे संप्रजायते ।
 न भेतव्यं महादेवि न चाभ्यासं परियजेत् ॥ २५ ॥

संत्यजन्मन्धतामेति तेन यत्वात्समध्यसर्वे ।
 षड्डिर्मासैर्महायोगी दिव्यदृष्टिः प्रजायते ॥ २६ ॥
 छिद्रां प्रपश्यते भूमि कटाहान्तामतन्द्रितः ।
 आघ्रुवान्तपथोर्धर्वं च करामलकंवद्गुधः ॥ २७ ॥
 वत्सरैस्तु त्रिभिर्योगी ब्रह्माण्डान्तं प्रपश्यति ।
 तदन्तर्योगिनीज्ञानं शरीरसर्थं प्रजायते ॥ २८ ॥
 स्वदेशादिकमन्यच्च पूर्वोत्तं पूर्ववत्समरन् ।
 नयनादृतिं सर्वमाग्रोतीति किमद्गुतम् ॥ २९ ॥
 सर्वत्राञ्जनपत्राभां निस्तरङ्गां त्वचं स्मरन् ।
 शङ्खैरपि न मासेन हेन्तुं शक्यो भविष्यति ॥ ३० ॥
 षष्ठ्यासादितिर्तीव्रेण नाश्निनाप्येष देहते ।
 वत्सरत्रितयाद्योगी वज्रोपलविषादिभिः ॥ ३१ ॥
 पीड्यते न कंदाचित्स्यादजरामरतां गतः ।
 स्पर्शादृतिजविज्ञानगीतवच्च चतुर्दशा ॥ ३२ ॥
 भेदाः सह फलैर्देयाः पूर्वकाळित्तुसारंवः ।
 किंत्वत्र चिन्तेयेदेहं स्वदेशादिभिरादृतम् ॥ ३३ ॥
 संदधानः स्वकं चेतः श्रोत्राकाशे विचक्षणः ।
 दूराच्छूबणविज्ञानं षष्ठ्यासादुपजायते ॥ ३४ ॥

त्रिभिः संवत्सरैर्देवि ब्रह्माण्डान्तरदीरितम् ।
शृणोति सं स्फुटं सर्वे जरामरणवज्जितः ॥ ३६ ॥

तत्राकाशोक्तवत्सर्वं स्वदेहाद्यनुचिन्तयेत् ।
श्रोत्रावरणं सर्वं फलमाप्नोति पूर्ववत् ॥ ३७ ॥

मनोवतीमितो वक्ष्येण धारणां सर्वसिद्धिदाम् ।
यथा संसिद्धया देवि सर्वसिद्धिफलं लभेत् ॥ ३८ ॥

मन एव मनुष्याणां कारणं वन्धमोक्षयोः ।
तस्माच्चदर्थ्यसेन्मव्वी यदीच्छेन्मोक्षमव्ययम् ॥ ३९ ॥

तदर्थचन्द्रसंकाशमधोवक्त्रं हृदि स्थितम् ।
चिन्तयन्मासमात्रेण प्रतिभां प्रतिपत्स्यते ॥ ४० ॥

अकस्मात्पश्यते किञ्चिदकस्माच्छृणुते तथा ।
सर्वेन्द्रियात्मकं ज्ञानमकस्माच्च कचित्कचित् ॥ ४१ ॥

स्वस्वकेन्द्रियविज्ञानं संपश्येद्वत्सरत्रयात् ।
भवते योगयुक्तस्य योगिनः सुपरिमुटम् ॥ ४२ ॥

स्वदेहादिकमप्यत्र पूर्वोक्तवदत्तुस्मरन् ।
चित्तावरणविज्ञानं प्राप्य सोमगुणं लभेत् ॥ ४३ ॥

१ क० पु० विस्फुटं सर्वमिति पाठः । २ ग० पु० मक्षयमिति पाठः ।

३ क० पु० पतितां प्रतीति पाठः ।

इत्येकादश गीतानि समभ्यस्यानि ते तथा ।
 इन्द्रियाणि, यतः सर्वं फलमेव प्रतिष्ठितम् ॥ ४३ ॥
 बन्धमोक्षावुभावेताविन्द्रियाणां जगुर्बुद्याः ।
 विगृहीतानि बन्धाय विमुक्तानि विमुक्तये ॥ ४४ ॥
 एतानि व्यापके भावे यदा स्युर्मनसा सह ।
 विमुक्तानीति विद्विन्द्रिष्टतव्यानि तदा प्रिये ॥ ४५ ॥
 यदा तु विषये कापि प्रदेशान्तरवर्तिनि ।
 संस्थितानि तंदा तानि बद्धानीति प्रचक्षते ॥ ४६ ॥
 इत्यैयं द्विविधो भावः शुद्धाशुद्धप्रभेदतः ।
 इन्द्रियाणां समाख्यातः सिद्धयोगीश्वरीमते ॥ ४७ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरेऽक्षधारणाधिकारः पञ्चदशः ॥ १५

१ तं० इन्द्रियाणीति पाठः ।

२ क० पु० तदेतानीति पाठः ।

३ तं० इत्येवमिति पाठः ।

अथ

षोडशोऽधिकारः

अथ गर्वमर्यां दिव्यां धारणां धारणोच्चमाम् ।
महागर्वकर्णं वक्ष्ये योगिनां योगवन्दिते ॥ १ ॥

षोडशारं स्परेच्चक्रमात्पदेहेयनन्यधीः ।
एषोऽहमिति संचिन्त्य स्वकार्यपरिवारितम् ॥ २ ॥

अपधृष्यो भवेद्योगी वत्सरत्रितयेन तु ।
ममत्वमच्युतं तस्य भवेत्सर्वत्र कुत्रचित् ॥ ३ ॥

तादृपस्य चक्रस्य नाभिं मूर्तिं स्वकां स्परन् ।
चिन्तयेत्सर्वमेवाहं मयि सर्वमवस्थितम् ॥ ४ ॥

ततोऽहङ्कारविज्ञानं प्रायोतीति किमद्गुतम् ।
हृच्छके समनुध्यायन्मत्स्वरूपमतन्द्रितः ॥ ५ ॥

अर्कलोकमवाग्नोति गर्वावरणं फलम् ।
विभ्वादिकं क्रमात्सर्वं चिन्तयन्नीलङ्गोहितम् ॥ ६ ॥

तद्वं सर्वमाग्नोति दशावस्थाप्रचोदितम् ।
इति गर्वमर्यी प्रोक्ता प्रजापतिगुणप्रदा ॥ ७ ॥

उद्यदांदित्यविम्बाभं हृदि पद्ममनुस्मरन् ।
 धर्मादिभावसंयुक्तमृप्तं सकर्पिकम् ॥ ८ ॥
 मासेन स्थिरबुद्धिः स्यात्पद्मः श्रुतिधरो भवेत् ।
 त्रिभिरब्दैः स्वयं कर्ता शास्त्राणां संप्रजायते ॥ ९ ॥
 स्वां तत्र चिन्म्बयेन्मूर्तिं बुद्धितत्त्वं प्रपश्यति ।
 तदीशज्ञानमाग्नोति ब्रह्मण्यमनुचिन्तयन् ॥ १० ॥
 वेदानुद्विरते सप्त ? [सुमः] सप्ताधिस्थोऽथवा मुनिः ।
 सुस्थिरास्ते सदाभ्यासादनधीता अपि स्फुटम् ॥ ११ ॥
 विम्बादिकं क्रमात्सर्वं पूर्वोक्तमनुचिन्तयन् ।
 प्राग्नोति ब्राह्मणैर्वर्यं बुद्ध्यावरणमाश्रितम् ॥ १२ ॥
 हृदि विम्बं रवेध्यायिंस्तदन्तः सोमप्णलम् ।
 एवमभ्यसतस्तस्य षष्ठ्यासादुपजायते ॥ १३ ॥
 दिव्यचक्षुरनायासात्सिद्धिः स्याद्वत्सरत्रयात् ।
 स्त्रदेहं चिन्तयंस्तत्र गुणज्ञानमवाप्यति ॥ १४ ॥
 लिङ्गाकारं स्मरन्दीप्तं तदीशत्वमवामुयत् ।
 विम्बादि पूर्वकद्वायद्वद्वकं दशकात्मकम् ॥ १५ ॥

फलमामोत्यसंदेहाद्गुणावरणसंस्थितम् ।
 चतुर्विंशत्यमी प्रोक्ताः प्रत्येकं दशपञ्चधा ॥ १६ ॥

धारणाः क्षमादितच्चानां समासाद्योगिनां हिताः ।
 त्रयोदशात्मके भेदे षडन्याः संस्थिता यथा ॥ १७ ॥

योगिनामनुवर्ण्यन्ते तथा योगप्रसिद्धये ।
 देहं मुक्त्वा स्वरूपेण नान्यत् किंचिदिति स्मरेत् ॥ १८ ॥

सितपञ्चासनासीनं मण्डलत्रितयोपरि ।
 एवमत्र स्थिरीभूते मासमात्रेण योगवित् ॥ १९ ॥

सर्वव्याधिविनिर्मुक्तो भवतीति किमद्गृह्णतम् ।
 षण्मासादस्य विज्ञानं जायते पृथिवीतले ॥ २० ॥

अब्दाज्जरादिनिर्मुक्तखिभिः पुंस्तच्चद्वयवेत् ।
 हृदधःपङ्कजेऽत्रैव द्वादशार्धाङ्गुलां तनुम् ॥ २१ ॥

हृदन्ते भावयेत्स्वान्यां षण्मासान्मृत्युजिद्वयेत् ।
 त्रिभिरब्दैः समाप्नोति पुंस्तच्चेश्वरतुल्यताम् ॥ २२ ॥

बिम्बादौ पूर्ववत्सर्वं तत्र संचिन्तिते सति ।
 फलमामोत्यसंदेहात्पुरुषावरणस्थितम् ॥ २३ ॥

एतद्वेदान्तविज्ञानं समासादुपवर्णितम् ।
 कपिलस्य पुरा प्रोक्तमेतद्विस्तरशो मया ॥ २४ ॥

१ क० पु० विशतिसंप्रोक्ता इति पाठः ।

शरत्संध्याप्रसंघाभं स्वदेहमनुचिन्तयन् ।

वीतरागत्वमामोति षड्मार्मासैर्न संशयः ॥ २५ ॥

जरामरणनिर्मुक्तो वर्षैषौपजायते ।

त्र्यब्दाज्ञानमवाप्नोति रागावरणं महत् ॥ २६ ॥

रक्तं संचिन्तयेद्देहं संपूर्णांगोपरिस्थितम् ।

मासषङ्कमनुद्विशो वीतरागत्वसिद्धये ॥ २७ ॥

स्मरन्संवत्सरे सम्यङ्गमृत्युना न प्रपीड्यते ।

त्रिभिरब्दैर्जितद्वन्द्वो रागे च समतां व्रजेत् ॥ २८ ॥

रक्तपद्मस्थितं रक्तं पञ्चपर्वं हृदावधि ।

ध्यायन्फलमवामोति पूर्वोक्तमस्तिलं क्रमात् ॥ २९ ॥

विम्बादि चात्र पूर्वोक्तमनुचिन्तयतो मुहुः ।

फलं भवति निःशेषं रञ्जकावृतिसंभवम् ॥ ३० ॥

हृदि पद्मं सितं ध्यायेद्ब्रह्मपत्रं सकेसरम् ।

सर्वामृतमयं दिव्यं चन्द्रकलिपतकर्णिकम् ॥ ३१ ॥

निश्चलं तत्र संयम्य चेतो निद्रान्तमात्मनः ।

ततो यत्पश्यते स्वमे तथ्यं तत्त्वस्य जायते ॥ ३२ ॥

एवमभ्यसतस्तस्य तद्दि पञ्चोदितं फलम् ।
सर्वं प्रजायते तस्य तत्कालक्रमयोगतः ॥ ३३ ॥

चतुरहुङ्लदेहादि सर्वत्रैवं विचिन्तयन् ।
पूर्ववत्सर्वमाप्नोति विद्यातत्त्वसमुद्भवम् ॥ ३४ ॥

हृदयादेकमेकं तु व्यतिक्रम्यार्थमहुङ्लम् ।
पृथक् चक्रत्रयं ध्यायेदक्तनीलसितं क्रमात् ॥ ३५ ॥

तत्रैत्यव्येकपर्वं तु पुरुषं तत्समद्युतिम् ।
विम्बादिकं च यत्प्रोक्तं तत्त्वत्रयमिदं महत् ॥ ३६ ॥

त्रयोदशात्मकं भेदमेतदन्तं विदुर्बुधाः ।
एकादशप्रभेदेन तत्त्वद्वयमथोच्यते ॥ ३७ ॥

कण्ठकूपावधौ चक्रे पञ्चरे नाभिसंस्थितम् ।
ध्यायेतत्त्वरूपमात्मीयं दीप्तनेत्रोपलब्धवत् ॥ ३८ ॥

क्षिसादिकालतत्त्वान्ते यद्वस्तु स्थितमध्वनि ।
सर्वं प्रसाध्य योगीन्द्रो न कालेनाभिभूयते ॥ ३९ ॥

विम्बादिकेऽपि तत्रस्थे योगिनामनुचिन्तिते ।
भवतीति कलाश्र्वर्यमनायासेन तत्कलम् ॥ ४० ॥

१ ग० पु० प्रजायते देवीति पाठः । २ क० पु० तत्र तिथ्येकपर्वमिति पाठः ।

कण्ठाकाशे स्थिरं चेतः कुर्वन्योगी दिने दिने ।
 मायोत्थं फलमाप्नोति विम्बादाशपि तत्रगे ॥ ४१ ॥
 कण्ठकूपविधानाभं राहुग्रस्तेन्दुविम्बवत् ।
 चिन्तयन् पुनर्याति मायादेवशर्वतिताम् ॥ ४२ ॥
 तदेव तत्र स्वर्भानुमुक्तवत्परिचिन्तयन् ।
 तेजोदेहादिकं चापि प्राप्नोति परमेशताम् ॥ ४३ ॥
 मध्यन्दिनकराकारं लम्बकस्थं विचिन्तयेत् ।
 सप्तस्तमत्रचक्रस्य रूपं यत्सामुदायिकम् ॥ ४४ ॥
 ततः कालक्रमायोगी मत्रत्वमधिगच्छति ।
 अनुषङ्गफलं चात्र पूर्वोक्तं सर्वमिष्यते ॥ ४५ ॥
 मूर्तिं तत्रैव संचिन्त्य मत्रेशत्वमवाप्नुयात् ।
 तदधो दीपकं तेजो ध्यात्वा तत्पतितां व्रजेत् ॥ ४६ ॥
 सबाह्याभ्यन्तरं तस्मादधोर्ध्वं व्यापि च स्मरन् ।
 तेजो मत्रेश्वरेशानपदान्नं च्यवते नरः ॥ ४७ ॥
 बद्धा पद्मासनं योगी पराबीजमनुस्मरन् ।
 भुवोर्मध्ये न्यसेच्चितं तद्वहिः किंचिदग्रतः ॥ ४८ ॥
 निमीलिताक्षो हृष्टात्मा शब्दालोकविवर्जिते ।
 पश्यते पुरुषं तत्र द्वादशाङ्गुलमायतम् ॥ ४९ ॥

तत्र चेतः स्थिरं कुर्यात्ततो मासत्रयोपरि ।
सर्वावयवसंपूर्णं तेजोरूपमचञ्चलम् ॥ ५० ॥

प्रसन्नमिन्दुसंकाशं पश्यति दिव्यचक्षुषा ।
तं दृष्ट्वा पुरुषं दिव्यं कालज्ञानं प्रवर्तते ॥ ५१ ॥

अशिरस्के भवेन्मृत्युः षण्मासाभ्यन्तरेण तु ।
वञ्चनं तत्र कुर्वीत यत्रात्कालस्य योगवित् ॥ ५२ ॥

ब्रह्मरन्त्रोपरि ध्यायेच्चन्द्रविम्बमकल्मषम् ।
स्ववन्तमगृतं दिव्यं स्वदेहापूरकं बहु ॥ ५३ ॥

तेनापूरितमात्मानं चेतोनालानुसर्पिणा ।
सबाह्याभ्यन्तरं ध्यायन्दशाहान्मृत्युजिङ्गवेत् ॥ ५४ ॥

महाव्याधिविनाशेऽपि योगमेनं समभ्यसेत् ।
प्रसङ्गव्याधिविनाशाय प्रत्यङ्गाङ्गमनुस्मरन् ॥ ५५ ॥

धूमवर्णं यदा पश्येन्महाव्याधिस्तदा भवेत् ।
कृष्णे कुष्ठमवाप्नोति नीले शीतलिकाभयम् ॥ ५६ ॥

* हीनचक्षुषि तद्रोगं नासाहीने तदात्मकम् । .

यद्यदङ्गं न पश्येत तत्र तद्वाधिमादिशेत् ॥ ५७ ॥

आत्मनो वा परेषां वा योगी योगपथे स्थितः ।
वर्षेस्तु पञ्चभिः सर्वं विद्यातत्त्वान्तमश्विरि ॥ ५८ ॥

वेत्ति भुङ्गे च सततं न च तस्मात्प्रहीयते ।
तत्रस्थे तेजसि ध्याते सर्वदेहविसर्पिणि ॥ ५९ ॥

पूर्वोक्तं सर्वमाप्नोति तत्कालक्रमयोगतः ।
अथोर्ध्वव्यापिनि ध्याने तत्र तस्माद् खण्डितः ॥ ६० ॥

सर्वमन्त्रेष्वरेशत्वान्न भूयोऽपि निर्वर्तते ।
एवं ललाटदेशोऽपि महादीप्तमनुस्परश् ॥ ६१ ॥

प्रपश्यत्यचिरादेव वर्णाष्टकयुतं क्रमात् ।
इन्द्रनीलप्रतीकाशं शिखिकण्ठसमद्युति ॥ ६२ ॥

राजावर्तनिभं चान्यत्तथा वैदूर्यसंनिभम् ।
पुष्परागनिभं चान्यत्प्रवालकसमद्युति ॥ ६३ ॥

पद्मरागप्रतीकाशमन्यचन्द्रसमद्युति ।
तां दृष्टा परमां ज्योत्स्नां दिव्यज्ञानं प्रवर्तते ॥ ६४ ॥

विहारपादचारादि ततः सर्वं प्रवर्तते ।
अधोर्ध्वं व्यापिनि ध्याते न तस्माह्यवते पदात् ॥ ६५ ॥

इसेत्तसर्वमाख्यातं लक्ष्यभेदव्यवस्थितम् ।
अधुना चित्तभेदोऽपि समासादुपदिश्यते ॥ ६६ ॥

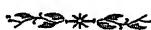
पिशाचानन्तपर्यन्तगुणाष्टकसमीहया ।
 तत्तद्रूपगुणं कुर्यात्सम्यगीशे स्थिरं मनः ॥ ६७ ॥

इतीश्वरपदान्तस्य मार्गस्यास्य पृथक् पृथक् ।
 यथोपासा तथाख्याता योगिनां योगसिद्धये ॥ ६८ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे धारणाधिकारः घोडशः ॥ १६ ॥

अथ

सप्तदशोऽधिकारः

अथैतसर्वमुद्दिष्टं यदि न स्फुटतां व्रजेत् ।
स्फुटीकृते स्थिते तत्र न मनस्तिष्ठते स्फुटम् ॥ १ ॥

गतिभङ्गं ततस्तस्य प्राणायामेन कारयेत् ।
स च पञ्चविधः प्रोक्तः पूरकादिप्रभेदतः ॥ २ ॥

पूरकः कुम्भकश्चैव रेचको ह्यपकर्षकः ।
उत्कर्षः पञ्चमो ज्ञेयस्तदभ्यासाय योगिभिः ॥ ३ ॥

पूरकः पूरणाद्वायोद्रेष्ठा षोढा च गीयते ।
स्वभावपूरणादेको विरेच्यान्यः प्रपूरितः ॥ ४ ॥

नासामुखोर्ध्वतालूनां रन्त्रभेदाद्विभिघ्नते ।
भिन्नः षोढात्वमभ्येति पुनर्भेदैरनन्तताम् ॥ ५ ॥

कुम्भः पञ्चविधो ज्ञेयस्तत्रैकः पूरितादत् ।
विधृतो रेचकात्पश्चाद्वितीयः प्रसिद्धिर्तिः ॥ ६ ॥

द्वयोरन्ते द्वयं चान्यत्स्वभावस्थश्च पञ्चमः ।
स्थानान्तरप्रभेदेन गच्छल्येषोऽप्यनन्तताम् ॥ ७ ॥

रेचकः पूर्ववज्ज्ञेयो द्विधाभूतः षडात्मकः ।
स्थानसंस्तम्भितो वायुस्तस्मादुत्कृष्य नीयते ॥ ८ ॥

योऽन्यप्रदेशसंप्राप्तै स उत्कर्षक इष्यते ।
 तस्मादपि पुनः स्थानं यतो नीतस्तदाहृतः ॥ ९ ॥
 अपकर्षक इत्युक्तो द्रावप्येतावनेकधा ।
 एषामभ्यसनं कुर्यात्प्रकाशासनस्थितः ॥ १० ॥
 अधमः सकृदुद्धातो मध्यमः सिद्धिदो मतः ।
 ज्येष्ठः स्याद्विस्तुद्धातः स च द्रादशमात्रकः ॥ ११ ॥
 त्रिर्जातुवेष्टनान्मात्रात्रिगुणाच्छोटिकात्रयात् ।
 अजितां नाक्रमेन्मात्रां वायुदोषनिवृत्तये ॥ १२ ॥
 प्रत्यङ्गधारणाद्वायुं न च चक्षुषि धारयेत् ।
 नाभिहृत्तालुकण्ठस्थे विद्वते मरुति क्रमात् ॥ १३ ॥
 चतस्रो धारणा ज्ञेया शिख्यम्बूशामृतात्मिकाः ।
 यद्यत्र चिन्तयेद्वच्यं तत्त्वसर्वगतं समरेत् ॥ १४ ॥
 विन्दुनादात्मकं रूपमीशानीं धारणां श्रितम् ।
 अमृतायाः स्मरेदिन्दुं कालत्पागोक्तवर्त्तना ॥ १५ ॥
 धारणाभिरिहैताभियोगी योगपथे स्थितः ।
 हेयं वस्तु परित्यज्य यायात्पदमनुक्तम् ॥ १६ ॥
 त्रिवेदद्विन्दुसंख्यातसमुद्धातास्त्वमा मताः ।
 एताभिरप्यधोऽप्युक्तं फलं प्राप्नोत्यनुक्तम् ॥ १७ ॥

योगाङ्गत्वे समानेऽपि तर्को योगाङ्गमुक्तम् ।
 हेयाद्यालोचना तस्मात्तत्र यत्नः प्रशस्यते ॥ १८ ॥
 मार्गे चेतः स्थिरीभूते हेयेऽपि विषयेच्छया ।
 भ्रेयं तेनानयेत्तावद्यावत्पदमनामयम् ॥ १९ ॥
 तदर्थभावनायुक्तं मनोध्यानमुदाहृतम् ।
 तदेव परमं ज्ञानं भावनामयमिष्यते ॥ २० ॥
 मुहूर्तादेव तत्रस्थः समाधिं प्रतिपद्यते ।
 तत्रापि च सुनिष्पन्ने फलं प्राप्नोत्यभीषितम् ॥ २१ ॥
 यस्तिक्चिच्छिन्तयेद्वस्तु नान्यत्वं प्रतिपद्यते ।
 तेन तन्मयतामाप्य भवेत्पश्चादभाववत् ॥ २२ ॥
 पञ्चतामिव संप्राप्तस्तीवैरपि न चाल्यते ।
 ततः शब्दादिभिर्योगी योगिनीकुलनन्दनः ॥ २३ ॥
 इत्यनेन विधानेन प्रत्याहृत्य मनो मुहुः ।
 प्राणायामादिकं सर्वं कुर्याद्योगप्रसिद्धये ॥ २४ ॥
 सर्वमप्यथवा भोगं मन्यमानो विरूपकम् ।
 स्वशरीरं परित्यज्य शाश्वतं पदमृच्छति ॥ २५ ॥
 तदा पूर्वोदितं न्यासं कालानलसमप्रभम् ।
 विपरीतविधानेन कुर्या .....द्वियुग्मताम् ॥ २६ ॥
 आग्रेयीं धारणां कृत्वा सर्वमर्मप्रतापिनीम् ।
 यूर्येद्वायुना देहमङ्गुष्ठान्मस्तकान्तिकम् ॥ २७ ॥

तमुत्कृष्य ततोऽङ्गुष्ठाद् ब्रह्मरन्त्रान्तमान्येत् ।
 छेदयेत्सर्वमर्माणि मन्त्रेनानेन योगवित् ॥ २८ ॥
 जीवमादिद्विजास्तु शिरोमालादिसंयुतम् ।
 कृत्वा तदग्रे कुर्वीत द्विजमाद्यमजीवकम् ॥ २९ ॥
 इत्येषा कथिता कालरात्रिर्मर्मनिकृन्तनी ।
 नैनां समुच्चरेद्वेवि य इच्छेद्वीर्धजीवितम् ॥ ३० ॥
 शतार्थोच्चारयोगेन जायते मूर्ध्वं वेदना ।
 एवं प्रत्ययमालोच्य मृत्युजिज्ञानमाश्रयेत् ॥ ३१ ॥
 निपीड्य तं ततस्तत्र विन्दुनादादिचिन्तकम् ।
 वेगादुत्कृष्य तत्रस्थकालरात्रो विसर्जयेत् ॥ ३२ ॥
 .... सिद्धयोगीश्वरी मते ।
 तत्सकाशाङ्गवेत्सिद्धिः सर्वमन्त्रोक्तलक्षणा ॥ ३३ ॥
 तदेव मन्त्ररूपेण म [तुष्यैः] समुपास्यते ।
 एष ते ज्ञेयसञ्ज्ञावः कथितः सुखान्दिते ॥ ३४ ॥
 अभक्तस्य गुहस्यापि नाख्येयो जातुचिन्मया ।
 उदरं सर्वमापूर्य ब्रह्मरन्त्रान्तमागतम् ॥ ३५ ॥
 वायुं भ्रमण्योगेन ततस्तं प्रेरयेत्तथा ।
 यावत्प्राणप्रदेशान्तं योगिनां मनसेष्टितम् ॥ ३६ ॥

१ क० पु० माद्यं सजीवकमिति पाठः । २ क० पु० तदा भ्रमणेति पाठः

व्याप्यते पुनरा [दृत्य] तथैव नाभिमण्डलम् ।
 एवं समभ्यसेत्तावद्यावद्वासरसप्तकम् ॥ ३७ ॥
 तदाप्रभृति संयुक्तः कर्षयेत्त्रिदशानपि ।
 अनेनाकृष्ण विज्ञानं सर्वयोगिनिषेवितम् ॥ ३८ ॥
 गृहीयाद्योगयुक्तात्मा किमन्यैः क्षुद्रशासनैः ।
 प्रथमं महती धूर्णिरभ्यासात्तस्य जायते ॥ ३९ ॥
 ततः प्रकम्पो देवेशि ज्वलतीव ततोऽप्यणुः ।
 इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे सप्तदशोऽधिकारं ॥ १७ ॥

अथ

अष्टादशोऽधिकारः ।

शृणु देवि परं गुब्बमप्राप्यमकृतात्मनाम् ।
यन्न कस्यचिदाख्यातं तदद्य कथयामि ते ॥ १ ॥

सर्वमन्यत्परित्यज्य चित्तमत्र निवेशयेत् ।
मृच्छैलधातुरत्नादिभवं लिङ्गं न पूजयेत् ॥ २ ॥

यजेदाध्यात्मिकं लिङ्गं यत्र लीनं चराचरम् ।
वहिर्लिङ्गस्य लिङ्गत्वमनेनाधिष्ठितं यतः ॥ ३ ॥

अतः प्रपूजयेदेतत्परमाद्वैतमाश्रितः ।
अनुध्यानेन देवेशि परेण परमाणुना ॥ ४ ॥

योऽनुध्यातः स एवैतलिङ्गं पश्यति नापरः ।
यदेतत्स्पन्दनं नाम हृदये समवास्थितम् ॥ ५ ॥

तत्र चित्तं समाधाय कम्प्य उद्भव एव च ।
तत्र प्रशान्तिमापन्ने मासेनैकेन योगवित् ॥ ६ ॥

हृदयादुत्थितं लिङ्गं ब्रह्मरन्न्द्रान्तमीश्वरि ।
स्वप्रभोद्योतिताशेषदेहान्तममलद्युति ॥ ७ ॥

तत्रैव पश्यते सर्वे मन्त्रजालं महापतिः ।
तन्मस्तकं समाख्य मासमात्रमनन्यधीः ॥ ८ ॥

---

१ ग० पु० मन्येनाधिष्ठितामिति पाठः ।

ततस्तत्र सुनिष्पत्वे षण्पासात्सर्वसिद्धयः ।
 एतलिङ्गमविज्ञाय यो लिङ्गी लिङ्गमश्रयेत् ॥ ९ ॥
 वृथा परिश्रमस्तस्य न लिङ्गफलमद्वृते ।
 शैवमेतन्महालिङ्गमात्मलिङ्गे [न] सिद्ध्यति ॥ १० ॥
 सिद्धेऽत्र लिङ्गवलिङ्गी लिङ्गस्थो लिङ्गवर्जितः ।
 भवतीति किमाश्र्वयमेतस्मालिङ्गलिङ्गितः ॥ ११ ॥
 अनेन लिङ्गलिङ्गेन यदा योगी बहिर्वजेत् ।
 तदा लिङ्गीति विज्ञेयः पुरान्तं लिङ्गमिष्यते ॥ १२ ॥
 एतस्मालिङ्गविज्ञानाद्योगिनो लिङ्गिताः स्मृताः ।
 अनेनाधिष्ठिताः मन्त्राः शान्तरौद्रादिभेदतः ॥ १३ ॥
 भवन्तीति किमाश्र्वयं तद्वावगतचेतसः ।
 रौद्रं भावं समाश्रित्य यदि योगं समभ्यसेत् ॥ १४ ॥
 दुर्निरीक्ष्यो भवेत्सर्वैः सदेवासुरमानुषैः ।
 गमागमविनिर्मुक्तः सर्वदृष्टिरकातरः ॥ १५ ॥
 मुहूर्ते तिष्ठते यावत्तावदेवेशमाप्नुयात् ।
 आविष्टः पश्यते सर्वं सूर्यकोटिसमद्युति ॥ १६ ॥
 यत्तदक्षरमव्यक्तं शैवं भैरवमित्यपि ।
 तं दृष्टा वत्सराधेन योगी सर्वज्ञतामियात् ॥ १७ ॥
 य एवैनं समासाद्य यस्तुष्टिमधिगच्छति ।
 न च कृत्रिमयोगेषु स मुक्तः सर्वबन्धनैः ॥ १८ ॥

प्राणायामादिकैलिङ्गयोगाः स्युः कृत्रिमा मताः ।
 तेन तेऽकृतकस्यास्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥१९॥
 एतत्समभ्यसन्योगी दिव्यचिह्नाने पश्यति ।
 उपविष्ट ऋजुयोगी न किञ्चिदपि चिन्तयेत् ॥ २० ॥
 मुहूर्तान्धिर्दहेत्सर्वं देहस्थमकृतं कृतम् ।
 दद्यमानस्य तस्येह प्रकम्पानुभवो भवेत् ॥ २१ ॥
 ततस्तत्र स्थिरीभूते ज्योतिरन्तः प्रकाशते ।
 तां दृष्ट्वा परमां दीर्घिं दिव्यज्ञानं प्रवर्तते ॥ २२ ॥
 स्वतन्त्रशिवतामेति भुज्ञानो विषयानपि ।
 अनिमीलितदिव्याक्षो यावदास्ते मुहूर्तकम् ॥ २३ ॥
 तस्मात्सर्वगतं भावमात्मनः प्रतिपद्यते ।
 तमेव भावयेद्यत्नात्सर्वसिद्धिकलेष्या ॥ २४ ॥
 ततस्तं भावयेद्योगी कम्पमानोऽत्यनुल्वणम् ।
 ततः प्रपश्यते तेजो ललाटाग्रे समन्ततः ॥ २५ ॥
 दृष्ट्वा तत्परं तेजो दिव्यज्ञानमवामुयात् ।
 षड्ग्रीष्मासैरनायासाद्वत्सरेण प्रसिद्ध्यति ॥ २६ ॥
 शिवतुल्यबलो भूत्वा यत्रेषुं तत्र गच्छति ।
 चेतः सर्वगतं कृत्वा मुहूर्तादेव योगवित् ॥ २७ ॥

शब्दत्यावेशमवामोति प्रकम्पानुभवात्मकम् ।
 ततस्तत्र स्थिरीभूते मासमात्रेण योगवित् ॥ २८ ॥
 शार्कं प्रपश्यते तेजः सवाह्याभ्यन्तरे स्थिरम् ।
 तत्र सम्यक् सुनिष्पन्ने सर्वेन्द्रियजमादरात् ॥ २९ ॥
 तत्र स्फुटमवामोति विज्ञानमनिवारितम् ।
 सर्वगं चात्र विज्ञेयं यदक्षार्थेन संगतम् ॥ ३० ॥
 एकमेवेदमाख्यातं तत्त्वं पर्यायभेदतः ।
 कर्मन्द्रियाणि बुद्ध्यन्तं परित्यज्य समस्तकम् ॥ ३१ ॥
 भावयेत्परमां शर्किं सर्वत्रैव विचक्षणः ।
 निश्चलं तु मनः कृत्वा यावत्तन्मयतां गतः ॥ ३२ ॥
 तावत्सर्वगतं भावं क्षणमात्रात्प्रपन्नते ।
 निर्दद्य पाशजालानि यथेष्ट फलमामुषात् ॥ ३३ ॥
 तस्मात्सप्त्यसेदेनं कृत्वा निश्चयमात्मनः ।
 यत्राधारविनिरुक्तो जीवो लयमवाप्स्यति ॥ ३४ ॥
 तत्स्थानं सर्वमन्त्राणामुत्पत्तिक्षेत्रंमिष्यते ।
 द्विविधं तत्परिज्ञेयं बाह्याभ्यन्तरभेदतः ॥ ३५ ॥
 प्रयातव्याधिका मात्रा सा ज्ञेया सर्वसिद्धिदा ।
 अथवा गच्छतस्तस्य स्वप्नवृत्त्या विचक्षणः ॥ ३६ ॥

१ ग० पु० यदक्षार्थैर्न संगतमिति पाठः ।

२ क० पु० उत्पत्तिस्थानमिति पाठः ।

निरोधं मध्यमे स्थाने कुर्वत क्षणमात्रकम् ।
 पश्यते तत्र चिच्छक्ति तुष्टिमात्रामस्त्राण्डिताम् ॥ ३७ ॥
 तदेव परमं तत्त्वं तस्माज्ञातमिदं जगत् ।
 स एव मन्त्रदेहस्तु सिद्धयोगीश्वरीमते ॥ ३८ ॥
 तेनैवालिङ्गिता मन्त्राः सर्वसिद्धिफलप्रदाः ।
 ईषब्रावृत्तवर्णस्तु हेयोपादेयवर्जितः ॥ ३९ ॥
 यां संवित्तिमवामोति शिवतत्त्वं तदुच्यते ।
 तत्र चित्तं स्थिरीकुर्वन्सर्वज्ञत्वमभ्युप्यात् ॥ ४० ॥
 तत्रैव दिव्यचिद्ग्राहनि पश्यते च न संशयः ।
 यत्रैव कुत्रचिद्ग्राहे विकार उपजायते ॥ ४१ ॥
 संकल्पपूर्वको देवि तत्तत्त्वं तत्त्वमुक्तमम् ।
 तदभ्यसेन्महायोगी सर्वज्ञत्वजिगीषया ॥ ४२ ॥
 प्रामोति परमं स्थानं भुक्त्वा सिद्धिं यथेष्टिताम् ।
 गन्धपुष्पादिभिर्योगी नित्यमात्मानमादरात् ॥ ४३ ॥
 ब्रह्मरन्धप्रदेशे तु पूजयेद्वावतोऽपि वा ।
 द्रवद्रव्यसमायोगात्तत्पत्नं तस्य जायते ॥ ४४ ॥
 गन्धपुष्पादिगन्धस्य ग्रहणं यजनं मतम् ।
 षट्सास्त्रादनं तस्य नैवेद्याय प्रकल्पते ॥ ४५ ॥

१ क० पु० द्रव्याद्रव्येति ।

यमेवोच्चारयेद्वर्णं स जपः परिकीर्तिः ।
 तत्र चेतः समाधाय दद्यमानस्य वस्तुनः ॥ ४६ ॥
 ज्वालान्तस्तिष्ठते यावत्तावद्ग्रामः कृतो भवेत् ।
 यदेव पश्यते रूपं तदेव ध्यानमिष्यते ॥ ४७ ॥
 प्रसङ्गादिदमुद्घृष्टमद्वैतयजनं महत् ।
 उदयार्कसमाख्यासमूर्ध्वद्वारे मनः स्थिरम् ॥ ४८ ॥
 हृदि वा तत्तथा कुर्याद्वादशान्तेऽथ वामुयात् ।
 ततो मासार्धमात्रेण तद्रूपमुपलभ्यते ॥ ४९ ॥
 उपलब्धं तदभ्यस्य सर्वज्ञत्वाय कल्पते ।
 वस्त्रेण मुखमाच्छाद्य योगी लक्ष्ये नियोजयेत् ॥ ५० ॥
 नाभिकन्दादधस्ताञु यावत्तत्त्वं शिखावधि ।
 सूक्ष्मतारकसंकाशं रश्मिज्वालाकरालितम् ॥ ५१ ॥
 प्राणशक्तयवसाने तु पश्यते रूपमात्मनः ।
 तदेवाभ्यसतो देवि विकासमुपगच्छति ॥ ५२ ॥
 तन्मुखं सर्वमन्त्राणां सर्वतन्त्रेषु पठ्यते ।
 ततोऽस्य मासमात्रेण काचित्संविच्चिरिष्यते ॥ ५३ ॥
 यतः सर्वं विजानाति हृदये संव्यवस्थितम् ।
 तां ज्ञात्वा कस्यचिद्योगी न सम्यक्प्रतिपादयेत् ॥ ५४ ॥

अध्यात्मात्कथनं कुर्यान्नाकाले मृत्युमाप्नुयात् ।
 मृतोऽपि श्वप्रसंघाते क्रमेण परिपच्यते ॥ ५५ ॥
 एवं ज्ञात्वा महादेवि स्वाहितं समुपार्जयेत् ।
 शिष्योऽप्यन्यायतो गृह्णन्नरकं प्रतिपद्यते ॥ ५६ ॥
 न च तत्कालमाग्नोति वचस्त्ववितर्थं मम ।
 न्यायेन ज्ञानमासाद्य पश्चात् प्रतिपद्यते ॥ ५७ ॥
 तदा तस्य प्रकुर्वीत विज्ञानापहृतिं बुधः ।
 ध्यात्वा तमग्रतः स्थाप्य स्वरूपेणैव योगवित् ॥ ५८ ॥
 षड्बुधं विन्यसेन्मार्गं तस्य देहे पुरोक्तवत् ।
 ततस्तं दीपमालोक्य तदङ्गुष्टाग्रतः क्रमात् ॥ ५९ ॥
 नयेत्तेजः समाहृत्य द्वादशान्तमनन्यधीः ।
 ततस्तं तत्र संचिन्त्य शिवेनैकत्वमागतम् ॥ ६० ॥
 तत्र ध्यायेत्तमोरूपं तिरोभावनशीलनम् ।
 पतन्तीं तेन मार्गेण हङ्गुष्टाग्रान्तमागतम् ॥ ६१ ॥
 सवाद्याभ्यन्तरं ध्यायेन्निविडाङ्गनसप्रभाम् ।
 अनेन विधिना तस्य मूढबुद्धेद्वारात्मनः ॥ ६२ ॥
 विज्ञानमन्त्रविद्याद्या न कुर्वन्त्युपकारिताम् ।
 चित्ताभिसंधिमात्रेण हङ्गुष्टस्यापि जायते ॥ ६३ ॥
 कथंचिदुपलब्धस्य नित्यमेवापकारिणः ।
 अथवा सूर्यविम्बाभं ध्यात्वा विच्छेद्यमग्रतः ॥ ६४ ॥

स्वभानुरूपया शक्त्या ग्रस्तं तमनुचिन्तयेत् ।
 अपराधसहस्रैस्तु कोपेन महतान्वितः ॥ ६५ ॥
 विधिमेनं प्रकुर्वीत क्रीडार्थं न तु जातुचित् ।
 अनेन विधिना भ्रष्टो विज्ञानादपरेण च ॥ ६६ ॥
 न शक्यो योजितुं भूयो यावत्तेनैव नोद्धृतः ।
 करुणाकृष्टचित्तस्तु तस्य कृत्वा विशोधनम् ॥ ६७ ॥
 प्राणायामादिभिस्तीव्रैः प्रायश्चित्तैर्विधिश्रुतैः ।
 ततस्तस्य प्रकुर्वीत दीक्षां पूर्वोक्तवर्त्मना ॥ ६८ ॥
 ततः सर्वमवाग्नोति फलं तस्मादनन्यधीः ।
 एवं ज्ञात्वा प्रयत्नेन गुरुमासादयेत्सुधीः ॥ ६९ ॥
 यतः संतोष उत्पन्नः शिवज्ञानामृतात्मकः ।
 न तस्यान्वेषयेद्वृत्तं शुभं वा यदि वाशुभम् ॥ ७० ॥
 स एव तद्विजानाति युक्तं वायुक्तमेव वा ।
 अकार्येणु यदा सक्तः प्राणद्रव्यापहारिषु ॥ ७१ ॥
 तदा निवारणीयोऽसौ प्रणतेन विपश्चिता ।
 तेनातिवार्यमाणोऽपि यद्यसौ न निर्वर्तते ॥ ७२ ॥
 तदान्यत्र कविद्वित्वा शिवमेवानुचिन्तयेत् ।
 एष योगविधिः प्रोक्तः समासाद्योगिनां हितः ॥ ७३ ॥
 नात्र शुद्धिर्नवाशुद्धिर्न भक्ष्यादिविचारणम् ।
 न द्वैतं नापि चाद्वैतं लिङ्गपूजादिकं न च ॥ ७४ ॥

न चापि तत्परित्यागो निष्परिग्रहतापि वा ।
 सपरिग्रहता वापि जटाभस्मादिसंग्रहः ॥ ७५ ॥
 तत्यागो न व्रतादीनां चरणाचरणं च यत् ।
 क्षेत्रादिसंप्रवेशश्च समयादिप्रपालनम् ॥ ७६ ॥
 परस्वरूपलिङ्गादि नामगोत्रादिकं च यत् ।
 नास्मिन्विधीयते किंचिन्न चापि प्रतिषिध्यते ॥ ७७ ॥
 विहितं सर्वमेवात्रं प्रतिषिद्धमथापि वा ।
 किंत्वेतदत्र देवेशि नियमेन विधीयते ॥ ७८ ॥
 तत्त्वे चेतः स्थिरीकार्यं सुप्रयत्नेन योगिना ।
 तत्र यस्य यथैव स्यात्स तथैव समाचरेत् ॥ ७९ ॥
 तत्त्वे निश्चलचित्तस्तु भुज्ञानो विषयानपि ।
 न संस्पृश्येत दोषैः स पद्मपत्रमिवाभ्यसा ॥ ८० ॥
 विषापहारिमन्त्रादैसंनद्धो भक्षयन्वपि ।
 विषं न मुद्घते तेन तद्व्योगी महामतिः ॥ ८१ ॥
 इत्येतत्कथितं देवि किमन्यत्परिपृच्छासि ।

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे परमविद्याधिकारो
 नामाष्टादशोऽधिकारः ॥ १८ ॥

१ क० पु० परछिङ्गस्वरूपादीति पाठः । २ क० पु० सर्वमेवेदमिति पाठः ।
 ३ ख० पु० तं० च मन्त्रादिसंयुक्त इति पाठः ।

अथ

एकोनविंशोऽधिकारः ।

अथैनं परमं योगविधिमाकर्ण्य शाङ्करी ।
पुनराह प्रसन्नास्या प्रणिपत्य जमदुर्खम् ॥ १ ॥
साध्यत्वेन श्रुता देव भिन्नयोनिस्तु मालिनी ।
विद्यात्रयं सविद्याङ्गं विधिवच्चावधारितम् ॥ २ ॥
अधुना श्रोतुमिच्छामि ह्यभिन्ना साध्यते कथम् ।
हिताय साधकेन्द्राणां प्रसादाद्वच्छुर्महसि ॥ ३ ॥
एवमुक्तो महेशान्या जगतां पतिरादरात् ।
विकसद्वदनाम्बोजः प्रत्युवाच वचोऽमृतम् ॥ ४ ॥
आरिराधयिषुः शंखं कुलोक्तविधिना बुधः ।
कुलचक्रं यज्ञेदादौ बुधो दीक्षोक्तवर्तमना ॥ ५ ॥
ततो जपेत्परां शक्तिं लक्ष्मेकमखण्डितम् ।
पराबीजपुटान्तःस्थां न द्रुतां न विलम्बिताम् ॥ ६ ॥
तद्वत्खण्डाष्टकं चास्या लक्ष्मं लक्ष्ममखण्डितम् ।
जपेत्कुलेश्वरस्यापि लक्षणद्वयनन्यधीः ॥ ७ ॥
होमयित्वा दशांशेन द्रव्यं पूर्वोदितं बुधः ।
नित्यानुसृतिशीलस्य वाक्सिद्धिः संप्रजायते ॥ ८ ॥

स्वद्गुले जपयुक्तस्य अशक्तस्यापि साधने ।
 भवन्ति कन्यसा देवि संसारे भोगसंपदः ॥ ९ ॥

शक्तस्तु साधयेत्सद्दिं मध्यमामुच्चमायपि ।
 कृतसेवाविधिः पृथ्वीं भ्रमेदुद्धान्तपंत्रिवत् ॥ १० ॥

नगरे पञ्चरात्रं तु त्रिरात्रं पत्तने तु वै ।
 ग्रामेऽपि चैकरात्रं तु स्थित्वैनं विधिमाचरेत् ॥ ११ ॥

यन्नामाद्यक्षरं यत्र वर्गे तैत्तस्य वस्तुनः ।
 कुलमुक्तं विधानज्ञैर्नगरादेन्द्रं संशयः ॥ १२ ॥

या यत्र देवता वर्गे वाच्यत्वे संव्यवस्थिता ।
 सैव तस्य पतित्वेन ध्येया पूज्या च साधकैः ॥ १३ ॥

तस्य किंचित्समासाद्य नगरादिकमादरात् ।
 स्वदिंवर्गस्थितो भूत्वा चक्रं योज्य निजोदये ॥ १४ ॥

अवा.....समैकं उदिते..... ।
 देवता माहेश्वर..... ॥ १५ ॥

ऋणैव यथा रात्रौ.....तथा दिवा ।
 स्वदिशि स्वोदये वर्गं तमेवानुस्परेहुधः ॥ १६ ॥

१ ग० पु० कन्यका देवीति पाठः । २ ग० पु० पत्रवदिति पाठः ।

३ क० पु० धर्मतत्त्वस्येति पाठः । ४ क० पु० संव्यवस्थितिरिति पाठः ।

५ ग० पु० स्वदिशि संस्थित इति । ६ नियोजयेत् इति पाठः ।

तिष्ठेदन्योदयं यावत्ततः स्वां दिशमाश्रयेत् ।
 स्वकुलं चिन्तयन्यायांत्तदेशकुलमेव वा ॥ १७ ॥
 यावदन्यां दिशं मन्त्री ततस्तदग्निचिन्तयेत् ।
 एवं यावत्स्वकं स्थानं कुलचक्रोक्तवर्त्मना ॥ १८ ॥
 भ्रमित्वा पुनरायाति पूर्वकालक्रमेण च ।
 तावदागत्य देवेशि तदेशकुलनायिका ॥ १९ ॥
 ददेह्नक्षयादिकं किंचिद्वापयेद्वाथ केनचित् ।
 अनेन विधिना युक्तो गुप्ताचारो हृदव्रतः ॥ २० ॥
 योगिनीमेलकं प्राप्य षष्ठ्यासेनैव सिद्धति ।
 दुष्करोऽयं विधिर्देवि सत्त्वहीनैर्नराधमैः ॥ २१ ॥
 सर्वसिद्धिकरो मुख्यः कुलशास्त्रेषु सर्वतः ।
 अथैकास्मिन्बपि ग्रामे पत्तने नगरेऽपि वा ॥ २२ ॥
 तदिभ्यागं समाश्रित्य तदेव जपते कुलम् ।
 त्रिभिरब्दैरनायासात्साधयेदुक्तम् फलम् ॥ २३ ॥
 लोकयात्रापरित्यक्तो ग्रासमात्रपरिग्रहः ।
 अथवा नाभिचके तु ध्यानचक्रं कुलात्मकम् ॥ २४ ॥
 चेतसा भ्रमणं कुर्यात्सर्वकालक्रमेण तु ।
 ततोऽस्य वत्सराधर्णेन देहान्तं योगिनीकुलम् ॥ २५ ॥

आविर्भवत्यसंदेहात्सविज्ञानप्रकाशकम् ।
 तेनाविर्भूतमात्रेण योगी योगिकुले कुली ॥ २६ ॥
 भवेदपि पतिदेवि योगिनां परमेश्वरि ।
 अथवा चिन्तयेदेवि यकारादिकमष्टकम् ॥ २७ ॥
 स्वरूपेण प्रभाकारकरालाकुलविग्रहम् ।
 तस्य मध्ये कुलेशानं स्वबोधकमनुस्मरन् ॥ २८ ॥
 सर्वमेव च तत्पश्चाच्चक्रं दीपशिखाकृतिम् ।
 संभूतं चिन्तयेद्योगी योगिनीपदकाङ्क्ष्या ॥ २९ ॥
 एतस्मिन्व्यक्तिमापन्ने पिण्डस्थं बुद्धं उच्यते ।
 ततोऽस्याकस्मिकी देवि महामुद्रोपजायते ॥ ३० ॥
 शृङ्गारवीरकारुण्यशोकोपादयस्तथा ।
 प्रबुद्धमेतदुद्दिष्टं पिण्डस्थममराचिते ॥ ३१ ॥
 दिवसैरभियुक्तस्य ततोऽस्य बहुभिर्दिनैः ।
 धरादितत्वभावानां संविच्चिरुपजायते ॥ ३२ ॥
 सुप्रबुद्धं तदिच्छन्ति पिण्डस्थं ज्ञानमुक्तमम् ।
 चक्रं च त्रिगुणाष्टारमथवा तत्र चिन्तयेत् ॥ ३३ ॥
 कादिहान्ताक्षराक्रान्तं पूर्वरूपं सविन्दुकम् ।
 तत्रापि पूर्ववत्सर्वं कुर्वन्नेतत्फलं लभेत् ॥ ३४ ॥
 आदिवर्णान्वितं वाथ षोडशारमनुस्मरन् ।
 मध्यक्रमेण वा योगी पञ्चमं चुम्बकादिभिः ॥ ३५ ॥

द्रासप्तिसहस्राणि नाडीनां नाभिचक्रके ।
 यतः पिण्डत्वमायान्ति तेनासौ पिण्ड उच्यते॥ ३६ ॥
 तत्र स्थितं तु यज्ञेयं पिण्डस्थं तदुदाहृतम् ।
 अ.....मल.....त्केश.....कम् ॥ ३७ ॥
 विज्वरत्वमवामोति वत्सरेण यद्वच्छया ।
 चक्रपञ्चकमेतद्धि पूर्ववद्धृदये स्थितम् ॥ ३८ ॥
 पदस्थमिति शंसन्ति चतुर्भेदं विचक्षणाः ।
 यत्रार्थावगतिर्देवि तत्स्थानं पदमुच्यते ॥ ३९ ॥
 चतुष्कमत्र विज्ञेयं भेदं पञ्चदशात्मकम् ।
 सर्वतोभद्रसंसिद्धौ सर्वतोभद्रतां व्रजेत् ॥ ४० ॥
 जरामरणनैर्गुण्यनिर्मुक्तो योगचिन्तकः ।
 व्याप्तावपि प्रसिद्धायां मायाधस्तत्स्वगोचरः ॥ ४१ ॥
 वेच्च तत्पतितुल्यत्वं तदीशत्वं च गच्छति ।
 पदस्थे किंतु चन्द्राभं प्रदीपाभं न चिन्तयेत् ॥ ४२ ॥
 एतदेवामृतौघेन देहमापूरयत्स्वकम् ।
 चिन्तितं मृत्युनाशाय भवतीति किमङ्गुहतम् ॥ ४३ ॥
 उपलक्षणमेतत्ते चन्द्रविम्बाहृदीरितम् ।
 येन येनैव रूपेण चिन्तयते परमेश्वरी ॥ ४४ ॥
 पिण्डस्थादिप्रभेदेषु तेनैवेष्टफलप्रदा ।
 रूपमैश्वरमिच्छन्ति शिवस्याशिवहारिणः ॥ ४५ ॥

यद्भूमध्यस्थितं यस्मात्तेन तत्र व्यवस्थितम् ।
पञ्चकं सूर्यसंकाशं रूपस्थमभिधीयते ॥ ४६ ॥

तत्रापि पूर्ववत्सिद्धिरीश्वरान्तपदोद्धवा ।
रूपातीतं तु देवेशि प्रागेवोक्तमनेकथा ॥ ४७ ॥

इत्येषा कुलचक्रस्य समासाद्वाप्तिरुत्तमा ।
कथिता सर्वसिद्ध्यर्थं सिद्धयोगीश्वरीमते ॥ ४८ ॥

सर्वदाय विभेदेन पृथग्वर्णविभेदतः ।
विद्यादिसर्वसंसिद्धै योगिनां योगमिच्छताम् ॥ ४९ ॥

भूयोऽपि संप्रदायेन वर्णभेदश्च कीर्त्यते ।
स्त्रीरूपां हृदि संचिन्त्य सितवस्त्रादिभूषिताम् ॥ ५० ॥

नाभिचक्रोपविष्टां तु चन्द्रकोटिसमप्रभाम् ।
बीजं यत्सर्वशास्त्राणां तत्तदा स्यादनारतम् ॥ ५१ ॥

स्वकीयेनैव वक्तेण निर्गच्छत्प्रविचिन्तयेत् ।
तारहारलताकारं विस्फुरत्किरणाकुलम् ॥ ५२ ॥

वर्णेस्तारकसंकाशैरारब्धमभितद्युति ।
मासाधार्च्छासंघातमुद्दिरत्यनिवारितम् ॥ ५३ ॥

स्वमे मासात्समाधिस्थः षड्ग्रीष्मासैर्यथेच्छया ।
उच्छिन्नान्यपि शास्त्राणि ग्रन्थतश्चार्थतोऽपि वा ॥ ५४ ॥

जानमति वत्सराधोगी यदि तन्मयंतां गतः ।
 अनुषङ्गफलं चैतत्समासादूपवर्णितम् ॥ ५५ ॥
 विद्येश्वरसमानत्वसिद्धिरन्याश्च सिद्धयः ।
 प्रतिवर्णविभेदेन यथेदार्नां तथोच्यते ॥ ५६ ॥
 ध्यातव्या योगिभिर्नित्यं तत्त्वफलबुभुक्षुभिः ।
 विन्यासक्रमयोगन त्रिविधेनापि वर्त्मना ॥ ५७ ॥
 यो यत्राङ्गे स्थितो वर्णः कुलशक्तिसमुद्भवः ।
 तं तत्रैव समाधाय स्वरूपेणैव योगवित् ॥ ५८ ॥
 स्फुरत्प्रभास्ततिमिरं कुर्वन्नत्र मनः स्थिरम् ।
 शूर्वकालक्रमादेव तत्त्वाभ्यासोक्तवर्त्मना ॥ ५९ ॥
 तद्वर्णव्याप्तिर्जं सर्वं प्राप्नोति फलमुच्चमम् ।
 अथवा योजयेत्कश्चिदेनां वश्यादिकर्मसु ॥ ६० ॥
 तदा प्रसाधयत्याग्नु साधकस्य समीहितम् ।
 उदितादित्यवर्णाभां समस्ताक्षरपद्धतिम् ॥ ६१ ॥
 इच्छयैनां सुवर्णाभां स्खवन्तीं मदिरां मुहुः ।
 सप्ताहं चिन्तयेद्यस्य सर्वाङ्गेषु यथाक्रमम् ॥ ६२ ॥
 स वश्यो दासवद्भूत्वा नान्यं स्वामिनमिच्छति ।
 त्रिसप्तादूपसंपन्नां पदविभ्रान्तलोचनाम् ॥ ६३ ॥

उर्वशीमप्यनायासादानयेत्किमु मानुषीम् ।
 अनेनैव विधानेन वायुवह्निपुरान्तगाम् ॥ ६४ ॥

पिण्डाकृष्टिकरी ज्ञेया योजनानां शतैरपि ।
 शरत्पूर्णनिशानाथवर्णभैषानुसंधिता ॥ ६५ ॥

विदधायतुलां शान्तिमात्मनोऽथ परस्य वा ।
 द्रुतहेमप्रतीकाशा स्वस्थाने संप्रयोजिता ॥ ६६ ॥

महर्तीं पुष्टिमाधत्ते दशाहेनैव शाङ्करि ।
 जम्बूफलरसाभासां वज्रकीलकसंनिभाम् ॥ ६७ ॥

कीलने चिन्तयेद्योगी मोहने शुकपिच्छवत् ।
 वज्रनीलप्रतीकाशां प्रतिस्थाननिकृन्तनीम् ॥ ६८ ॥

कालानलसमस्पर्शा रिषुनाशाय चिन्तयेत् ।
 मालायष्टरभीतानां कुलमद्रिसमोपमम् (?) ॥ ६९ ॥

चिन्तयेद्युमसंकाशामत्यन्तमनलाकुलाम् ।
 शान्तिकर्मोक्तवत्कोपप्रशान्तावप्यनुस्मरन् ॥ ७० ॥

तापने तु तथा किंतु स्वरूपं सूर्यवहुधः ।
 विद्रेषे तु कपोताभां भञ्जने चाषसंनिभाम् ॥ ७१ ॥

उत्सादे नीलहरितपीतरक्तासितां स्मरेत् ।
 प्रत्यङ्गव्याधिसंभूतावेकमेव तदुङ्गवम् ॥ ७२ ॥

वर्णं विचिन्तयेद्योगी मारणोक्तेन वर्त्मना ।
 तद्वचु शान्तिकर्मोक्तवर्त्मना तत्प्रशान्तये ॥ ७३ ॥
 चिन्तयेत्कृतके व्याधिसंघाते सहजेऽपि वा ।
 अथवैतां जपन्कश्चिद्वाक्षिसद्विभिवाञ्छति ॥ ७४ ॥
 तदानेन विधानेन प्रकुर्यादक्षमालिकाम् ।
 मणिमौक्तिकशङ्खादिपद्माक्षादिविनिर्मिताम् ॥ ७५ ॥
 हेमादिधातुजां वाथ शतार्धप्रभितां बुधः ।
 यथा स्वबाहुमात्रा स्याद्वलयाकृतितां गता ॥ ७६ ॥
 तां गृहीत्वा समालभ्य गन्धधूपाधिवासिताम् ।
 पूजयित्वा कुलेशानं तत्र शक्तिं निवेशयेत् ॥ ७७ ॥
 प्रत्येकमुच्चेरद्वीजं पराबीजपुटान्तगम् ।
 प्रस्फुरत्क्षान्तमेकस्मिन्नाद्यक्षे विनियोजयेत् ॥ ७८ ॥
 आद्यर्णं व्यापकं भूयः सर्वाधिष्ठायकं स्मरेत् ।
 द्विविधेऽपि हि वर्णानां भेदे विधिरयं मतः ॥ ७९ ॥
 द्वितीयं व्यापकं वर्णं द्वितीयं पूर्ववच्यसेत् ।
 तृतीयादिषु वर्णेषु फान्तेष्वप्येवमिष्यते ॥ ८० ॥
 ततः शक्तिमनुस्मृत्य सूत्राभामेकमानसः ।
 अक्षमध्यगतां कुर्यादक्षसूत्रप्रसिद्धये ॥ ८१ ॥

चक्रवद्धामयेदेनां यदेवात्र प्रभाषते ।
 तत्सर्वं मन्त्रसंसिद्धै जपत्वेन प्रकल्पते ॥ ८२ ॥
 होमः स्यादीक्षिते तद्वद्वाहामानेऽत्र वस्तुनि ।
 विपरीतप्रयोगेन संकुद्धो भ्रामयेद्यादि ॥ ८३ ॥
 तदा मारयते शर्वुं सभृत्यबलवाहनम् ।
 अभिमन्त्रय यदेवात्र चेतसा कर्म साधकः ॥ ८४ ॥
 रात्रौ सौम्यादिभेदेऽत्र भ्रामयेदक्षमूत्रकम् ।
 तदेव सिद्ध्यते देवि कृतसेवाविधेः प्रिये ॥ ८५ ॥
 सेवा चात्राशसूत्रस्य षण्मासं परिवर्तनम् ।
 विधावत्र नियुक्तस्य योगिनो वत्सरत्रयात् ॥ ८६ ॥
 वाक्सद्गिर्जायते देवि सर्वलोकसुदुर्लभा ।
 वाक्सद्गेनार्परा सिद्धिरुचमा भुवि जातुचित् ॥ ८७ ॥
 वाचो वर्णात्मिका यस्माद्वर्णरूपा च मालिनी ।
 अथवा चिन्तयेदेनामुखकाकारां विचक्षणः ॥ ८८ ॥
 निर्गच्छन्तीं स्वकादेहाद्विस्फुरन्तीं ततोऽप्यतः ।
 स्फुरलिङ्गैः कोटिसंख्यातैः संततैः किरणाकुलैः ॥ ८९ ॥
 ग्रामं वा पत्तनं वापि नगरं देशमेव वा ।
 मण्डलं पृथिवीं वापि ब्रह्माण्डं वा समस्तकम् ॥ ९० ॥
 विस्तीर्णं वा जनानीकमेकमुत्तमोत्तमम् ।
 सवाहार्घ्यन्तरं व्याप्य पुनः प्रतिनिवृत्य च ॥ ९१ ॥

प्रविशन्तीं स्वकं देहं पूर्वाकारामनुस्मरेत् ।
 एवं दिने दिने कुर्याच्छ्रद्धेनान्तरात्मना ॥ ९२ ॥
 ततोऽस्य मासमात्रेण जनास्तत्र निवासिनः ।
 आगच्छन्ति यथा तीर्थं शक्तिर्जोपबृंहिताः ॥ ९३ ॥
 रूपिष्यो विविधाकारा ललनाद्यास्तथा पराः ।
 भूर्चर्यः क्षोभमायान्ति षण्मासाचात्र संशयः ॥ ९४ ॥
 योनिजा द्वा मजा (?) क्षेत्रजाताः पीठसमुद्घावाः ।
 नायिकाश्च महादेवि क्रमात्क्षुभ्यन्ति वत्सरात् ॥ ९५ ॥
 अन्तरिक्षगता दिव्या ब्रह्मलोकगताश्च याः ।
 ब्रह्माण्डान्तर्गताः सर्वाः क्षोभं यान्ति समात्रयात् ॥ ९६ ॥
 स्वं स्वं ददति विज्ञानं साधकेन समीहितम् ।
 यदि ता न प्रयच्छन्ति साधकेन समीहितम् ॥ ९७ ॥
 नश्यते दिव्यविज्ञानं त्रुट्यते कुलसंततिः ।
 दत्त्वा तु साधकेन्द्रेण प्रार्थितं फलमादरात् ॥ ९८ ॥
 अनुपालितरुद्वाजाः सिद्धिं प्राप्स्यन्त्यनुत्तमाम् ।
 ताभ्यो विज्ञानमासाद्य योगी योगिकुले कुले ॥ ९९ ॥
 भुक्त्वा यथेष्टितान्भोगान्यात्यन्ते परमं पदम् ।
 इत्ययं कथितो लेशात्कौलिको विधिरुत्तमः ॥ १०० ॥
 योगिनां सर्वसिद्ध्यर्थं कुलमार्गानुसारिणाम् ॥ १०१ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे कुलचक्राधिकार एकोनविंशः ॥ ११ ॥

अथ

विंशोऽधिकारः ।

अथ पिण्डादिभेदेन शार्कं विज्ञानमुच्यते ।
योगिनां योगसिद्ध्यर्थं संक्षेपान् तु विस्तरात् ॥ १ ॥
पिण्डं शरीरमित्युक्तं तद्रच्छक्तिशिवात्मनोः ।
ब्रह्मानन्दो बलं तेजो वीर्यमोजश्च कीर्त्यते ॥ २ ॥
अज्ञानेन निरुद्धं तदनाद्येव सदात्मनः ।
तदाविभूतये सर्वमनिरुद्धं प्रवर्तते ॥ ३ ॥
तेनाविर्भाव्यमानं तत्पूर्वावस्थां परित्यजत् ।
याः संविच्चीरवाप्नोति ता अधस्तात्मकीर्तिताः ॥ ४ ॥
तदेव पदमिच्छन्ति सर्वार्थावगतिर्यतः ।
तस्मात्संजायते नित्यं नित्यमेव शिवात्मनोः ॥ ५ ॥
तदेव रूपमित्युक्तमात्मनश्च विनश्वरम् ।
रूपातीतं तदेवाहुर्यतोक्षाविषयं परम् ॥ ६ ॥
भावनां तस्य कुर्वीत नमस्कृत्य गुरुं बुधः ।
तावदालोचयेद्रस्तु यावत्पदमनामयम् ॥ ७ ॥
नैवं न चैवं नाप्येवं नापि चैवमपि स्फुटम् ।
चेतसा योगयुक्तेन यावच्चदिदमप्यलम् ॥ ८ ॥

कृत्वा तन्मयमात्मानं सर्वाक्षार्थविवर्जितम् ।
 मुहूर्तं तिष्ठते यावचावत्कम्पः प्रजायते ॥ ९ ॥
 भ्रमणोद्भवनिद्राश्च किञ्चिदानन्द इत्यपि ।
 तत्र यत्नेन संदध्याच्छेतः परफलेच्छया ॥ १० ॥
 तदेतदात्मनो रूपं शिवेन प्रकटीकृतम् ।
 यत्र तु यच्च विज्ञेयं शिवात्मकमपि स्थितम् ॥ ११ ॥
 तदूपोद्भवलक्त्वेन स्थितमित्यवधारयेत् ।
 तत्समभ्यसतो नित्यं स्थूलपिण्डाद्युपाश्रयात् ॥ १२ ॥
 चतुर्भेदत्वमायाति भक्त्याभिन्नमपि स्वतः ।
 स्थूलपिण्डे द्विधा प्रोक्तं बाह्याभ्यन्तरभेदतः ॥ १३ ॥
 भौतिकं बाह्यमिच्छन्ति द्वितीयं चातिवाहिकम् ।
 तत्राद्योपाश्रयाद्योगी ससंविच्चिरपि स्फुटान् ॥ १४ ॥
 बाह्यार्थान्संप्रगृह्णाति किञ्चिदाध्यात्मिकानापि ।
 द्वितीयोपाश्रयात्तत्त्वभाषार्थान्संप्रपद्यते ॥ १५ ॥
 ईक्षते च स्वदेहान्तः पीठक्षेत्रादिकं स्फुटम् ।
 स्वरूपालोचनादस्य यत्किञ्चिदुपजायते ॥ १६ ॥
 तत्र चेतः स्थिरीकुर्वस्तदेव सकलं लभेत् ।
 तेन तत्र न कुर्वीत चैतदुच्चमवाच्छया ॥ १७ ॥

पिण्डद्रूयविनिर्मुक्ता किंचिच्चद्रासनान्विता ।
 विज्ञानकेवलान्तस्था पदमित्यभिधीयते ॥ १८ ॥
 यत एतामनुप्राप्तो विज्ञानक्रमयोगतः ।
 रूपोदयातिविज्ञानपदत्वं प्रतिपद्यते ॥ १९ ॥
 एतच्चतुर्विधं ज्ञेयं चतुर्थार्थमतिश्रयात् ।
 स च तत्त्वादिसंविच्छिपूर्वस्तपतितावधिः ॥ २० ॥
 पदभावविनिर्मुक्ता किंचिच्चदनुवर्जिता ।
 अवस्था स्वस्वरूपस्य प्रकाशकरणी यतः ॥ २१ ॥
 तेन सारूप्यमित्युक्ता रूपस्थं यत्तदान्वितम् ।
 उदितादिप्रभेदेन तदप्युक्तं चतुर्विधम् ॥ २२ ॥
 ज्ञानोदया च देवेशि ममत्वाच्चत्कलप्रदम् ।
 अमृना क्रमयोगेन अन्तरा येषु संदधत् ॥ २३ ॥
 चेतः शुद्धमवाग्नोति रूपातीतं परं पदम् ।
 चतुर्विधं तदप्युक्तं संविच्छिफलभेदतः ॥ २४ ॥
 त्रिविधं तत्समभ्यस्य सर्वसिद्धिफलेच्छया ।
 चतुर्थाच्च तनुं व्यक्त्वा तत्क्षणादपवृज्यते ॥ २५ ॥
 इति पिण्डादिभेदेन शिवज्ञानमुदाहृतम् ।
 योगाभ्यासविद्यानेन मञ्चविद्यागणं शृणु ॥ २६ ॥

पूर्वोक्तविधिसंनद्धः प्रदेशे पूर्वचोदिते ।
 नाभ्यादिपञ्चदेशानां परार्ण कापि चिन्तयंत् ॥२७॥
 स्वरूपेण प्रभाभारप्रकाशिततनूदरम् ।
 दीप्तिभिस्तस्य तीव्राभिराब्रह्मशुवर्णं ततः ॥ २८ ॥
 एवं संस्मरतस्तस्य दिवसैः सप्तमिः प्रिये ।
 रुद्रशक्तिसमावेशः सुमहान्संप्रजायते ॥ २९ ॥
 आविष्टो बहुवाक्यानि संस्कृतादीनि जल्पति ।
 महाहास्यं तथा गेयं शिवारुदितमेव च ॥ ३० ॥
 करोत्याविष्टचित्तस्तु न तु जानाति किंचन ।
 मासेनैवं यदा मुक्तो यत्र यत्रावलोकयेत् ॥ ३१ ॥
 तत्र तत्र दिशः सर्वा ईक्षते किरणाकुलाः ।
 यां यामेव दिशं षड्ङ्गिर्मासैर्युक्तस्तु वीक्षते ॥ ३२ ॥
 नानाकाराणि रूपाणि तस्यां तस्यां प्रपश्यति ।
 न तेषु संदधेच्छेतः न चाभ्यासं परित्यजेत् ॥ ३३ ॥
 कुर्वन्नेतद्विधं योगी भीरुरुन्मत्तको भवेत् ।
 वीरः शक्तिं पुनर्याति प्रमादाचहूतोऽपि सन् ॥३४॥
 वत्सराघोगसंसिद्धिं प्राप्नोति मनसेप्सिताम् ।
 परापरामथैतस्या अपरां वा यथेच्छया ॥ ३५ ॥

सद्ग्रावं मातृसंघस्य हृदयं भैरवस्य वा ।
 नवात्मानमपि ध्यायेद्रातिशेखरमेव वा ॥ ३६ ॥
 अघोर्याद्यष्टकं वापि माहेश्यादिकमेव वा ।
 अमृतादिप्रभेदेन रुद्रान्वा शक्तयोऽपि वा ॥ ३७ ॥
 सर्वे तुल्यबलाः प्रोक्ता रुद्रशक्तिसमुद्घवाः ।
 अथवामृतपूर्णानां प्रभेदः प्रोच्यते परः ॥ ३८ ॥
 प्राणस्थं परयाक्रान्तं प्रत्येकमपि दीपितम् ।
 विद्यां प्रकल्पयेन्मन्त्रं प्राणाक्रान्तं परासनम् ॥ ३९ ॥
 द्वादशारस्य चक्रस्य षोडशारस्य वा स्मरेत् ।
 अष्टारस्याथ वा देवि तस्य त्रेधा शतस्य वा ॥ ४० ॥
 षडरस्याथ वा मञ्ची यथा सर्वं तथा शृणु ।
 संक्षेपादिदमाख्यातं सार्धं चक्रशतद्वयम् ॥ ४१ ॥
 एतत्रिगुणतां याति स्त्रीपुंयामलभेदतः
 शान्त्यादिकर्मभेदेन प्रत्येकं द्वादशात्मताम् ॥ ४२ ॥
 दक्षश्वर्ण्डो हरः शौण्डी प्रमथो भीममन्मथौ ।
 शकुनिः सुमर्तिर्नन्दो गोपालोऽथ पितामहः ॥ ४३ ॥
 नन्दा भद्रा जया काली कराली विकृतानना ।
 क्रोष्टकी भीममुद्रा च वायुवेगा हयानना ॥ ४४ ॥

गम्भीरा घोषणी चैव द्रादशैताः प्रकीर्तिताः ।
 आश्रेय्यादिचतुष्कोणा ब्रह्माण्याद्या अपि प्रिये ॥ ४५ ॥
 सिद्धिर्क्रिद्धिस्तथा लक्ष्मीर्दीप्तिर्माला शिखा शिवा ।
 सुमुखी वामनी नन्दा हरिकेशी हयानना ॥ ४६ ॥
 विश्वेशी च सुमाख्या च एता वा द्रादश क्रमात् ।
 एतासां वाचका ज्ञेयाः स्वराः षण्ठविवर्जिताः ॥ ४७ ॥
 षोडशारेऽमृताद्याश्च स्त्रीपुंपाठप्रभेदतः ।
 श्रीकण्ठोऽनन्तसूक्ष्मौ च त्रिमूर्तिः शर्वरीश्वरः ॥ ४८ ॥
 अघोरो भारभूतिश्च स्थितिः स्थाणुर्हरस्तथा ।
 द्विष्टीशो भौतिकश्चैव सद्योजातस्तथापरः ॥ ४९ ॥
 अनुग्रहेश्वरः क्रूरो महासेनोऽथ षोडश ।
 सिद्धिर्क्रिद्धिर्द्युतिर्लक्ष्मीर्मधा कान्तिः स्वधा धृतिः ॥ ५० ॥
 दीप्तिः पुष्टिर्मतिः कीर्तिः संस्थितिः सुगतिः स्मृतिः ।
 सुप्रभा षोडशी चेति श्रीकण्ठादिकशक्तयः ॥ ५१ ॥
 षोडशारे स्वरा ज्ञेया वाचकत्वेन सर्वतः ।
 अघोराद्यास्तथाष्टारे अघोर्याद्याश्च देवताः ॥ ५२ ॥
 माहेश्याद्यास्तथा देविं चतुर्विशत्यतः शृणु ।
 नन्दादिकाः क्रमात्सर्वा ब्रह्माण्याद्यास्तथैव च ॥ ५३ ॥

संवर्तो लकुलीशश्च भृगुः श्वेतो बकस्तथा ।
 खद्गी पिनाकी भुजंगो नवमो बलिरेव च ॥ ५४ ॥
 महाकालो द्विरण्डश्च च्छगलाण्डः शिखी तथा ।
 लोहितो मेषमीनौ च त्रिदण्ड्याषाढिनामकौ ॥ ५५ ॥
 उमाकान्तोऽर्धनारीशो दारुको लाङ्गूली तथा ।
 तथा सोमेशशर्मणौ चतुर्विंशत्यमी मताः ॥ ५६ ॥
 कादिभान्ताः परिज्ञेया अष्टूरे याद्यमष्टकम् ।
 मकारो विन्दुरूपस्थः सर्वेषामुपरि स्थितः ॥ ५७ ॥
 जुंकारोऽथ तथा स्वाहा षडरे षट् क्रमेण तु ।
 वलिश्च वलिनन्दश्च दशग्रीवो हरो हयः ॥ ५८ ॥
 माधवश्च महादेवि षष्ठः संपरिकीर्तिः ।
 विश्वा विश्वेश्वरी चैव हाराद्री वीरनायिका ॥ ५९ ॥
 अम्बा गुर्वेति योगिन्यो वीजैस्तरेव षट् स्मृताः ।
 अन्योन्यवलिताः सर्वे स्वाम्यावरणभेदतः ॥ ६० ॥
 अकरादिक्षकारान्ताः सर्वसिद्धिफलप्रदाः ।
 ध्यानाराधनयुक्तानां योगिनां मञ्चिणामपि ॥ ६१ ॥
 अथवा सर्वचक्राणां मध्ये विद्यां यथेष्प्रिताम् ।
 मन्त्रं वा पूर्वमुद्दिष्टं जपन्ध्यायान्प्रसिद्ध्याति ॥ ६२ ॥
 इति संक्षेपतः प्रोक्तं सर्वकामफलप्रदम् ।
 इति श्रीमालिनीविजयोक्तरे तत्रो सर्वमन्तर्निर्णयो नाम
 विशतितमोऽधिकारः ॥ २० ॥

१ क० पु० भुजंगी नवमा दालिरित्येवविधः पाठः । २ क० पु० दुरण्डब्बेति
 पाठः । ३ क० पु० त्रिदण्डाषाढेति पाठः ।

अथ

एकविंशतितमोऽधिकारः

अथातः परमं गुह्यं शिवज्ञानामृतोच्चमम् ।
व्याधिमृत्युविनाशाय योगिनामुपवर्ण्यते ॥ १ ॥
षोडशारे खगे चक्रे चन्द्रकल्पितकर्णिके ।
स्वरूपेण परां तत्र स्ववन्तीममृतं स्मरेत् ॥ २ ॥
पूर्वन्यासेन संनद्धः क्षणमेकं विचक्षणः
ततस्तु रसनां नीत्वा लम्बके विनियोजयत् ॥ ३ ॥
स्ववन्तममृतं दिव्यं चन्द्रविम्बसितं स्मरेत् ।
मुखमापूर्यते तस्य किंचिल्लवणवारिणा ॥ ४ ॥
लोहगन्धेन तच्चात्र न पिवेत्किंतु निक्षिपेत् ।
एवं समभ्यसेत्तावद्यावत्तसादु जायते ॥ ५ ॥
जराव्याधिविनिर्मुक्तो जायते तत्पिंस्ततः ।
पद्मिर्मासैरनायासाद्रसरान्मृत्युजिङ्गवेत् ॥ ६ ॥
तत्र सादुनि संजाते तदाप्रभृति तत्रगम् ।
यदेव चिन्तयेद्रव्यं तेनास्यापूर्यते मुखम् ॥ ७ ॥

१ ग० पु० रसतीं नीत्वेति पाठः ।

२ क० पु० विम्बातिस्मतं स्मरेदिति पाठः ।

रुधिरं मदिरां वाथ वसां वा क्षीरमेव वा ।
 घृततैलादिकं वाथ द्रवद्रव्यमनन्वधीः ॥ ८ ॥

अथान्यं संप्रवक्ष्यामि संक्रान्तिविधिमुक्तमम् ।
 मृते जीवच्छरीरे तु प्रविशेद्योगविद्यया ॥ ९ ॥

निवातस्थो जितप्राणो जितासनविधिक्रमः ।
 कुर्वीत वायुनावेशमर्कतूले शनैः शनैः ॥ १० ॥

स्वादाकृष्टिविधिं यावद्गुडे निष्वे च कारयेत् ।
 श्रीखण्डगुडकर्पूरस्ततः कृत्वाकृतिं शुभाम् ॥ ११ ॥

प्रगुणामगुण..... न्यज्ञेषु संदधत् ।
 न्यासं कृत्वापि तत्रापि वेदं कुर्याच्छनैः शनैः ॥ १२ ॥

निरोधं तत्र कुर्वीत घट्टनं तदनन्तरम् ।
 घट्टनं नाम विज्ञेयमङ्ग्रत्यज्ञचालनम् ॥ १३ ॥

एवमभ्यसतस्तस्य योगयुक्तस्य योगिनः ।
 चलते प्रतिमा सा तु धावते चापि संमुखी ॥ १४ ॥

पुनस्तां प्रेरयेत्तावद्यावत्स्वस्थानमागताम् ।
 पतितां चालयेद्भूय उत्तानां पार्श्वतः स्थिताम् ॥ १५ ॥

एवं सर्वात्मनस्तावद्यावत्स्ववशतां गताम् ।
 ततः प्रभृत्यसौ योगी प्रविशेद्यत्र रोचते ॥ १६ ॥

मृते जीवच्छरीरे वा संक्रान्त्याक्रान्तिभेदतः ।
 प्रक्षिप्य जलवच्छक्तिजालं सर्वाङ्गसंधिषु ॥ १७ ॥
 प्रत्यङ्गमङ्गतस्तस्य शक्तिं तेनाक्रमेद्युधः ।
 स्वकीयं रक्षयेद्देहमाक्रान्तावन्यथा त्यजेत् ॥ १८ ॥
 बहून्यपि शरीराणि दृढलक्ष्यो यदा भवेत् ।
 तदा गृह्णात्यसंदेहं युगप्तसंत्यजन्मपि ॥ १९ ॥
 अथापरं प्रवक्ष्यामि सद्यः प्रत्ययकारकम् ।
 समाधानामृतं दिव्यं योगिनां मृत्युनाशनम् ॥ २० ॥
 चन्द्राकृष्टिकरं नाम मासाद्रा योगभोगदम् ।
 शुक्रपक्षे द्वितीयायां मेषस्थे तिग्मरोचिषि ॥ २१ ॥
 स्नातः शुचिर्निरांहारः कृतपूजाविधिर्बुधः ।
 न्यसेच्चन्द्रे कलाजालं परया समधिष्ठितम् ॥ २२ ॥
 सर्वबाधापरित्यक्ते प्रदेशे संस्थितो बुधः ।
 एकचित्तः प्रशान्तात्मा शिवसङ्घावभावितः ॥ २३ ॥
 तापदालोकयेच्चन्द्रं यावदस्तमुपागतः ।
 ततो भुज्जीत दुर्घेन चन्द्रध्यानसमन्वितः ॥ २४ ॥
 एवं दिने दिने कुर्याद्यावत्पञ्चदशी भवेत् ।
 शेषां रात्रिं स्वपेद्यायंश्चन्द्रविभगतां पराम् ॥ २५ ॥

पौर्णमास्यां तथा योगी अर्धरात्र उपस्थितः ।
 जने निःशब्दतां याते प्रसुप्ते सर्वजन्तुभिः ॥ २६ ॥

चन्द्रकोटिकरप्रख्यां तारहारविभूषणाम् ।
 सिताम्बरपरीधानां सितचन्दनचर्चिताम् ॥ २७ ॥

मौक्तिकाभरणोपेतां सुरूपां नवयौवनाम् ।
 आप्यायनकर्त्तीं देवीं समन्तादगृतस्त्रवाम् ॥ २८ ॥

राजीवासनसंस्थां च योगनिद्रामवस्थिताम् ।
 चन्द्रविम्बे परां देवीमीक्षते नात्र संशयः ॥ २९ ॥

ततस्तां चेतसा व्याप्य तावदाकर्षयेत्सुधीः ।
 यावन्मुखाग्रमायाता तत्र कुर्यात्स्थिरं मनः ॥ ३० ॥

ततः प्रसार्य वदनं ध्यानासक्तेन चेतसा ।
 निगिरेचां समाकृत्य भूयो हृदि विचिन्तयेत् ॥ ३१ ॥

तथा प्रविष्ट्या देहं योगी दुःखविवर्जितः ।
 शक्तितुल्यबलो भूत्वा जीवेदाचन्द्रतारकम् ॥ ३२ ॥

एकोऽप्यनेकधात्मानं संविभज्य निजेच्छ्या ।
 त्रैलोक्यं यौगपदेन भुनक्ति वशतां गतम् ॥ ३३ ॥

आसाद्य विपुलान्भोगान्प्रलये समुपस्थिते ।
 परमभ्येति निर्वाणं दुष्प्रापमकृतात्मनाम् ॥ ३४ ॥

अथवा तन्न शक्रोति गगने परिचिनिततुम् ।
 प्रतिबिम्बे तथा ध्यायेदुदकादिषु पूर्ववत् ॥ ३५ ॥
 तत्पीत्वा मनसा शेषां स्वपेदात्रिमतुस्मरन् ।
 पूर्वोक्तं समवामोति षड्हिर्मासैरखण्डितम् ॥ ३६ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तच्चे चन्द्राकृष्णधिकार एकविंशतितमः॥२१॥

वथ

द्वार्विंशतितमोऽधिकारः ।

अथान्यत्परमं गुह्यं कथयामि तव प्रिये ।
यन्न कस्यचिदाख्यातं योगमृतमनुत्तमम् ॥ १ ॥
सर्वाङ्गाष्टिकरं नाम योगिनां योगसिद्धिदम् ।
सम्यज्ञासचतुष्केण दिनाष्टाभ्यधिकेन तु ॥ २ ॥
प्रहरस्याष्टमो भागो नाडिकेत्यभिधीयते ।
तत्पादकमद्वद्वा तु प्रतिवासरमभ्यसेत् ॥ ३ ॥
उदयास्तमयं यावद्यत्र सूर्यः प्रदद्यते ।
प्रदेशे तत्र विजने सर्वबाधाविवर्जिते ॥ ४ ॥
अहोरात्रोवितो योगी मकरस्थे दिवाकरे ।
शुचिर्भूत्वा कृतन्यासः कृतशीतप्रतिक्रियः ॥ ५ ॥
भानुविम्बे न्यसेच्चक्रमष्टदद्वादशारकम् ।
शिवशक्तिघनोपेतं भैरवाष्टकसंयुतम् ॥ ६ ॥
वर्षादित्रित्वुसंयुक्तं मासैर्वैक्षादिभिर्युतम् ।
अष्टारं चिन्तयेद्विम्बे शेषं रश्मिषु चिन्तयेत् ॥ ७ ॥
तत्र चित्तं समाधाय प्रोक्तकालं विचक्षणः ।
अनिमीलितनेत्रस्तु भानुविम्बं निरीक्षयेत् ॥ ८ ॥

ततः काले व्यतिक्रान्ते सुनिमीलितलोचनः ।
 प्रविशेदन्धकारान्तर्भुवनं निरुपद्रवम् ॥ ९ ॥
 तत्रोन्मीलितनेत्रस्तु विम्बाकारं प्रपश्यति ।
 संधाय तत्र चैतन्यं तिष्ठेद्यावन्न पश्यति ॥ १० ॥
 नष्टेऽपि चेतसा शेषं तिष्ठत्कालमनुस्मरन् ।
 एवं मासेन देवेशि स्थिरं तदुपजायते ॥ ११ ॥
 मासद्वयेन सर्वत्र प्रेक्षते नात्र संशयः ।
 त्रिभिः समीक्षते सर्वं रविविम्बसमाकुलम् ॥ १२ ॥
 भेत्तकालावसानेन वृषस्ये तिग्मरोचिषि ।
 प्रेक्षते सूर्यविम्बान्तः सचक्रं परमेश्वरम् ॥ १३ ॥
 उपलब्धं समाकृष्य मुखाग्रे स्थिरतां नयेत् ।
 आपीय पूर्ववत्पश्चाद्वृत्तिं निश्चलतां नयेत् ॥ १४ ॥
 तत्र तेन सहात्मानमेकीकृत्य मुहूर्तकम् ।
 यावत्तिष्ठति देवेशि तावत्संत्यजति क्षितिम् ॥ १५ ॥
 पश्यतो जनवृन्दस्य याति सूर्येण चैकतः ।
 अनेन विधिना देवि सिद्धयोगीश्वरेश्वरः ॥ १६ ॥
 शिवाद्यवनिपर्यन्तं न कीचित्प्रतिहन्यते ।
 सुख्वा तु विपुलान्भोगान्विष्कले लीयते परे ॥ १७ ॥
 तदेतत् खेचरीचक्रं यत्र खेचरतां व्रजेत् ।
 सिद्धयोगीश्वरीतच्चे सरहस्यमुदाहृतम् ॥ १८ ॥

अथवा चक्ररूपेण सबाहाभ्यन्तरं स्वकम् ।
 देहं चिन्तयतः पूर्वं फलं स्यान्तिश्चितात्मनः ॥ १९ ॥
 उच्चरन्कादिनान्तां वा ध्वनिज्योतिर्मुहुर्युताम् ।
 विश्राम्य मस्तके चित्तं क्षणमेकं विचक्षणः ॥ २० ॥
 त्रिशूलेन प्रयोगेन सद्यस्त्यजति भेदिनीम् ।
 एवं समभ्यसन्मासाच्चक्रवद्गमति क्षितौ ॥ २१ ॥
 मुहूर्तं स्पृशते भूमिं मुहूर्ताच्च नभस्तलम् ।
 शिवारावादि कुरुते वलनास्फोटनानि च ॥ २२ ॥
 मुद्रावन्धादिकं वाथ भाषा वा वत्तयनेकधा ।
 षष्ठ्यासान्मेदिनीं त्यत्वा समाधिस्थो द्वेन्द्रियः ॥ २३ ॥
 तिष्ठते हस्तमात्रेण गगने योगचिन्तकः ।
 पश्यते योगिनीवृन्दमनेकाकारलक्षणम् ॥ २४ ॥
 संवत्सरेण युक्तात्मा तत्समानः प्रजायते ।
 पश्यतामेव लोकानां तेजोभिर्भासयन्दिशः ॥ २५ ॥
 यात्युत्कृष्य मदीपृष्ठात् खेचरीणां पतिभवेत् ।
 मुद्रा खगेश्वरी नाम कथिता योगिनीमते ॥ २६ ॥
 जागरित्वाथ वा योगी ब्रह्मोरात्रमतन्द्रितः ।
 चतुर्थेऽङ्गि निशारम्भे पूजयित्वा महेश्वरम् ॥ २७ ॥
 ततोऽन्धकारे बहुले कृतरक्षाविधिर्बुधः ।
 भ्रुवोर्मध्ये समाधाय क्षणं चेतः प्रपश्यति ॥ २८ ॥

तेजो रूपप्रतीकाशं पर्यङ्गासनमास्थितः ।
 प्रयोगं त्वेव सततं योगयुक्तः समभ्यसेत् ॥ २९ ॥
 पश्यते मासमात्रेण गृहान्तर्वस्तु यत् स्थितम् ।
 द्वाभ्यां बहिः स्थितं सर्वं त्रिभिः पत्तनसंस्थितम् ॥ ३० ॥
 चतुर्भिर्विषयान्तःस्यं पञ्चभिर्मण्डलावधि ।
 षड्मार्मसैर्महायोगी च्छद्रां पश्यति मेदिनीम् ॥ ३१ ॥
 सर्वज्ञत्वमवाप्नोति वत्सराज्ञात्र संशयः ।
 योगिनीसिद्धसंघस्य सद्भावव्याप्तिसंस्थितम् ॥ ३२ ॥
 पश्यते योगयुक्तात्मा तत्समानश्च जायते ।
 अनेनैव विधानेन स्वस्तिकासनसंस्थितः ॥ ३३ ॥
 बिन्दुं नानाविधं त्यक्त्वा शुद्धरूपमनुस्मरेत् ।
 तेनापि सर्वं पूर्वोक्तं व्याप्नोति फलमुच्चमम् ॥ ३४ ॥

इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तत्रे सूर्याकृष्णधिकारो द्वाविंशतितमः ॥ २२ ॥

अथ

त्रयोविंशतितमोऽधिकारः ।

अथातः परमं गुह्यं कथयामि तवाखुना ।
सद्योपलब्धिं जनकं योगिनां योगसिद्धये ॥ १ ॥
पूर्वन्यासेन संनद्धश्रितं श्रोत्रे निवेशयेत् ।
निवाते स्वल्पवाते वा बाह्यशब्दविवर्जिते ॥ २ ॥
ततस्तत्र शृणोत्येष योगी ध्वनिमनाहृतम् ।
सुविशुद्धस्य कांस्यस्य हतस्येह मुहुर्मुहुः ॥ ३ ॥
यमाकर्ण्य महादेवि पुण्यपापैः प्रमुच्यते
तत्र संधाय चैतन्यं षण्मासाद्योगविच्चमः ॥ ४ ॥
रुतं पक्षिगणस्यापि प्रस्फुटं वेत्ययतः ।
दूराच्छ्रवणविज्ञानं वत्सरेणास्य जायते ॥ ५ ॥
सर्वकामफलादास्तिर्वत्सरत्रितयेन च ।
सिद्ध्यतीति किमाश्र्वयमनायासेन सिद्ध्यति ॥ ६ ॥
अथवा ग्रहणे मासि कृत्वा सूर्यं तु पृष्ठतः ।
पूर्वन्यासेन संनद्धः किंचिद्भित्तिमदाश्रितः ॥ ७ ॥

१ क० पु० सद्यः फलानुजनकमिति पाठः ।

२ ग० पु० ध्वनिमनाहृतमिति पाठः ।

लक्षयेदात्मनःछायां मस्तकोधर्वमनाहताम् ।
 धूमवर्तिविनिष्कान्तां तद्गतेनान्तरात्मना ॥ ८ ॥
 याति तन्मयतां तत्र योगयुक्ते यथा यथा ।
 तथा तथास्य महती सा विच्छिरुपजायते ॥ ९ ॥
 ततस्तत्र महातेजः स्फुरत्क्रिरणसंनिभम् ।
 पश्यते यत्र द्वृष्टिः सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ १० ॥
 तदस्याभ्यसतो मासात्सर्वत्र प्रविसर्पति ।
 ज्वालामालाकुलाकारा दिशः सर्वाः प्रपश्यति ॥ ११ ॥
 षण्मासमभ्यसन्योगी सर्वज्ञत्वमवाप्नुयात् ।
 अब्दं दिव्यततुर्भूत्वा शिववन्मोदते चिरम् ॥ १२ ॥
 अथ जात्यः प्रवक्ष्यन्ते सपूर्वीसनशाश्वताः ।
 ही क्ष्यां क्ष्वां वं तथा क्षं च पञ्चकस्य यथाक्रमम् ॥ १३ ॥
 हं यं रं लं तथा वं च पञ्चकस्यापरस्य च ।
 ऋं ऋं लं लं तथा ओं औं हः अं आकर्णिकावधौ ॥ १४ ॥
 केसरेषु भकारान्ता हं हां हिं हीं च हुं तथा ।
 हूं हें हैं च दलेष्वेवं स्वसंज्ञाभिश्च शक्तयः ॥ १५ ॥
 मण्डलत्रितये शेषं सूक्ष्मं प्रेतस्य कल्पयेत् ।
 ऊकारं शूलशृङ्गाणामित्येतत्परिकीर्तिंतम् ॥ १६ ॥

अनुकासनयोगेषु सर्वत्रैवं प्रकल्पयेत् ।
 नमः स्वाहा तथा वषट् हुं वौषट् फट् च जातयः ॥ १६ ॥

प्रायश्चित्तेषु सर्वेषु जपेन्मालामस्त्रणिताम् ।
 भिन्नां वाप्यथवाभिन्नामतिक्रमबलावलाम् ॥ १७ ॥

सकृज्जपात्समारभ्य यावल्लक्षत्रयं प्रिये ।
 प्राणवृत्तिनिरोधेन ततः परतरं कचित् ॥ १८ ॥

सदा भ्रमणशीलानां पीठक्षेत्रादिकं वह्निः ।
 प्रयोगं संप्रवक्ष्यामि सुखसिद्धिफलप्रदम् ॥ १९ ॥

नासाक्रान्तं महाप्राणं दण्डस्थं सविन्दुकम् ।
 तद्दहूं च कुर्वीत विद्येयं व्यक्षरा मता ॥ २० ॥

अस्याः पूर्वोक्तविधिना कृतसेवः प्रसन्नधीः ।
 पीठादिकं भ्रमेत्सद्द्वै नान्यथा वीरवन्दिते ॥ २१ ॥

तत्प्रदेशं समासाद्य मब्रैरात्मानमादरात् ।
 विद्यया वेष्टयेत्स्थानं रक्तसूत्रसमानया ॥ २२ ॥

बहुधानन्यचित्तस्तु सवाहाभ्यन्तरं बुधः ।
 ततस्तत्र कचित्क्षेत्रे योगिन्यो भीमविक्रमाः ॥ २३ ॥

समागत्य प्रयच्छन्ति संप्रदायां स्वकं स्वकम् ।
 येनासौ लब्धमात्रेण संप्रदायेन सुव्रते ॥ २४ ॥

तत्समानबलो भूत्वा भुङ्गे भोगान्यथेषितान् ।
 अथवा कृतसेवस्तु लक्ष्मेकं जपेत्सुधीः ॥ २५ ॥

तर्पयित्वा दशांशेन शुद्रकर्मसु योजयेत् ।
 तत्रोच्चारितमात्रेयं विषक्षयकरी भवेत् ॥ २६ ॥
 चक्रवद्धममाणैषा योनौ रक्तां विचिन्तयेत् ।
 गमागमक्रमाद्वापि विन्द.....वारिता ॥ २७ ॥
 तत्रस्थथाशु संघातविघाताकुञ्जेन तु ।
 क्षणादनन्यविचित्तस्तु क्षोभयेदुर्वशीमपि ॥ २८ ॥
 कृतसेवाविधिर्वार्थं लक्षत्रयजपेन तु ।
 महतीं श्रियमाधते पद्मश्रीफलतर्पिता ॥ २९ ॥
 षडुत्थासनसंस्थाना साधिताप्युक्तवर्त्मना ।
 सर्वसिद्धिकरी देवी मत्रिणामुपजायते ॥ ३० ॥
 शूलपद्मविधिं सुक्तवा नवात्माद्यं च सप्तकम् ।
 षडुत्थमासनं दद्यात्सर्वचक्रविघौ बुधः ॥ ३१ ॥
 मुद्रा च महती योज्या हृदीजेनोपचारकम् ।
 अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि स्वग्रज्ञानमनुच्चम् ॥ ३२ ॥
 हृचके तन्मयो भूत्वा रात्रौ रात्रावनन्यधीः ।
 मासादूर्ध्वं महादेवि स्वप्ने यत्किञ्चिदीक्षते ॥ ३३ ॥
 तत्तथ्यं जायते तस्य ध्यानयुक्तस्य योगिनः ।
 तत्रैव यदि कालस्य नियमेन रतो भवेत् ॥ ३४ ॥
 तदा प्रथमयामे तु वत्सरेण शुभाशुभम् ।
 षट्ट्रिमासेन क्रमशो द्वितीयादिष्वनुक्रमात् ॥ ३५ ॥

अरुणोदयवेलायां दशाहेन फलं लभेत् ।
 संकल्पपूर्वकेऽप्येवं परेषामात्मनोऽपि वा ॥ ३६ ॥
 कचित्कार्ये समुत्पन्ने सुमज्ज्ञानसुपाक्रमेत् ।
 इत्येतत्कथितं देवि सिद्धयोगीश्वरीमतम् ॥ ३७ ॥
 नातः परतरं ज्ञानं शिवाद्यवनिगोचरे ।
 य एवं तत्त्वतो वेद स शिवो नात्र संशयः ॥ ३८ ॥
 तस्य पादरजः मूर्धि धृतं पापप्रशान्तये ।
 एतच्छ्रुत्वा महादेवी परं संतोषमागता ॥ ३९ ॥
 एवं क्षमापयामास प्रणिपत्य पुनः पुनः ।
 इति वः सर्वमाख्यातं मालिनीविजयोत्तरम् ॥ ४० ॥
 ममैतत्कथितं देव्या योगामृतमनुच्चमम् ।
 भवद्विरपि नाख्येयमशिष्याणामिदं महत् ॥ ४१ ॥
 न चापि परशिष्याणामपरीक्ष्य प्रयत्नतः ।
 सर्वथैतत्समाख्यातं योगाभ्यासरतात्मनाम् ॥ ४२ ॥
 प्रयतानां विनीतानां शिवैकार्पितचेतसाम् ।
 कार्तिकेयात्समासाद्य ज्ञानामृतमिदं महत् ॥ ४३ ॥
 मुनयो योगमभ्यस्य परां सिद्धिमुपागताः ।

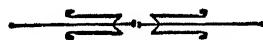
इति श्रीमालिनीविजयोत्तरे तच्चे त्रयोविश्वातितमोऽधिकारः ॥ २३ ॥

समाप्तं चेदं मालिनीविजयोत्तरं नाम महातत्रम् ॥

:-.

परिमहण ३०... १११०.५. ....
 अख्यातय, कै. उ. लि. वि. संस्थान
 सारनाथ, बाराणसी

श्रीयत्प्रतापभूर्भुर्तुराज्ञया प्रीतये सताम् ।
मधुसूदनकौलेन संपाद्येदं प्रकाशितम् ॥

श्रीसाम्बशिवार्पणमस्तु ।